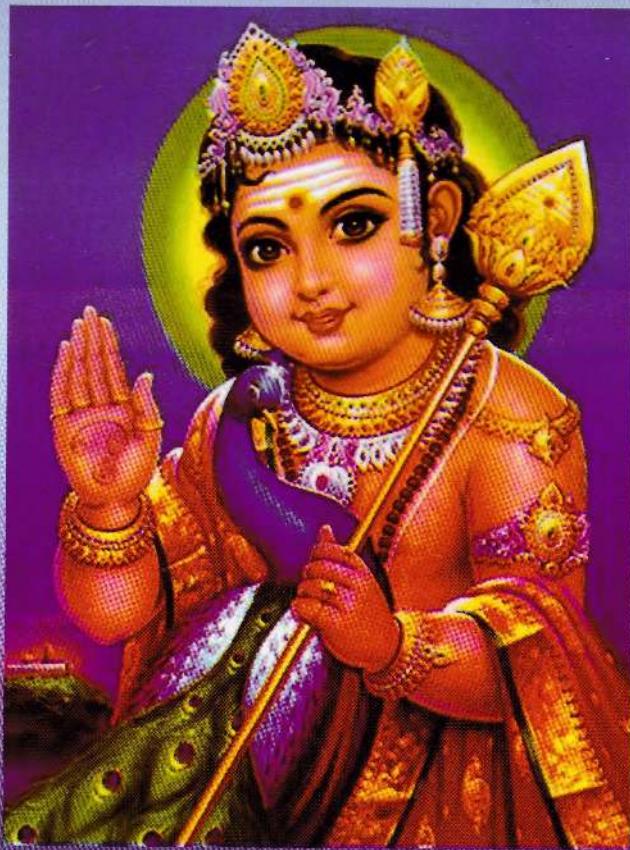

தெய்வீக வாழ்வு

யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்ப்பன்னை

பிரம்மங்கி இரத்தின சபாபதிக் குநுக்கள் குமாரசாமி சர்மா
ங்கமலி பார்வதி தம்பதிகளின்

சிறப்புமலர்

09.10.2015

முத்து செல்வி முடிவு

குடியிருப்பு நிலைமை கலைஞர் அமைச்சர்

உதவீரன்று கலைஞர்

கலைஞர்

09-10-2015

தெய்வீக வாழ்வு

தொகுப்பு:

மிரண்ணி இ. குமாரசாமி சுர்யா B.A.

யாழ்ப்பானம், வண்ணார் உண்டன,
 மிரண்ணி இருத்தினசுபாதி குநக்கள் குமாரசாமி சுர்யா
 ஸ்தோ பார்வதி தம்பதிகள்
 சுற்றிலை

09-10-2015

நூல் வெளியீட்டுத் தரவுகள்

நூலின் பெயர்: தெய்வீக வாழ்வு

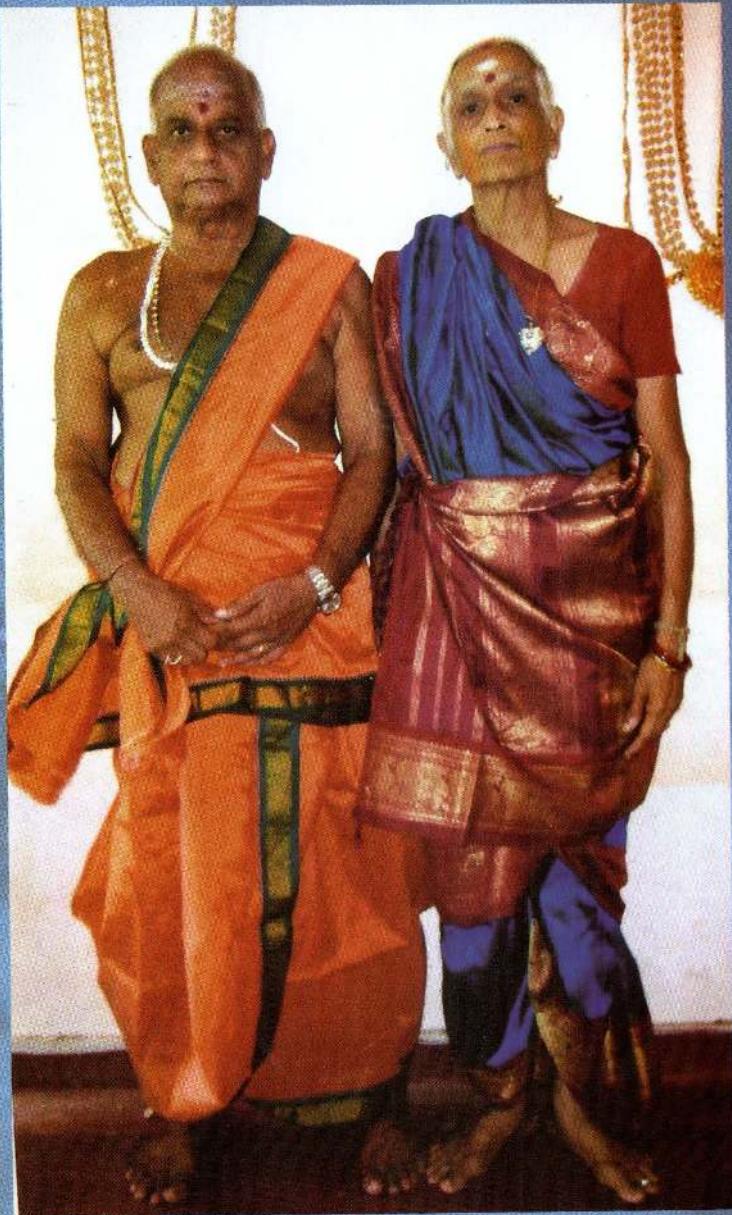
ஆசிரியர்: பிரம்மஸ்ரீ இ. குமாரசாமி சர்மா பி.ஏ.
(ஓய்வுநிலை உதவிப் பணிப்பாளர்,
ஆலய குரு)

விடயம்: மகான்கள், அறிஞர்கள் கூறியுள்ள
தெய்வீக சிந்தனைகள், இறைபக்தியை
உண்டாக்கும் ஞானக் கருத்துக்கள்.

முகவரி: 15, பி. ஏ. தம்பி லேன்,
வண்ணார்பண்ணை,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பே. இல. 021 222 4973
0750429452

வெளியீடு: பிரம்மஸ்ரீ கு. நந்தகோபன்
கணினி வடிவமைப்பு: கோப்பாய் சிவம்
அச்சுப்பதிவு: கஜானந்த பிறின்ரேரஸ், இணுவில்.

யாழ்ப்பாணம். வரேஞ்சார்பன்னையோ

இரும்மழை கிரத்தின சபாபதி குநக்கள் குமாரசாமி சர்மா
மீமதி பார்வதி தம்பதிகள்

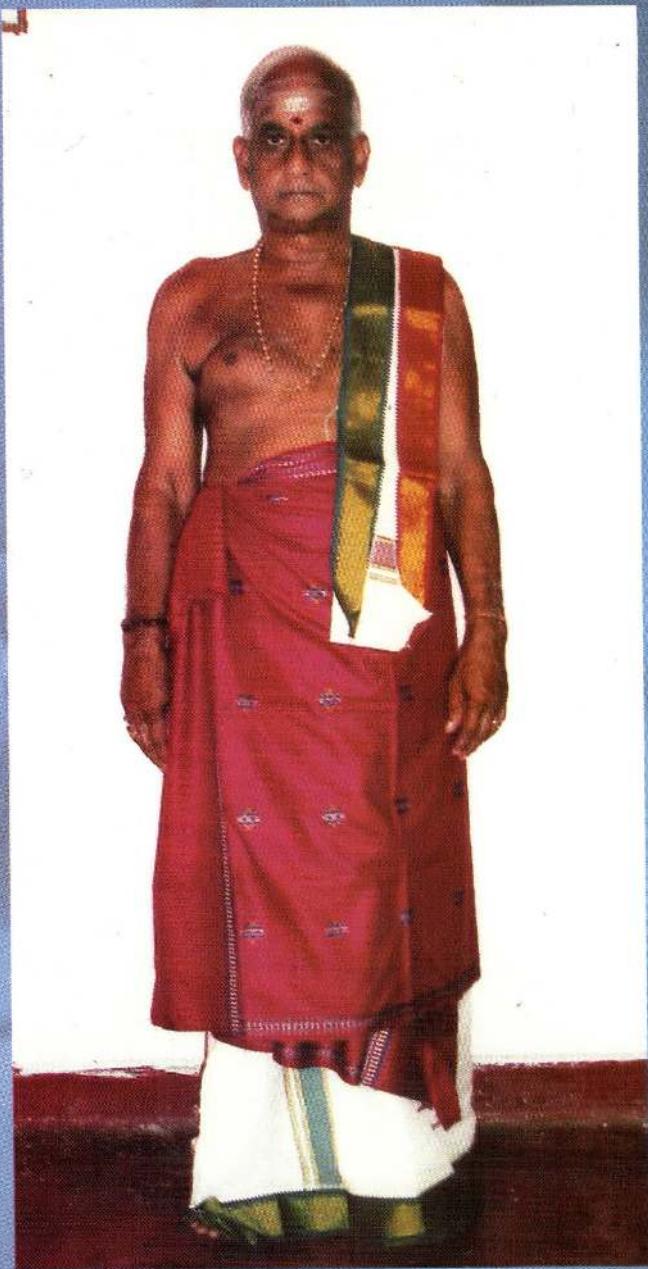
பொருளடக்கம்

1. தெய்வீகப் பணியாற்றும் அந்தனர் திலகங்கள்.	19
2. நமது வாழ்க்கையில் சமயச் சடங்குகள்	36
3. ஓங்காரம் ஓம் சக்தி	48
4. காயத்ரி மந்திரம்	51
5. மந்திர வழிபாடு	53
6. ஆலயங்கள்	55
7. இறைவழிபாடு	57
8. நம்பிக்கை	59
9. இந்து தர்மம்	60
10. பக்தி	62
11. கடவுள் நம்பிக்கை	64
12. மனிதப் பிறப்பு	65
13. மானுட சேவை	67
14. மனிதப் பிறவி	70
15. மனிதமனம்	72
16. மகிழ்ச்சியான வாழ்வு	74
17. நல்லறிஞர்கள்	75
18. எமது தாய்தந்தை	77

19. நாமசங்கீர்த்தனம்	80
20. நம் முன்னோர்க்குச் செய்யும் நன்றி	83
21. முன்செய் வினை	84
22. பூர்வ கண்மா	86
23. கீதோபதேசம்	87
24. யாகம்	89
25. பூமாதேவி மகிழை	90
26. நிலையான சுகம்	92
27. சுகம் பெறல்	93
28. மரணம்	94
29. அமைதியும் சாந்தியும்	96

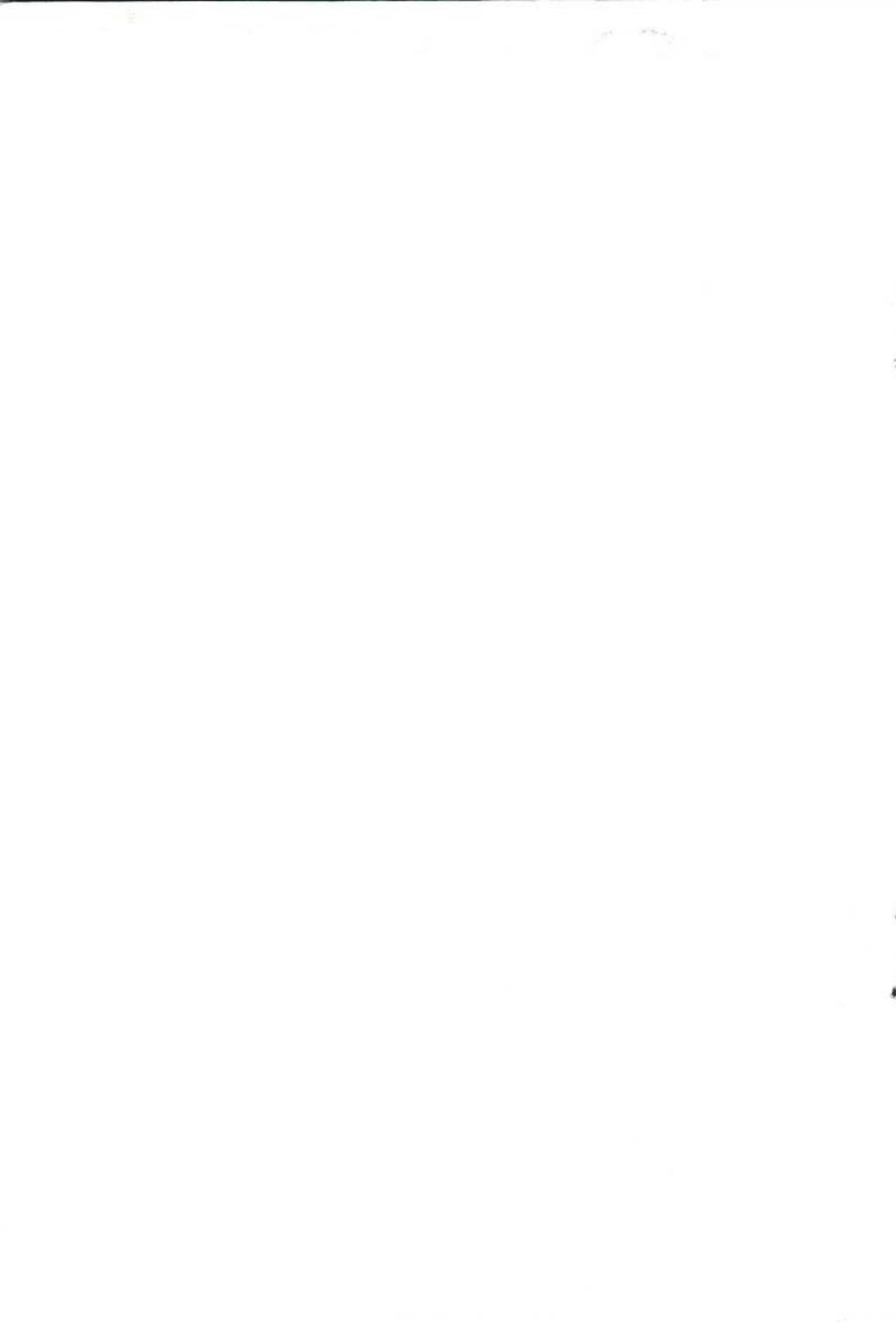
அனுபந்தங்கள்

1. கல்யாண ஊஞ்சற் பாடல்கள்	97
2. பஜேனப் பாடல்கள்	103

யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணென

விரம்மார்ஜ் கிரத்தின சபாபதிக் குருக்கள் குமாரசாமி சர்மா வி.ஏ.

இணுவில் தற்மசாஸ்தா குருகுல அதிபர்
 வேதாகம ஞானபாநு
சுவாமி தா. மஜாதேவக் குநக்கள்
வழங்கிய ஆசிச்செய்தி

பாரம்பரியப் பெருமைகள் மிகக் அந்தணமரபில் வந்த பிரம்மரீ இ. குமாரசாமிசர்மா அவர்கள் தமது துணைவியார் ஸ்ரீமதி பார்வதி அவர்களின் எழுபதாவது அகவை பூர்த்தியில் “தெய்வீக வாழ்வு” என்ற சிறப்பான ஒரு நூலை வெளியிடுகின்றார். இதனையிட்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தர்ம சிந்தனைகளையும் சமய நெறிகளையும் இலகுவாக இளம் மனத்தில் புகுத்துவதாக இந்நால் அமைந்தி ருக்கிறது. பாராட்ட வேண்டிய ஒரு விடயம் இது.

குமாரசாமி சர்மா குடும்பத்தினர் என்மீது மிகுந்த பற்றும் பெருமதிப்பும் உடையவர்கள். அன்பும் பண்பும் மிகுந்த அருமையான குடும்பத்தினர். தமது மூன்று பிள்ளைகளையும் நன்கு படிக்கவைத்து நல்ல நிலையில் வாழவைத்திருக்கும் இவர்கள் இப்போது ஓய்வு நிலையில் சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுவெடுவதும் நால்வெளியீடுகள் செய்வதும் வரவேற்கத்தக்க விடயம்.

ஸ்ரீமதி பார்வதி அவர்கள் பிரம்மரீ தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளின் புதல்வி. சாஸ்திரிகள் எனது குரு. அவரிடம் நான் நிறையப் படித்திருக்கிறேன். அவரது மரபில் பண்பாட்டு விடயங்களை வழிநடத்துவதில் கைதேர்ந்தவராக பார்வதியும் திகழ்கின்றார்.

சர்மா அவர்கள் இந்நாலில் நமது அந்தணர்கள் பலரைப்பற்றி எடுத்துரைப்பது சாலச் சிறந்தது. அதுவும் அண்மையில் மறைந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணானந்த சர்மா அவர்களை நம்மவர்கள் மறந்துவிடா மலிருக்கும் வகையில் அவரைப்பற்றிய செய்திகளை இங்கு எழுதியிருப்பது நிறைவாக இருக்கிறது.

தம்பதிகள் தமது குடும்பத்தினருடன் நீண்ட காலம் நிறைவான வாழ்வு வாழ ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

அணிந்துரை

இவ் வுலகில் மக்கள் தெய்விக வாழ்வு வாழ, சான்றோர்களும் ஞானிகளும் அரிய பல சிந்தனைகளைத் தத்தமது உபதேசங்கள் மூலம் எடுத்துக் கூறி, மனுக்கு லத்தை ஆழ்ந்துப்படுத்திவந்துள்ளனர். அத்தகைய பெரியோர்களுக்கு நாம் காலந்தோறும் நன்றி கூறி வழிபடக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம்.

இத்தகைய பெரியார்களது உயரிய நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணை பிரம்மஸ் இ. குமாரசாமி சர்மா ‘தெய்விக வாழ்வு’ எனும் நாலைத் தொகுத்து தமது துணைவியார் ஸ்ரீமதி பார்வதி (ராணி) அவர்களது எழுபதாவது அகவையில் நடைபெறும் மிக எளிமையான வைபவத்தின்போது வெளியிட முன்வந்திருப்பதையிட்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். இளந்தலைமுறையினர் எமது சமய விழுமியங்களை அறிந்து உணர்ந்து அவற்றின்வழி வாழக்கூடிய வகையில் தெய்விக வாழ்வு என்ற தலைப்பில் பொருத்தமான பல விடயங்கள் இந்நாலில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிகச் சுருக்கமான முறையில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள் மிக ஆழமானவை.

பிரம்மஸ் சர்மா இதற்கு முன்னரும் மூன்று நால்களை எழுதி வெளியிட்ட அனுபவமிக்கவர். அத்தகைய அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இந்நால் அமைகின்றமை வரவேற்கத் தக்கதாகும். “நல்லனவற்றையே சிந்திப்போம், நல்லனவற்றையே செய்வோம்” என்ற உயரிய குறிக்கோளை அடைய இச்சிறு நால் இளந்தலைமுறையினரை வழிப்படுத்துமாயின் அதுவே இந்நாலின் வெற்றியாகுக என வாழ்த்துகின்றேன்.

எம்மிடையே குஞமணிகளாக விளங்கிய சிவாசாரியர்களைப்பற்றி இன்று பலர் அறியாதிருக்கின்றனர். அவர்கள் எமது சமய மரபில் இறைபணியாற்றிப் புகழ் படைத்தவர்கள். சிவாச்சாரிய மரபு சிறுக்க அரிய பணியாற்றி அமர்துவம்

அடைந்தவர்களது குரு ஆசியை பிரம்மஸ் குமாரசாமி சர்மா தம்பதிகள் நாடு அவர்களை நினைவுகூர்ந்துள்ளனர். சமகாலத் தில் வாழ்ந்து குருத்துவப் பணியாற் றிவரும் சிவாச்சாரியர்களை வாழ்த்திப் பாராட்டியுள்ளனர். சமயத்திற்கும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூகத்திற்கும் அளப்பரிய பணியாற்றிவரும் நல்லறிஞர்களாகிய அந்தண சிரேஷ்டர்களைப் போற்றியுள்ளனர். இது மற்றவர்களுக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

மக்களது வாழ்வு தெய்விக வாழ்வாகப் பரிணமிக்க ஆலயங்கள், இறைவழிபாடு, வாழ்வில் இடம்பெறும் சமயச் சடங்குகள், மந்திர மகிழமை, பிறவியின் மாண்பு, மானுட சேவை, நல்லறிஞர்கள், மகிழ்ச்சியான வாழ்வு, எமது தாய்தந்தையர், முன்னோர்க்கு நாம் செய்யவேண்டிய நன்றிக்கடன், மற்றும் பல தத்துவ சிந்தனைகள் கொண்ட ஆக்கங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டதாக இந்நால் தொகுத்தளிக் கப்பட்டுள்ளமை பாராட்டிற்குரியது.

எம்மிடையேயுள்ள பலர் பிறநாட்டு நாகரிக மோக்தில் மூழ்கி எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தொலைத்துவிட்டு எமது இனத்தின் சமய பண்பாட்டு அடையாளங்களை மறந்திருக்கும் இற்றைக் காலத்தில் காலத்தின் தேவையாக இந்நால் வெளிவந்து அத்தகையோருக்கு வழிகாட்டுவதாக வள்ளது. இத்தகைய இந்நாலை பிரம்மஸ் சர்மா தமது துணைவியாரின் எழுபதாவது அகவையில் வெளியிடுவது பொருத்தமாக உள்ளது.

பிரம்மஸ் குமாரசாமி சர்மா தமது குடும்பப் பொறுப்புக்களை நன்கு நிறைவேற்றியவர்கள். தமது மூன்று புதல்வர்களையும் உரிய வழியில் கல்வி கற்பித்து பட்டம் பெறசெய்து உரிய காலத்தில் திருமணங்களை நிறைவேற்றி அவர்கள் வெளிநாடுகளில் சிறப்புற வாழ வழிவகுத்தவர்கள். பேரப் பிள்ளைகளைக் கண்டு மகிழ்வுற்றுள்ளனர். ஸ்ரீமதி பார்வதி அவர்கள் தமது தந்தையார் வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸ்

தி. கி. சீதாராம சாஸ்திரிகளின் அரவணைப்பில் வாழ்ந்ததன் பயனாய் எமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை நன்கறிந்தவர். மற்றவர்களுக்கும் இத்துறையில் உதவி வருபவர். தாழும் பின்பற்றிவருபவர். தமது பிள்ளைகள் பிறநாட்டில் வாழ்ந்து வருமிடத்தும் அந்நாடுகளுக்குச் சென்று வாழ விரும்பாது தாம் வாழும் இம் மண்ணையும் பண்பாட்டையும் நேசித்து மிக எளிமையாக இங்கு வாழ்ந்துவரும் மனப்பக்குவமிக்கவர்கள். அவர்களது அரிய முயற்சியின் பயனாக வெளிவரும் இந்நால் எமது பண்பாட்டு விழுமியங்களை மற்றவர்களும் போற்றிப் பயன்பெற வழிகாட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரம்மஸ்ரீ குமாரசாமி சர்மாவின் துணைவியார் ஸ்ரீமதி பார்வதி அவர்களது இந்த வைபவத்தை எம்மிடையே வசிட்டர் போன்று பவனிவரும் வேத சிவாகம ஞான பாஸ் கரன் பிரம்மஸ்ரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் அவர்கள் நடத்திவைப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும். இவர் எமது அந்தனை குலதிலகமாக விளங்கி வருபவர். சம்ஸகிருதம், வைதிகம், ஆலய கிரியாநுட்பங்கள் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த புலமை மிக்கவர். எளிமையும் பண்பும் கொண்டவர். அவரது குரு ஆசி பிரம்மஸ்ரீ குமாரசாமி சர்மா தம் பதியர் க்குக் கிடைப் பது மகிழ்ச்சியாகவுள்ளது.

இந்நாலை நன்கு அழகுற அமைத்துத் தந்துள்ளவர் கலாழுஷணம் பிரம்மஸ்ரீ ப. சிவானந்த சர்மா (கோப்பாய் சிவம்) அவர்களாவர். கணினி வடிவமைப்புத் துறையில் புலமை மிக்கவர். சிறந்த கவிஞர். சிந்தனையாளர். நல்ல பல நூல்களைத் தொகுத்து வெளியிட்ட அனுபவமிக்கவர். எனது மாணவனாக விளங்கிய கோப்பாய் சிவத்தின் இப்பணியைப் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன். அவரது இப்பணி தொடர இறையருள் என்றென்றும் துணைநிற்பதாகுக.

எழுபதாவது அகவையை தமது பாசமிகு கணவர் பிரம்மஸ்ரீ குமாரசாமிசர்மா மற்றும் பிள்ளைகள், சுற்றுத்தவர்

ஆகியோருடன் கொண்டாடி மகிழும் ஸ்ரீமதி பார்வதி அவர்கள் தமது குடும்பத்துடன் நல்ல தேக சுகத்துடனும் சகல வளங்களுடனும் சீரும் சிறப்புடனும் இனிதே மேன்மேலும் பல்லாண்டு காலம் வாழ எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ அம்பலவாண விக்னேஸ்வரப் பெருமானினதும் ஸ்ரீ வடிவாம்பிகா சமைத ஸ்ரீ முன்னெனநாத சுவாமியினதும் நல்லை முஞ்கப் பெருமானதும் ஸ்ரீ பகவதி அம்பிகையினதும் ஞானவைரவப் பெருமானினதும் திருவருஞும் எமது குருபரம்பரையினரின் குரு ஆசியும் பொலிவதாகுக என எமது துணைவியார் ஸ்ரீமதி உஷாவுடன் இணைந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்த்துகின்றோம்.

இந்நால் வெளியீடு சகல நிலைகளிலும் சிறக்க எமது நல்வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகுக. விழாத் தம்பதியர்க்கு எமது மங்கலகரமான நல்வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர், இலக்கிய கலாநிதி, கலாநிதி,

பிரம்மஸ்ரீ ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர்

வாழ்நாள் பேராசிரியர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

யாழ்ப்பாணம்

25.09.2015.

முன் னுரை

உலக விவகாரங்களில் மனிதன் அழுந்திப் போய்விடாமல் இருக்க, இறைவனின் அருள் மிகஅவசியம். இன்று மனிதன் சமுதாயத்தில் இருந்துகொண்டே ஆன்மீக ஆதாயம் காண வேண்டியவனாக இருக்கிறான். இவ்வாறு ஆன்மீக வழியில் பக்தியோடும் சிரத்தையோடும் இறைவனை வழிபாட்டுப் பூசிப்பது மனிதர் களாகப் பிறந்தவர் களது தலையாய் கடமை. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமான நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் கடமைகளைச் செய்து, அதன் மூலம் இறைபக்தியை உண்டாக்கிக் கொண்டு உயர்ந்த குணத்தைப் பெறுவதற்கு மகான்கள், முனிவர்கள், அறிஞர்கள், ஞானிகள் கூறியுள்ள கருத்துக்களை - வழிவகைகளைத் தொகுத்து “தெய்வீக வாழ்வு” எனும் பெயரில் வெளியிட விரும்பினேன்.

இங்கு கூறப்பட்டுள்ள விடயங்கள், அறிவுரைகள் எமது வாழ்வுக்கு வழிகாட்டியாக அமைவன. இத்தகைய வாழ்வியற் சிந்தனைகள் எமது வாழ்வுக்கு வேண்டியனவாகவும் உள்ளன. இச் சிந்தனைகள் பல அறிஞர்களால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. பற்பல ஆன்மீக நால்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்து நாம் அவற்றை எமது வாழ்வில் கடைப்பிடிக்க, பலரும் அறிந்து கொள்ளும்வண்ணம், ‘தெய்வீக வாழ்வு’ என வெளியிடுகின்றேன்.

நாம் வாழும் பூமியில் எத்தனையோ மகாகன்களும், முனிவர்களும், ரிஷிகளும், அறிஞர்களும், தோன்றியிருந்தனர். அவர்கள் தாங்கள் உணர்ந்த உண்மைகளைபும் அனுபவங்களையும் தத்துவங்களையும் நமக்கு வேதங்களாக - அறிவுரைகளாக - தெய்வீக சிந்தனைகளாகக் கூறிச் சென்றுள்ளனர். இவற்றை யாவரும் அறிந்து உணர்ந்து சமூக வாழ்வில் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்ந்து மேன்மை பெறவேண்டும்.

மனிதன் எவ்வாறு புனிதமாக வாழவேண்டும் என்று வாழ்ந்து காட்டியவன் ஸ்ரீராமன். மனித வாழ்க்கையை பயனுற வாழ்வதற்கு

தேவையான தத்துவங்களை பகவத்கீதை மூலம் உபதேசித்து வழிகாட்டியவன் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் - ஸ்ரீராமன் வாழ்ந்தது போல் வாழுங்கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சொன்னதுபோல் வாழுங்கள் என்று பெரியோர்கள் கூறுவார்கள். மனிதவாழ்வு மனித நேயத்திற்காகவும் தெய்வீக காரியத்திற்காகவும் தெய்வ உணர்வின் தூய்மை, அமைதி ஆனந்தமாக வாழுவும் இந்து தர்மத்தின் அற்புதமான கருத்துக்கள் என்பன எல்லாம் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

கலியுகத்தில் தெய்வத்தின் அருளைப் பரிபூரணமாகப் பெறவும், புன்னியங்களைத் தேடிக்கொள்ளவும் இறைவனின் நாமங்களை கீர்த்தனங்களாக, நாமபஜைனப் பாடல்களாகப் பாடும்போதும் கேட்கும்போதும் ஆன்மீக சாதனையாக அமைகிறது.

தெய்வீக வாழ்வு வாழ்ந்து இறைவன் அருள்பெற நமது நாட்டிலே பல அறிஞர்கள் வழிகாட்டியுள்ளனர். அவ்வாறாக பயனுற வாழ்வதற்குத் தேவையான தத்துவங்களைக்கூறி செய்தபாடுகளைச் செய்து இறை அருள் கிடைக்க வழிகாட்டிய, வழிகாட்டுகின்ற ஆலயக் கிரியைகளை சிறப்புற நடத்தி எமக்கு ஆன்மீக வாழ்வு வாழ வழிவகை செய்து வருகின்ற உத்தம அந்தண சிவாச்சாரிய குருமார்களை நினைவு கூர்ந்து அவர்களது விபரங்கள், செய்த சிறந்த சேவைகள் பற்றியும் வெளியிட்டு அவர்கள் மூலம் எமக்கு சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைத்து அவர்கள் வழியில் நாம் நங்கொறுவு வாழுவும் இறைஅருள் வேண்டுகின்றியும்

நமது வாழ்வில் பல சமயச் சடங்குகள் கிரியைகள் பாரம்பரியமாக நடைபெற்று வருகின்றன. எமது மதம் இவ் உலகில் பிறந்த மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிமுறைகளை கூறியுள்ளது. அந்தணகுலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் அவசியம் செய்யவேண்டும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு பல்வேறு ஆன்மீக விடயங்களை சிறு சிறு தலைப்புக் களுடன் வாழ்க்கை விதிமுறைகளை, நம் முன்னோர்கள் கூறிய பொன்மொழிகளை, தர்ம சிந்தனைகளை,

நாம் கடைப்பிடிக்கக்கூடிய வண்ணம் சமுக வாழ்வில் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்ந்து மேன்மை பெற தெயவீக வாழ்வு எனும் நூலாக வெளியிடுகின்றோம்.

இந்நாலுக்குரிய ஆசியுரைகளையும் வாழ்த்துக்களையும் வழங்கி உதவிய பெரியோர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இந்நால் பற்றி பல கருத்துக்கள் ஆலோசனைகள் கூறி நாலிற்கு அணிந்துரை உதவிய வாழ்நாள் பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் அவர்களுக்கு எமது நன்றியையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். மேலும் இந்நாலின் சிறப்புற வடிவமைத்து அச்சிட்டு உதவிய சர்வானந்தமயபீட அதிபர் கோப்பாய் சிவம் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

மேலும் இந்நால் வெளியிட சகல உதவிகளையும் பூரிந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமுவந்த நன்றிகள் தெரிவிப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றோம்.

நிறைவாக எம்மை இதுவரை காலமும் சிறப்புற வாழ்வதற்கு திருவருள் பூரிந்து எம்மை இனிதே காத்தருளும் எமது குலதெய்வங்களான ஸ்ரீ அம்பலவாணி விக் னேஸ் வரப் பெருமானையும், பகவதி மாரியம்மனையும், ஞானவைரவர் பெருமானையும் திரிகரண சுத்தியுடன் வணங்கி என்றும் எக்குத் துணைநிற்க மனமாரப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

சுபம்

பிரம்மஸ்ரீ இ. குமாரசாமி சர்மா
15, பி. ஏ. தம்பி லேன்,
வண்ணார்பண்ண
யாழ்ப்பாணம்.

09.10.2015.

யாழ்ப்பாணம், வண்ணொர்பள்ளைன்
பிரம்மநீநீதி சபாபதிக் குநக்கள் குமாரசாமி சர்மா
நீதி பார்வதி தம்பதிகள்

எமது அம்மா அப்பா

‘அன்னையும், பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ எனும் வாக்கிற்கு, ஏற்ப எமது தெய்வமாக உள்ள எம் அம்மா அவர்களின் 70ஆவது அகவை பூர்த்தி இன்று. எம் அப்பா அவர்களின் 70ஆவது அகவை “பீரத சாந்தி” வைபவம் லண்டன் ஈஸ்ட்காம் முருகன் கோவிலில் 2011ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பிள்ளைகளாகிய எங்கள் முன்னிலையில், எமது உறவினர்கள் குருமார்களின் ஆசிகளுடனும், வாழ்த்துக்களுடனும் பிரம்மரீ நாகநாதக் குருக்கள் அவர்களினால் நடாத்தி வைக்கப்பட்டது.

இன்று எமது அம்மாவின் 70ஆவது அகவை நிகழ்வு எமது இல்லத்தில் நவக்கிரக சாந்தி, ஓமங்களுடன் தெய்வ ஆசிவேண்டி சிவரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் அவர்களினால் நடத்தப்படுகின்றமை எமக்கு மட்டில்லா மகிழ்ச்சியினைக் கொடுக்கின்றது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் பிள்ளைகளாகிய நாம் எங்கள் பெற்றோர்கள் எங்களுக்குச் செய்த நல்ல சேவைகள், தியாகங்கள் என்பனவற்றை நினைத்து அனைத்திற்கும் அவர்களுக்கு நன்றிகூற விழைகின்றோம்.

எங்கள் மூவருக்கும் அவர்கள் செய்த அர்ப்பணிப்புக்கள் பற்பல. நாம் சிறுவர்களாக இருந்தது முதல் எமது கல்விக்கு அவர்கள் இருவரும் தம்மை தியாகம் செய்து பல வசதிகள் எமக்கு செய்து கொடுத்து, நாம் உயர்கல்வி பயின்று பட்டதாரிகளாகி நல்ல தொழில் வாய்ப்புக்கள், வெளிநாடு சென்று படித்துத் தொழில்கள் பெறுவதற்கு அயராது இருவரும் பாடுபட்டுள்ளனர். மேலும் எமக்கு நல்ல வாழ்கைத் துணை அமைய உதவி உள்ளனர். அவர்கள் இருவரும் பட்ட கஷ்டம் அனைத்தும் நாம் நினைவில் நிறுத்தி அவர்கள் இருவரும் உடல் நலமாக வாழ இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். எமது அப்பா அம்மா ஆகிய இருவரையும் எம் மக்கள் உறவினர்கள்

ஆகியோர் கெளரவப்படுத்தி பாராட்டி வருவது எம்கு மிகவும் பெருமையாக உள்ளது. அவர்கள் இருவரையும் நாங்கள் வாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

ஸ்ரீ கு. நந்தகோபன் - ஸ்ரீமதி தாரணி (லண்டன்)

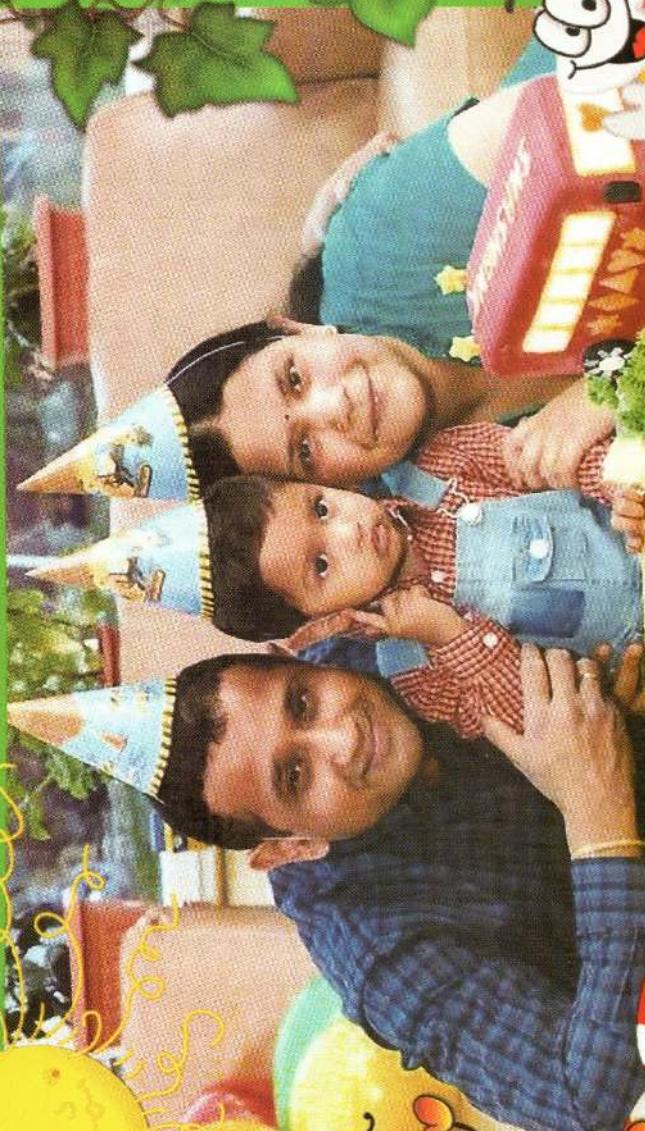
ஸ்ரீ கு. கோகுலபாலன், ஸ்ரீமதி ஸ்ரீவித்யா (கன்டா)

ஸ்ரீ கு. முரளிதரன், ஸ்ரீமதி சிந்துஜா (அவுஸ்திரேலியா)

09.10.2015.

தொரையனி பார்மதிகோபன் நடந்து நடியார் கு. ரா.

பிரம்மரீ தி. இரத்தினசாபதி குருக்கள் குடும்பம்

மிகவும் சிறப்புப்பெற்ற கௌண்டின்ய கோத்திரத்திலே பிரம்மரீ தி. இரத்தினசாபதி குருக்கள் திருவாதிரை நடசத்திரத்திலே 07. 02. 1990ஆம் ஆண்டு உடுவில் பிரம்மரீ. தியாகராஜக் குருக்கள், தையல் நாயகி அம்மா அவர்களின் கனிஷ்ட புத்திரராகத் தோன்றினார். இவர் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆகிய மொழிகளில் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தார். ஆசார அனுஷ்டானங்களை நுனுக்கமாகவும், சிரத்தையாகவும், பின்பற்றிவந்த பிரம்மரீ இரத்தினசாபதி குருக்கள் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த பிரம்மரீ சீ. குமாரசாமி ஜயர், அமிர்தவல்லி அம்மா தம்பதியினரின் ஏக புதல்வியான நீலாம்பிகை அம்மாவைத் திருமணம் முடித்தார்.

பிரம்மரீ இரத்தினசாபதி குருக்கள் ஜயா அவர்கள் நல்ல கல்வி அறிவுபெற்று சைவமரபில் வந்த சைவாகமக் கிரியை களையும், பூர்வ, அபர வைதீக கிரியைகளையும் ஆற்ற வல்லவராக விளங்கி ஜம்பது வருடங்களாகக் காட்டுத்துறை ஆனந்த விநாயகப் பெருமானுக்கு நித்திய நெமித்திகக் கிரியைகளைப் பலரும் போற்றும்படியாகச் சிறப்புடன் ஆற்றினார். கந்தபுராண விரிவுரையைப் பல ஆண்டுகளாகக் காட்டுத்துறை விநாயகர் ஆலயத்தில் சிறப்புறச் செய்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. விக்கினேஸ்வர சகஸ்ரநாமம், ஸலிதா சகஸ்ரநாமம், விஷ்ணு சகஸ்ரநாமம் முதலியனவும் அவருக்கு மனப்பாடமாக இருந்தன.

எந்த ஒரு காரியத்தையும் நிர்வகிக்கும் திறமையும், அவற்றை வெற்றிகரமாக ஆற்றி முடிக்கும் செயல் திறனும் அவரிடம் காணப்பட்ட சிறப்பியல்பாகும். ஸ்ரீமதி நீலாம்பிகை அம்மா அவர்கள் தமது கணவருக்கு உற்ற உறுதுணையாக நித்திய நெமித்திக பூசைகளில் உதவினார். ஆசாரசீலங்களை மிகவும் கண்டிப்பாகக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் சீரும்

சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்தனர். காட்டுத்துறை விநாயகப் பொருமான் திருவருளால்,

பிரம்மறீ சந்தானகோபால சர்மா

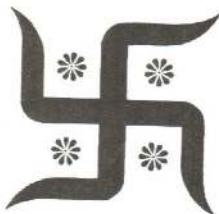
பிரம்மறீ ஜம்புகேஸ்வர சர்மா

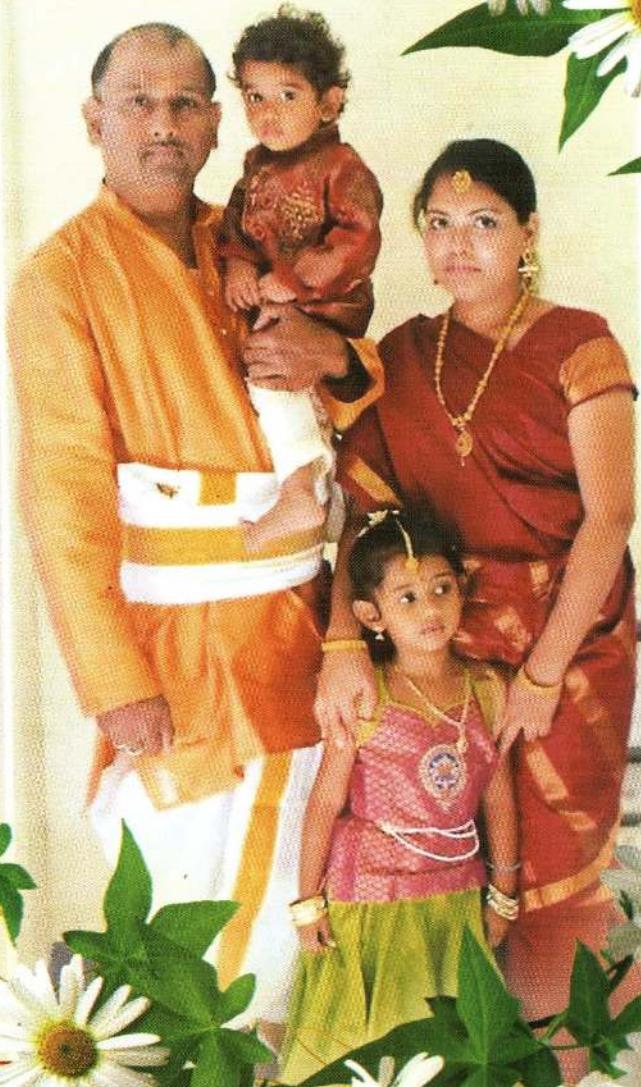
பிரம்மறீ குமாரசாமி சர்மா

பிரம்மறீ பகவதீஸ்வர சர்மா

என்னும் நான்கு புத்திரர்களையும் பெண்மகவான

கிரிஜாம்பிகையையும் பெற்றுப் புகழுடன் வாழ்ந்தனர். முத்த புதல்வராகிய சந்தானகோபால சர்மா அவர்கள், மகேஸ்வரி என்பவரையும், ஜம்புகேஸ்வர சர்மா, சாந்தா என்பவரையும், குமாரசாமி சர்மா பார்வதி என்பவரையும், பகவதீஸ்வர சர்மா, புஷ்பா என்பவரையும் கிரிஜாம்பிகை நடனசபாபதி சர்மா என்பவரையும் திருமணம் புரிந்து சிறப்பாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்கள் விநாயகப் பெருமானிடம் தம்மை முழுமையாக ஒப்படைத்து, அவனது அருளைப் பெற்று, இறைவனைப் போற்றித் துதித்து, பணிந்து அறநெறி பிறழுமால், இறைவனை ஆராதித்து பேரருஞ்சன் வாழ்கின்றனர்.

திரு. கோகுலபாலன் ஸ்ரீமதி ஸ்ரீவித்தியா

பிரம்மஸ் இ. குமாரசாமி சர்மா குடும்பம்

பிரம்மஸ் இ. குமாரசாமி சர்மா வண்ணார்பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் 1941ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 25ம் திகதி பிறந்தவர். இவரது பீரத சாந்தி வைபவம் ஸண்டன் ஸல்ட்காம் முருகன் கோவிலில் 2011ம் ஆண்டு வெகுசிறப்பாக பல உற்றார், உறவினர், குழந்தைகள், சகிதம் பெரியோர்களின் ஆசிகளுடன் வாழ்த்துக்களுடன் பிரம்மஸ் நாகநாதக்குருக்கள் அவர்களினால் நடத்தி வைக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்தவராகிய வியாகரண் சிரோமணி பிரம்மஸ் தி. க. சீதாராம சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீமதி சீதாலட்சுமி அம்மா தம்பதிகளின் புதல்வியர்களுள் ஒருவராகிய ஸ்ரீமதி பார்வதியை இல்லறத் துணைவியாகக் கொண்டு மூன்று ஆண் மகவுகளைப் பெற்று அவர்களுக்கு கல்வியறிவுட்டி உரிய காலத்தில் அவர்களது திருமண வைபவங்களை நிறைவேற்றி மனநிறைவு கொண்ட தம்பதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களது புதல்வரான பிரம்மஸ் நந்தகோபன் ஸ்ரீமதி தாரணி என்பவரையும், பிரம்மஸ் கோகுல பாலன் ஸ்ரீமதி ஸ்ரீவித்யா என்பவரையும் பிரம்மஸ் முரளிதான் ஸ்ரீமதி சிந்துஜா என்பவரையும் மணம் முடித்து ஸண்டன், கன்டா, அவஸ்ரேலியா முதலிய நாடுகளில் பொறியியலாளர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

நந்தகோபன் என்பவருக்கு சல்லாங் என்னும் புதல்வனும் கோகுலபாலன் என்பவருக்கு, தாரணி எனும் புத்திரியும் சித்தாத் என்னும் புதல்வரும் உள்ளனர். இத்தகைய ஓர் நிறைவான வாழ்க்கை வாழ்ந்து வரும் குமாரசாமி சர்மா பார்வதி தம்பதியினர் தமது ஓய்வுக் காலத்தினை தமது நாட்டிலே வாழவேண்டும் எனும் விருப்புடன் வாழ்கின்றனர்.

பிரம்மஸ் குமாரசாமி சர்மா 30 வருட காலம் திட்டமிடல் உதவிப் பணிப்பாளராக யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை முதலிய இடங்களில் நல்ல உயர்பதவி வகித்தவர். இவர்கள் இருவரும்

தமது பிள்ளைகளின் விருப்பப்படி லண்டன், கனடா, பிரான்ஸ், இந்தியா முதலான நாடுகளிற்குப் பல தடவைகள் சென்று அங்கு தமது பிள்ளைகளுடன் சில காலம் வாழ்ந்து, பின்னர் தமது நாடு திரும்பி வந்து சந்தோஷமாக வாழ்கின்றனர்.

பிரம்மஹீ குமாரசாமி சர்மா தமது முத்த சகோதரராகிய பிரம்மஹீ சந்தானகோபாலசர்மா அவர்களுடன் இணைந்து காட்டுத்துறை ஸீ அம்பலவாணி விக்னேஸ்வரப் பெருமானது ஆலயத்திலும், வண்ணர்ப்பன்னை பி. ஏ. தம்பி வீதியில் உள்ள ஸீ ஞானவைரவர் ஆலயத்திலும் பணிபுரிந்து சமயப் பணியாற்றி வருகின்றார் அவருக்கு உறுதுணையாக ஸ்ரீதி பார்வதி விளங்குகின்றார்.

இவர் பேராதனை குறிஞ்சிக் குமரன் என்னும் பெயரில் ஒர் நாலும், பகவதி மாரியம்மன் திருக்கோவில் என்னும் பெயரில் இன்னோர் நாலும் ஸீ ஞானவைரவர் திருக்கோவில் வரலாறு என்னும் பெயரில் ஒர் நாலும், நெஞ்சில் நிறைந்தவை என்னும் பெயரில் ஒர் சிறப்பு நாலுமாக வெளியிட்டுள்ளார். அத்தோடு பத்திரிகைகள் பலவற்றில் இவர் எழுதிய பல கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவர்களின் துணைவியார் கலை கலாச்சார விடயங்களில் பல அனுபவம் பெற்று சமய சடங்குகள், வைபவங்களை முன்னின்று சிறப்பாக நடாத்தி வைக்கின்ற சிறப்பியல்பும் உள்ளது.

பிரம்மஹீ குமாரசாமி சர்மா அவர்களின் துணைவியார் சௌபாக்கியவதி பார்வதி (ராணி) அவர்களின் 70 அகவை சிறப்பிதழாக “தெய்வீக வாழ்வு” என்னும் ஒர் மலரினை அவர்கள் வெளியிடுகின்றனர். இவர்கள் பீமரதசாந்தியைத் தொடர்ந்து விஜயரத சாந்தி சதாபிஷேகம் முதலான வைபவங்களையும் தமது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், மற்றும் சுற்றுத்தவர்களுடன் இனிதே கொண்டாடி மகிழ்வும் தம்பதிகள் பல்லாண்டு காலம் நலத்துடனும் இனிது வாழ ஸீஅம்பலவாணி விக்கினேஸ்வரப் பெருமானது திருவருள் பொலிக என வாழ்த்துகின்றோம்.

கலாழுஷணம் பிரம்மஹீ ப.சிவானந்த சர்மா B.A (Hon)
(கோப்பாய் சிவம்)

திரு காமரளிதரன் ஸ்ரீமதி சின்குஜா

தெய்வீகப்பணி ஆற்றும் அந்தனர் திலகங்கள்

எமது நாட்டிலே பற்பல அந்தனப் பெரியார்கள் சைவமும் தமிழும் நமது பண்பாடும் சிறப்படைய, சமஸ்கிருதமொழியையும், வைதீக ஆகம, சமய நெறிகளையும் வளர்த்து அரும்பெரும் பணிபுரிந்து வந்துள்ளனர். தாய் நாட்டிலிருந்து யாழ்ப்பாணம் வந்து சமஸ்கிருத கல்வியையும், சமய விழுமியங்களையும் வளர்ப்பதற்குத் தம் வாழ்நாட்களை அர்ப்பணித்த அறிஞர்கள் பலராவர். அவர்கள் பற்பல சிவாச்சாரிய குருமார்களை உருவாக்கியுள்ளனர். வைதீக ஆகம கிரியைகளை மேற்கொண்டு பல இளம் அந்தன சிவாச்சாரியர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தனர். சமஸ்கிருத கல்வி பரம்பலை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

தென் இந்தியாவிலிருந்து எமது நாட்டிற்கு வந்து தெய்வீகப்பணி ஆற்றி அறிஞர்களில்

கோப்பாய்	-	பிரம்மறீ ஸ்னிவாச சாஸ்திரிகள்
கோப்பாய்	-	பிரம்மறீ சிதம்பர சாஸ்திரிகள்
கீரிமலை	-	பிரம்மறீ இராமையர் ??????
நல்லூர்	-	பிரம்மறீ சிதம்பர சாஸ்திரிகள்
யாழ்ப்பாணம்	-	பிரம்மறீ சீதாராம சாஸ்திரிகள்
கோண்டாவில்	-	பிரம்மறீ நாராயண சாஸ்திரிகள்
நல்லூர்	-	பிரம்மறீ கப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்
ஆகியோர் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.		

இவர்கள் அந்தனர்க்குரிய இல்லறக் கிரியைகளைச் செய்துவைக்கும் உபாத்தியாயர்களாகவும், சமஸ்கிருதக் கல்வியைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாகவும், அருந்தொண்டாற்றி

யுள்ளனர். ஆஸயக் கிரியைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு சமயத்துவ பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் வளர்த்தெடுத்து சோதிடவிடயங்களிலும் ஈடுபாடு கொண்டு மக்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகளாகவும் விளங்கியவர்கள்.

இதேபோல நம் நாட்டு அந்தணர்கள் பலர் வேத சிவாகம விற்பன்னர்களாகவும், புராண படன் வல்லுநர்களாகவும், சைவசித்தாந்த நல்லறிஞர்களாகவும், தமிழ்நிஞர்களாகவும், சிவாசார்ய திலகங்களாகவும் மினிரந்திருக்கின்றனர். அவர்களுள் முக்கியமான சிலரை நோக்குவோம்.

காசிவாசி பிரம்மஹீ செந்திநாத ஜெயர்

புலோலி பிரம்மஹீ முத்துக்குமாரசாமிக் குருக்கள்

மாதகல் பிரம்மஹீ அருணசல சாஸ்திரிகள்

பருத்தித்துறை பிரம்மஹீ இராமலிங்கக் குருக்கள்

அச்சுவேலி சிவஹீ ச. குமாரசாமிக் குருக்கள்

முன்னேஸ்வரம் சிவஹீ சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

காரைநகர் சிவஹீ கணபதீஸ்வரக் குருக்கள்

கோப்பாய் சிவஹீ சோ. சுப்பிரமணியக் குருக்கள்

பேராசிரியர் பிரம்மஹீ கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

கோப்பாய் பிரம்மஹீ ச. பஞ்சாட்சர சர்மா

நயினை சிவஹீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்

திருமலை சிவஹீ இ. கு. பூரணாநந்தேஸ்வரக் குருக்கள்

மாவை சிவஹீ ச. து. சண்முகநாதக் குருக்கள்

கொழும்பு சிவபீர் சி. குஞ்சிதபாதக் குருக்கள்
நயினை சிவபீர் சு. பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
அரியாலை சிவபீர் சுப்பிரமணியக் குருக்கள்
நவாலி சிவபீர் சு. விஸ்வநாதக் குருக்கள்
வண்ணார்பண்ணை பிரம்மஹீ பி. பா. பஞ்சாடசரக் குருக்கள்
யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஹீ க. வை. ஆத்மநாத சர்மா
மாவை பிரம்மஹீ பாலசுந்தரக் குருக்கள்
உத்தரகோவை சிவபீர் வை. மு. பரமசாமிக் குருக்கள்
மாதகல் சிவபீர் க. செல்லப்பாக் குருக்கள்
மாவை பிரம்மஹீ து. சுந்தரமூர்த்திக் குருக்கள்
காரைநகர் பிரம்மஹீ க. வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள்
நாயன்மார்க்கட்டு சிவபீர். சாம்பசிவக் குருக்கள்
பலாலி பிரம்மஹீ கி. வக்ஞமண ஜயர்
திருக்கேதீஸ்வரம் சிவபீர் ச. சுப்பிரமணிய பட்டர்
மயிலணி சிவபீர் ச. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள்
நீரவேலி சிவபீர் சு. இராஜேந்திரக் குருக்கள்
நல்லூர் பிரம்மஹீ நடராஜக் குருக்கள்
கொழும்பு சிவபீர் பா. சண்முகரத்தினக் குருக்கள்
பறாளாய் பிரம்மஹீ சண்முகரத்தினக் குருக்கள்

நவாலி பிரம்மஸ் சு. சண்முகரத்தினக் குருக்கள்
 இனுவில் சிவஸ் இராமநாதக் குருக்கள்
 நயினை சுவாமிநாத பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
 வண்ணார்பண்ணை சிவஸ் தி. இரத்தினசபாபதி குருக்கள்
 மயிலணி சிவஸ். சிவகடாட்சக் குருக்கள்
 யாழ்ப்பாணம் பிரம்பஸ் மதுரக் குருக்கள்
 யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஸ் ந. வீரமணி ஜயர்
 முன்னேஸ்வரம் பிரம்மஸ் கா. இரத்தின கைலாசநாதக் குருக்கள்
 மட்டுவில் பிரம்மஸ் சி. சிதம்பரநாதக் குருக்கள்
 வல்வெட்டித்துறை சிவஸ் நீ. பரமேஸ்வரக் குருக்கள்
 கோப்பாய் சிவஸ் நீ. சச்சிதானந்தக் குருக்கள்

இவ்வாறு பல்வேறு வகைகளில் வேதகாம முறையில்
 தொண்டுகள் ஆற்றித் தெய்வீகப் பணிகள் பல புரிந்துவரும்
 அந்தண குருமார்களது சேவைகள் பாராட்டத்தக்கவை.
 அதுபோல, பல இளம் சிவாசாரியார்கள் உலகின் பல்வேறு
 நாடுகளிலும் மிகச்சிறப்புடன் சமயப்பணி புரிந்து வருகின்றனர்.
 விபரங்கள் யாவற்றையும் உடன் பெறமுடியாத காரணத்தினால்,
 முழுமையாக எல்லோரையும் குறிப்பிட முடியவில்லை.
 இவ்வாறாக இன்றைய காலத்தில் வைத்திக ஆகம கிரியைகளை
 சிறப்புற நடாத்திவரும் சிவாச்சாரியார்களாக என்னு மனத்தில்
 இடம்பிடித்த சிலரை இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

இனுவில் சிவஸ் தா. மஹாதேவக் குருக்கள்
 இனுவில் பிரம்மஸ் தா. சுப்பிரமணியக் குருக்கள்

கொழும்பு பிரம்மஹீ விஸ்வ. நாராயணக் குருக்கள்
 சுன்னாகம் சிவஹீ நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
 சுன்னாகம் சிவஹீ நா. சர்வேஸ்வரக் குருக்கள்
 அத்தியடி யோகீஸ்வரக் குருக்கள்
 கீரிமலை சிவஹீ கு. நகுலேஸ்வரக் குருக்கள்
 சதுமலை சிவஹீ. ச. மகேஸ்வரக் குருக்கள்
 புன்னாலைக்கட்டுவன் சிவஹீ. தியாக கெங்காதரக் குருக்கள்
 புன்னாலைக்கட்டுவன் சிவஹீ. து. ஜெகதீஸ்வரக் குருக்கள்
 நீரவேலி சிவஹீ. ஆ. சந்திரசேகரக் குருக்கள்
 பறாளாய் பிரம்மஹீ பாலகுருசாமி சர்மா
 காரைநகர் சிவஹீ நா. ஞானசம்பந்தக் குருக்கள்
 மட்டுவில் சிவஹீ கி. சோமசுந்தரக் குருக்கள்
 மட்டுவில் சிவஹீ கி. சதாசிவக் குருக்கள்
 திருமலை சோ. இரவிச்சந்திரக் குருக்கள்
 வல்வை சிவஹீ ப. மனோகரக் குருக்கள்
 பொன்னாலை ஸ்ரீவிஷ்ணுஹீ க. ச. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

இன்றைய நிலையில் வைதிகம் பேணவேண்டும் என்பதில்
 மிகவும் பற்றுள்ளவர்களாகவும், பலர் தம்மைத் தயார்படுத்தி
 அந்தன சமுகத்தை வைதீகக் கிரியைகளுடாக வழிநடத்து
 கின்றனர். இவ்வகையில் வைதிக, ஆகம நெறிகளை வளர்த்து
 அமர்களாகிவிட்ட,

மட்டுவில் பிரம்மறீ ஞானசர்மா

கொழும்பு பிரம்மறீ ஹரகுஹவரதக் குருக்கள்

மயிலணி பிரம்மறீ ச. வரதராஜக் குருக்கள்

ஆகியோரை முதலில் அஞ்சலி செய்துகொண்டு இப்போது வைதிகக் கிரியைகளைத் திறம்பட ஆற்றிவரும் சிலரையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மயிலணி சிவறீ ச. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

கொழும்புத்துறை பிரம்மறீ வரதராஜ சர்மா

கொழும்பு (காரைநகர்) பிரம்மறீ சிதம்பரநாதக் குருக்கள்.

கொழும்பு சிவறீ சண்முகேஸ்வரக் குருக்கள்

உடுவில் சிவறீ முத்துச்சாமி குருக்கள்

உடுவில் சிவறீ பாலசுப்பிரமணியக் குருக்கள்

கோப்பாய் சிவறீ ப. சண்முகராஜக் குருக்கள்

யாழ்ப்பாணம் ரவீந்திரக் குருக்கள்

மயிலணி சிவறீ சோ. ரஜதகிரීசக் குருக்கள்

மயிலணி சிவறீ ச. சண்முகானந்தக் குருக்கள்

மயிலணி சிவறீ வ. உமாசுதக் குருக்கள்

இனுவில் சிவறீ சரவணபவக் குருக்கள்

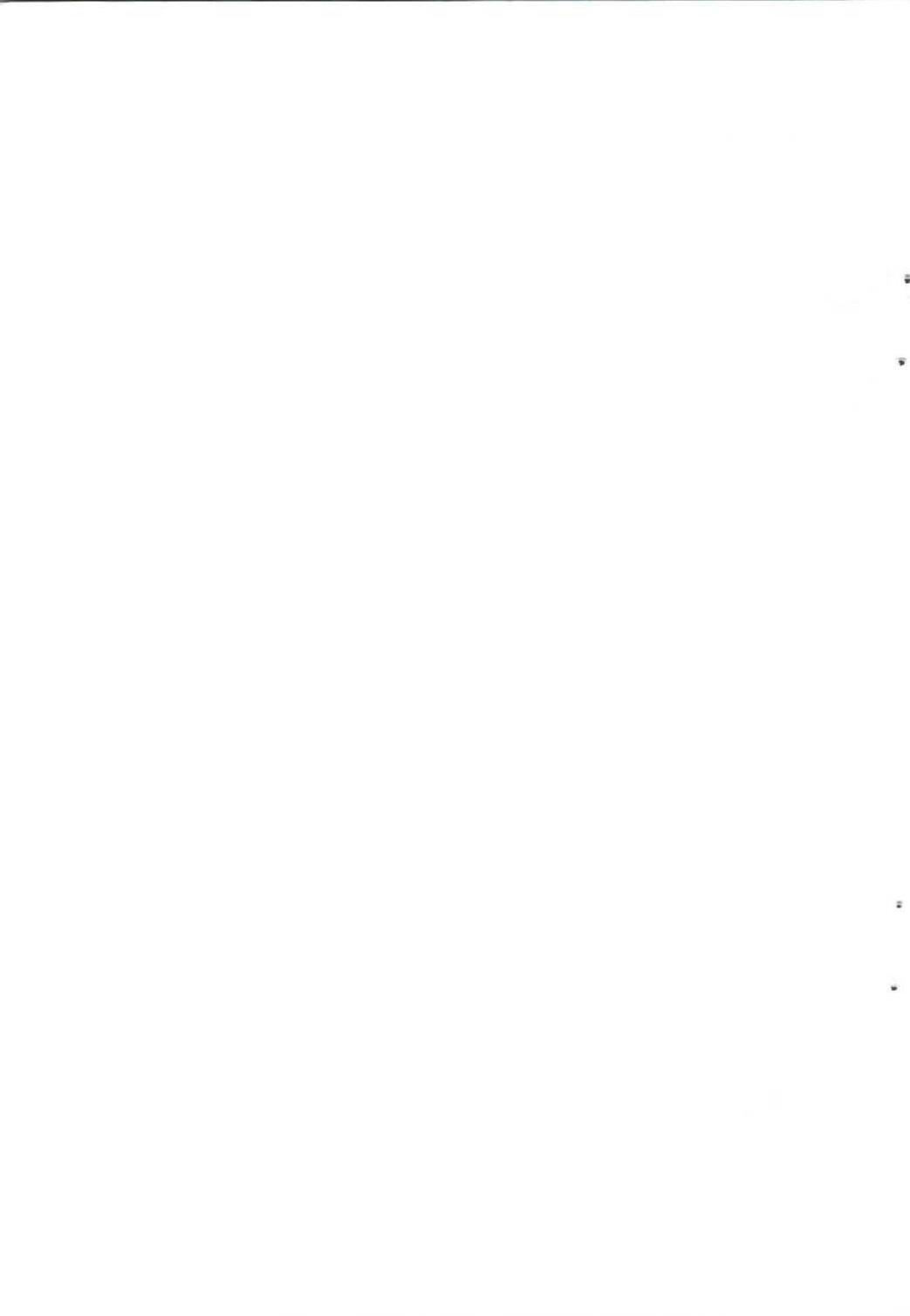
கொழும்பு சிவறீ ஜெயானந்தபைரவமுர்த்திக்குருக்கள்

பீமரத சாந்தி

சகோதரர், குடும்பத்துடன்

லண்டனில் வசிக்கும் நம் நாட்டவரான சிவஸீ அ. நா. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் வெளிநாடுகளில் வைதீகக் கிரியைகளை நடத்தி வருகிறார்.

இவர்களைப் போற்றிப் பாராட்டுகின்றோம்.

பெருமைக்குரிய சில அந்தன சிரேஷ்டர்களைப் பற்றிச் சில குறிப்புக்களை தனியாக இங்கு பகிர்ந்துகொள்கிறேன்.

வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள்

வியாகரண சிரோமணி பிரம்மஸீ கி. சீதாராம சாஸ்திரிகள் பற்றி போராசிரியர் பிரம்மஸீ கா. கைலாசக் குருக்கள், “எம் குருநாதர் ஈழநாட்டிற் கு வருகைபுரிந்து சமஸ்கிருத கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு கை கொடுத்துதவினார்” எனவும், “அந் தனச் சிறுவர் சமஸ்கிருதத்தை படிக்கும் வாய்ப்பும் வேதங்களை முறைப்படி ஒதுதலிற் பயிற் சி பெற சந்தர் ப்பழும் ஏற்படலாயின எனவும், சைவமும் வடமொழியும் வளர்த்தவர் எனவும் கூறியுள்ளமை நினைவுகூரத் தக்கன. மேலும் சாஸ்திரிகள் அவர்களின் குரலில் இயல்பாக அமைந்து விளங்கும் கம்பீரமான தமக்கேயுரிய கணீரென்ற ஒலியுடன் இனிமை நிறைந்த சீரிய உச்சரிப்புடன் சமஸ்கிருத பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க, யாவரும் வசீகரிக்கப்பட்டு மயங்கி நிற்பர். பகவானுடைய இராம நாமத்தின் மகிமையை சாஸ்திரிகள் பாடும்போது மிகமிக இனிமையாக அமையும்.”

நியாய சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ
கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்

“பிரம்மஸ்ரீ கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் இந்தியாவில் வேதாத்யயனத்தைப் பயின்று வேதமோதுவதில் ஈடுணையற்று விளங்கினார்” என பேராசிரியர் கா.கைலாசநாதக் குருக்கள் கூறியுள்ளனர். மேலும் அவர் தெரிவிக்கையில், “இவரைப் போல வேதாத்யன புலமையில் சிறந்தவர் இதுவரை இலங்கையில் எவரும் இல்லை” எனவும், “ஆகமங்களில் புலமைபெற்று இவர் யாழ்ப்பாணக் கோயில்களில் நிகழும் நித்திய, நைமித்திக கிரியைகளை உடன் நின்று சிறப்பாகவும், நிதானமாகவும் நிகழ்த்துவதில் தனித்தன்மை வாய்ந்தவர்” எனவும், “இவர் வாய்திறந்து சமஸ்கிருத மொழியில் பத்ததிகளை வாசிக்கும் போதும், வேத மந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போதும் கேட்பதற்கு மிக ரம்யமாக இருக்கும்” எனவும் கூறினார்.

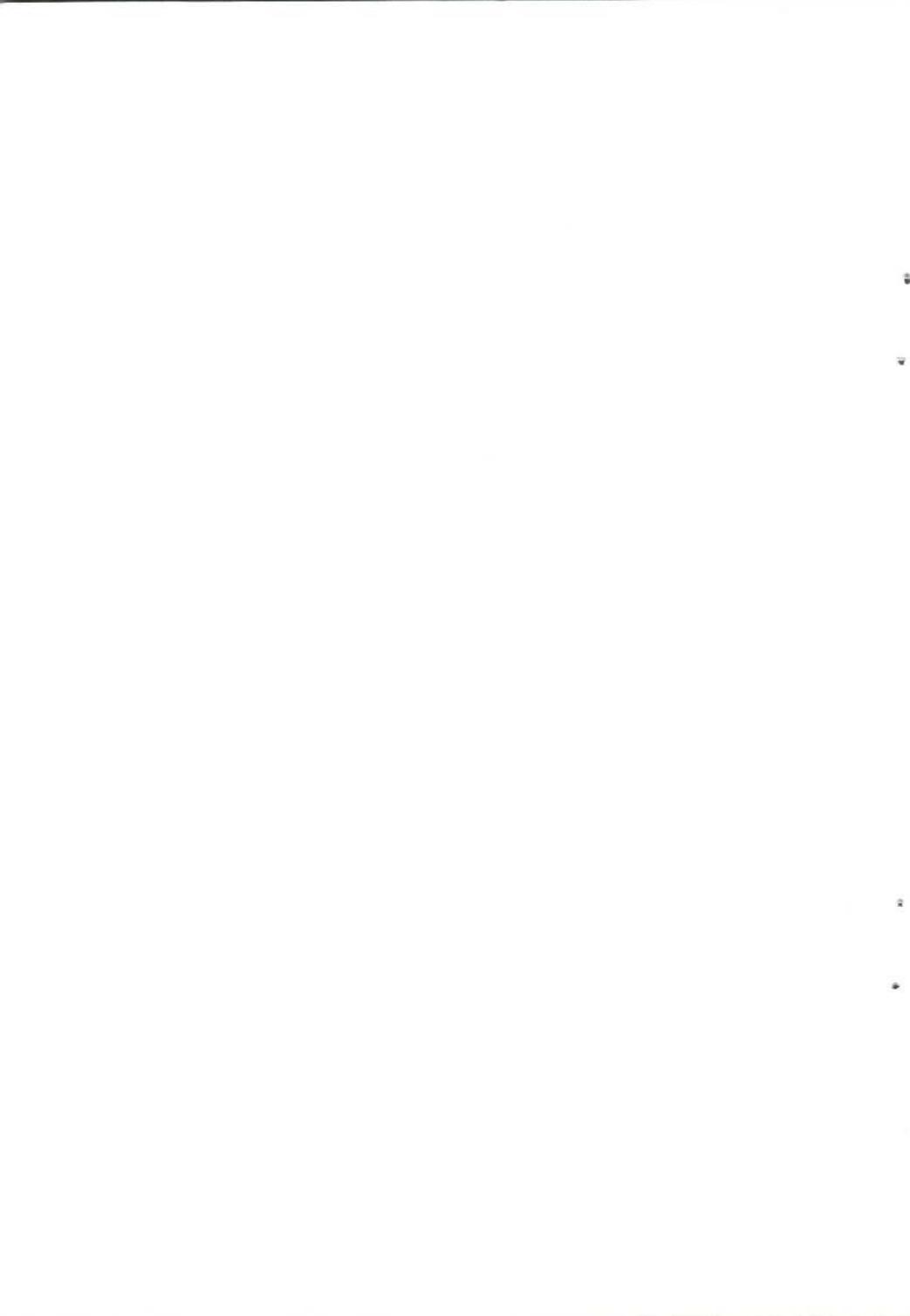
மேலும், “பிரம்மஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள் பல நூல்களை இயற்றியும், திருத்தியும் அச்சிட்டு வெளியிட்டவர் எனவும் சமயக் கிரியைகளுக்கு விளக்கமளித்து சொற்பொழிவு அழற்றுவதில் புலமைபெற்று விளங்கியவர்” எனவும் கூறியுள்ளனர்.

பீமாத சாம்தி

பிரம்மஸ்ரீ, உந்மதி
தனி. கீழாயா சாள்திரிகள்

பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள்

பேராசான் இலக்கிய கலாநிதி வாழ்நாள் பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் பேராதனை பல்கலைக் கழகத்திலும், யாழ். பல்கலைக் கழகத்திலும் அரும்பணி ஆற்றியவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் இந்து நாகரிகத்துறையின் முதற் பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் திகழ்ந்தவர். இந்து நாகரிகத் துறையை முழுமொழியான துறையாகவும் புலமைத் துவம் மிகக் குறையாகவும் முன்னெடுப்பதில் பெரும்பணியாற்றியவர். சமஸ்கிருதம் இந்து நாகரிகம் ஆகிய துறைகளில் நிரம்பிய புலமை மிகக்கவராக விளங்கி, மாணவ சமுதாயத்திற்கும், சமயத்திற்கும் அந்தனை சமூகத்திற்கும் உன்னதமான பணியாற்றியவர். அரிய பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டவர். அதில் குறிப்பாக ‘சைவத் திருக்கோவிற் கிரியை நெறி’ என்ற நூல் பலரது வரவேற்பையும் பெற்றதாகும். எத்தனையோ பேரறிஞர்களை உருவாக்கியுள்ளார். அவர் தமிழகக்குச் செய்த சேவை, சைவ உலகத்திற்கு செய்த சேவை, இந்துக் குருமார்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்த

சேவை, எமது சமூகத்திற்கு தான் வாந்து வழிகாட்டி அந்தணப் பெருமக்கள் எவ்வாறு வாழுவேண்டும் என்றும் வழிகாட்டி வைத்துள்ளனர்.

சமயத்துறையில் கிரியைகளை தலைமையேற்று ஒழுங்கு பெற நிகழ்த்துதலும் நிகரற்று விளங்கினார். இத்துறை சார்ந்த இவரது புலமைத்துவம் சிவாச்சாரியார்களுக்கு நல்லதொரு முன்மாதிரியாக அமைந்தது. கிரியைகளின் ஒழுங்கு, நேரக்கட்டுப்பாடு, மந்திரங்களின் நேரத்தியான உச்சரிப்பு பக்தியூர்வமான ஈடுபாடு, நேர்மை, நிதானம் ஆகியவற்றின் தனித்துவம் மிக்கவராக அவர் விளங்கினார்.

இவரிடம் கல்விகற்ற எண்ணற்ற மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாகவும், பேராசிரியர்களாகவும் பணிபுரிந்து வந்துள்ளனர். பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களின் அறிவுப் புலமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் மற்றொரு நூல் ‘வடமொழி இலக்கிய வரலாறு’ ஆகும். சமயம், பண்பாடு மொழி அகிய துறைகளில் பேரசான் அறிவுப் புலமையை அங்கீரிக்கும் வகையில் யாழ். பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு வாழ்நாட் பேராசிரியர் கௌரவத்தையும், இலக்கிய கலாநிதி பட்டத்தையும் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளமை பாராட்டத்தக்கன.

பிரதமாசிய் கே. குமாரசாமி சிவா கடவுசீ

நல்லூர், பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீ.
கிருஷ்ணானந்த சர்மா

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத் தில் சமஸ்கிருதத் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகவும், நல்லூர் சிவன் கோவில் ஆலயத் தின் தேவஸ்தான குருவாகவும் அதன் பரிபாலகராகவும் விளங்கிய பிரம்மஸ்ரீ ஸ்ரீ. கிருஷ்ணானந்த சர்மா அவர்களின் வாழ்வு சிவனுடன் இணைந்த வாழ்வாக தெய்வீக வாழ்வாக இருந்தது. நல்லூர் சிவன் கோவிலில் இடம்பெறும் ஸ்ரீசக்ரபூஜை, பிரதோஷம், நவராத்திரி பூஜைகள், விழாக்காலங் களில் பத்ததி வாசித்தல், முதலிய கருமங்களை நிறைவேற்று வதில் மிகுந்த விருப்புடன் ஈடுபட்டவர். நல்ல குணத்துடன் விளங்கியமையால் பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களின் அன்பிற்குப் பாத்திரமானார். பேராசிரியர் அமரர் குருக்கள் உருவாக்கிய மாணவர்களுள் முதன்மையான வராக விளங்கியவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணானந்த சர்மா ஆவார்.

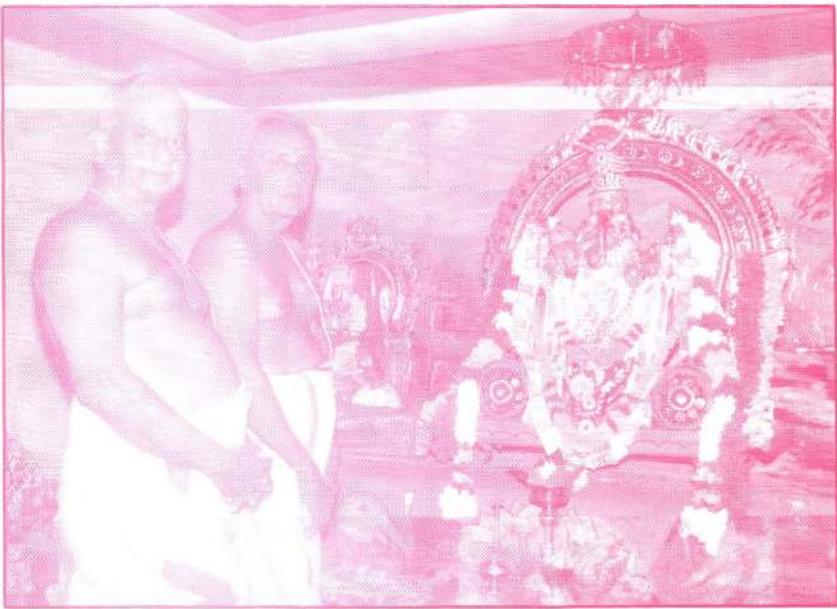

பேராசிரியர் கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களது ஸ்ரீவித்தியா குருகுலத்திலும் சிவஸ்ரீ தா. மகாதேவக் குருக்கள் அவர்களது தர்மசாஸ்தா குருகுலத்திலும், நியாய சிரோமணி பிரம்மஸ்ரீ கி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளிடமும் தமது குருகுலக் கல்வியைப் பெற்று சமயத் துறையிலும், புலமைத்துவம் மிக்கவராக வாழ்ந்தார். பேராசிரியர் குருக்களினதும் அவரது சகோதரர் கா. இரத்தின கைலாசநாதக் குருக்களினதும்

வழிகாட்டலில் நல்லூர் சிவன் கோவில் பரிபாலனத்தில் இனம் வயதிலிருந்தே பங்குகொண்டார். இப் பெரியார்களினது துணையினால் தமது ஆளுமையை வளர்த்துக் கொண்ட பிரம்மஸ்ரீ கிருஷ்ணனந்த சர்மா ஆஸய திருப்பணிகளிலும் மிகவும் பங்குகொண்டார். ஆஸயத்தின் இரு இராஜ கோபுரங்களையும் நிர்மாணிப்பதில் அவர் ஆற்றிய பணி மகத்தானது. 1988, 2006ம் ஆண்டுகளில் இடம் பெற்ற நல்லூர் சிவன் கோவில் கும்பாபிஷேகங்கள் இவரது நெறிப்படுத்தலில் சிறப்பாக அமைந்தது.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் சமஸ்கிருத துறையில் அவரது கல்விப் பணியினால் சமஸ்கிருதத்தில் மாணவர்கள் நல்ல பயனடைந்தனர். மேலும் தரமான சமஸ்கிருத தமிழ் வைதீக கிரியைக்கள் சம்பந்தமான நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பெருமையும் அவருக்கு உண்டு.

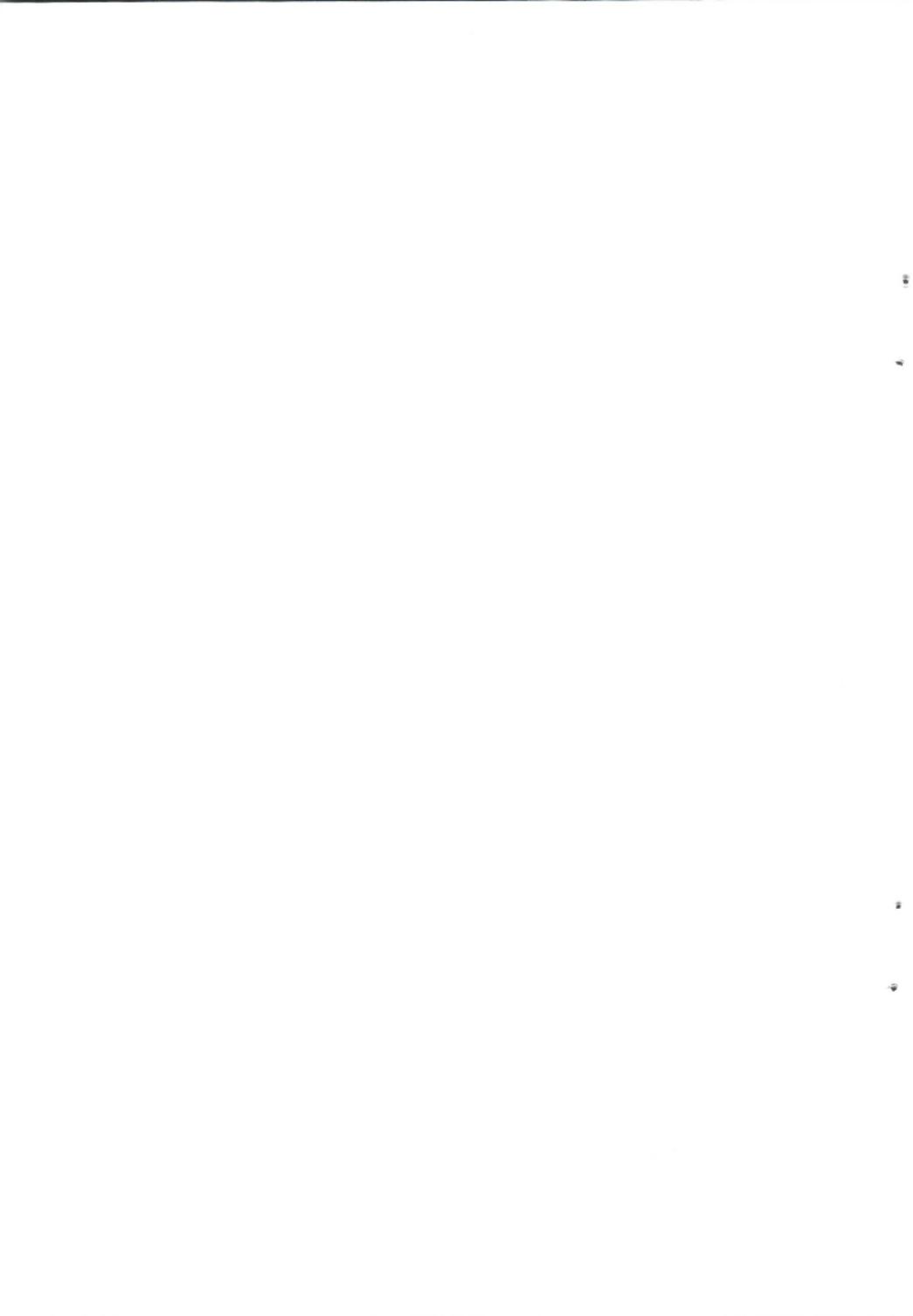
நல்லூர் சிவாலயத்தில் கிரியைகள் நவராத்திரி ஹோமங்கள், அபிஷேக ஆராதனைகள் யந்திர பூஜைகள், மகாரவழி முதலானவற்றை மந்திர பூர்வமான கிரியை விஸ்தாரத்துடன் பக்தியுடன் சிறப்புற நடத்தி அடியவர்களை அம்பிகையின் அருஙுக்கு ஆற்றுப்படுத்தியவராவர்.

காட்டேத்துறை பஞ்சமுக விநாயகர்

நான்கவரவர் ஆலயம்

சிவரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள்

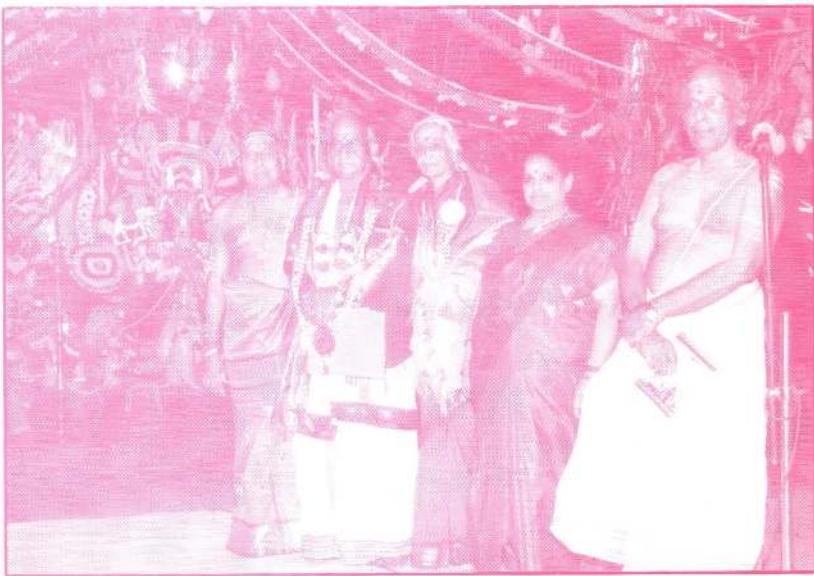
இலங்கையில் வேதகாமப் பணிகளுக்கு உயிருட்டி வருபவர் சிவரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள். இனுவில் தர்மசாஸ்தா குருகுல அதிபர் ஓர் பாடசாலையை நிறுவன ரீதியாக தனது தனிப் பட்ட ஆளுமைத் திறத்தால் தம் குடும்பத்தவரின் ஒற்றுமையான பணிகளுடன் முழுமையான இலவசக்கல்வி முறையாக சமய வேதாகமப் பயிற்சி குருகுல மூலம் சிவாச்சாரிய பாரம்பரியத்தையும் வைதிகமரபையும் வளம்பெறச் செய்கின்ற சேவைகள் மகத்தானவை. அந்தன சமூகத்தைச் சார்ந்த இளம்தலை முறையினர், வயது முதிர்ந்தோர், எனப்பலரும் இவரிடம் வேதாகமப் பயிற்சியினைப் பெற்றும் சிவாகம நூட்பங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்து சிறந்த சிவாச்சாரியங்களாக இன்று இலங்கையில் பல பாகங்களிலும், கடல் கடந்த வெளி நாடுகளிலும் ஆலயப் பணிகளில் ஈடுபட்டு சிறப்புடன் பாராட்டத்தக்க வகையில் விளங்குகின்றனர்.

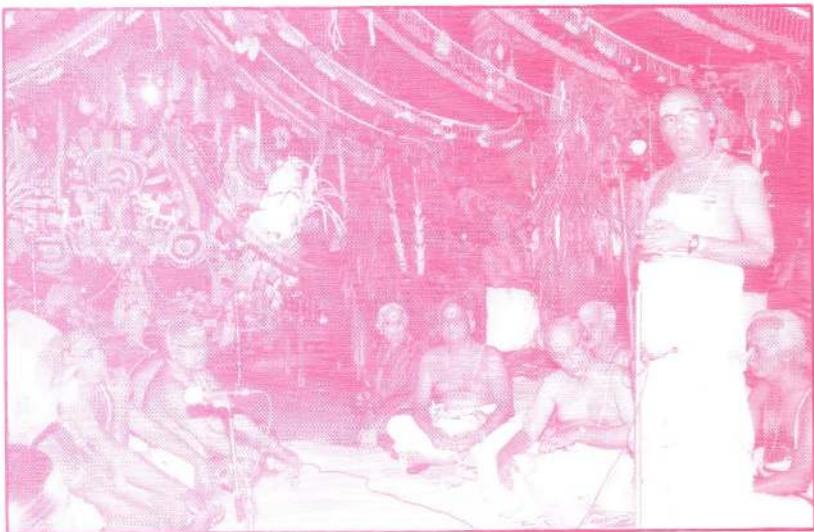
கும்பாபிஷேக நிகழ்வுகள், மகோற்சவங்கள் சிவாச்சாரிய அபிஷேகங்கள், விவாகங்கள் முதலான சகல வைபங்களையும் மிகவும் சிறப்புற நடத்தி வைக்கின்ற பெருமை இவரிடம் காணமுடியும். வேதபாராயணங்கள் பக்தி பூர்வமாக சிறப்பிக்கின்ற இயல்பு இவரிடம் உள்ள விசேட அம்சமாகும்.

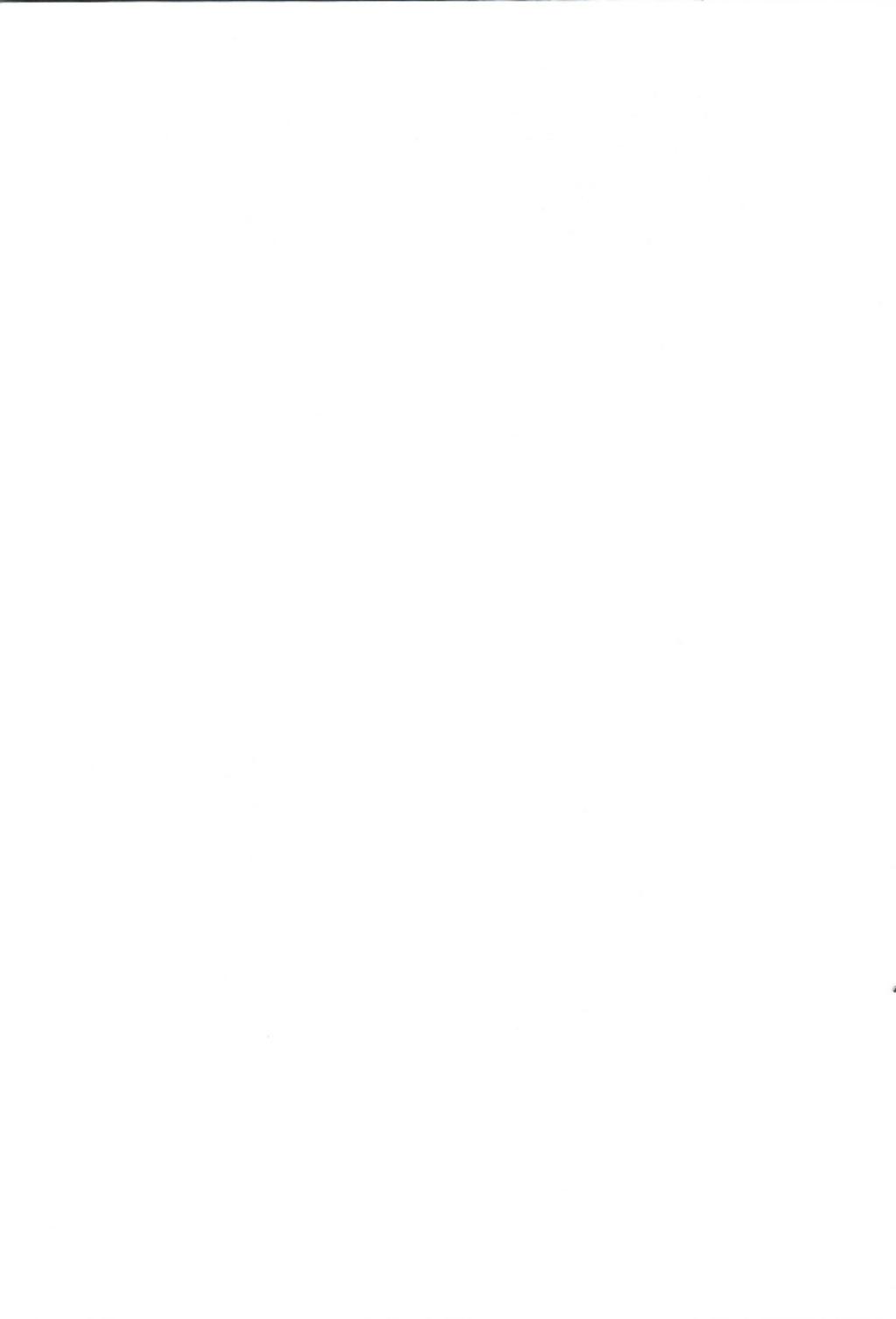
ஆலய அமைப்புக்கள் வைதிக கிரியைகள் ஆகம கிரியைகள் தொடர்பான நெறிமுறைகள் பற்றி விரிவான விளக்கங்கள், சந்தேகங்களின், தீர்வுகள், ஆலோசனைகள்

என்பனவற்றை நெறிப்படுத்துகின்ற சிறப்புக்கள் அவரிடம் உள்ளன. அந்தன சமூகத்தவரிடையே நிகழ்கின்ற வைதிக பூர்வாங்க கிரியைகளையும் சிறப்புற நடத்தி வைக்கின்றமையும் அவரின் தனித்தன்மை. சிவஸ்ரீ மஹாதேவக் குருக்கள் தர்மசாஸ்தா குருகுலத்தை ஏற்கதாழ நாற்பத்தாண்டுகளாக நடத்தி வருகின்றார். எழுநாற்றுக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் அங்கே கற்றிருக்கின்றார்கள். சிவஸ்ரீ தா. மஹாதேவக் குருக்கள் எந்தப் பெருமையும் இல்லாமல் மிகவும் எளிமையாக, மிக மிகச் சீரான முறையில் பல்வேறு செயற்பாடுகளையும் சிவாச்சாரிய பாரம்பரியத்தினையும் வைதிக மரபையும் வளம்பெறச் செய்து சேவைகள் பல புரிந்து வரும் சிறப்பை நாம் பாராட்ட வேண்டும்.

“நெஞ்சில் நிறைந்தவை’
நூல் வெளியீட்டு விழாவில்

**“நெஞ்சில் நிறைந்ததை
நூல் வெளியீட்டு விழாவில்**

**“நெஞ்சில் நிறைந்தவை’
நூல் வெளியீட்டு விழாவில்**

பேராசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ ப.கோபாலகிருஷ்ண ஜயர்

இன்று சமயப் பணிகளிலும், சமூக கல்விப் பணிகளிலும், சமஸ்கிருத வளர்ச்சிக்கும் தொண்டாற்றிக் கொண்டு தெய்வீகப் பணிகள் புரிந்து வரும் பல அறிஞர் கள் வரிசையில் யாழ்ப் பாணப் பல்கலைக்

கழக இந்து நாகரிகத்துறைத் தலைவராக இருந்தவரும், வாழ்நாள் பேராசிரியராக உள்ளவருமான இலக்கிய கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் அவர்கள் இந்துமத, சமஸ்கிருத மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆற்றும் மகத்தான பங்கு மிகவும் பாராட்டத்தக்கன.

தலை சிறந்த பேச்சு ஆற்றல் வன்மை, ஆழந்த புலமை, நல்ல ஆனுமை யாவும் கொண்ட பேராசிரியர் கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும், இந்துமத குருமார்களின் வளர்ச்சிக்கும், அர்ப்பணிப்படின் பல சேவைகள் செய்து வரும் பேரநின்றாக உள்ளார். அவ்வப்போது ஏற்படும் கோவில் நிர்ணயம் ஆகம் விதிமுறைகள் முதலான பற்பல சந்தேகங்களை மிகவும் தீர்க்கமான முறையின் நிவர்த்தி செய்கின்ற பேராசிரியராவார்.

இவரிடம் பயின்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலர் இன்று பற்பல நிலைகளில் மக்களுக்கு ஆன்மீகம், இலக்கியம் முதலான துறைகளில் விரிவுறையாளர்களாக, கல்விமான்களாக சிறப்பாக சேவை புரிந்து வருவது நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பேராசிரியர் அமரர் பிரம்மழீ கா. கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்களால் “நியந்தரி” எனப் பெயர் குட்டப்பட்ட அந்தணப் பெருமக்களின் ஆண்மீக நாட்டத்தை விருத்தி செய்யவும், அந்தணச் சிறுவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் அக்கறை கொண்டு அச் சமூகத்தவரின் பொதுப்பணிகளில் அவர்கள் ஈடுபடுவதை ஊக்கப்படுத்துவதற்குமாக உருவாக்கிய ‘நியந்தரி’ அமைப்பின் தலைவராகவும், சிறப்பான சேவைபுரிபவராகவும் உள்ளவர் பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் ஆவார்.

இவ்வாறு உலகின் உயர்வை, தம் வாழ்வின் நோக்கமாய், இறைவனைத் தொழுது, செந்தண்மை பூண்டு, பெரும் சேவைகள் புரிந்து தம்மை அர்ப்பணித்து உலகின் நலன்காக்கும் அந்தணச் சிவாச்சாரியார்கள், எமது நாட்டிலே அறிவும், அறமும் வளர்த்த சான்றோர்களாவர். அவர்கள் செய்த தொண்டின் தூய்மையால் பரம்பொருளின் திருவடி தீண்டி எப்போதும் பணிசெய்து எமக்காக வாழ்ந்து, வேதநெறி தழைத்தோக்க மிகு சைவத்துறை விளங்க தோன்றிய உத்தம அந்தண சிவாச்சாரியர்களின் திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்துவோம்.

இவர் வாழ்நாள் பேராசிரியர் இலக்கிய கலாநிதி பிரம்மழீ கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களது முதன்மை மாணவனாக விளங்கி, ஆரம்பம் முதல் அவரிடம் சம்ஸ்கிருதம் பயின்று அப் பாடநெறியில் பேராதணைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதலாம் பிரிவில் சிறப்புப் பட்டம் பெற்று இந்தநாகரிகத் துறையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் அப் பேராசானின் வழிகாட்டிலில் “சிவாகமங்கள், சிறப் நூல்கள் சித்திரிக்கும் சிவ விக்கிரகவியல்” என்ற தலைப்பில் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டு 1982ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் முதலாவது கலாநிதிப்பட்டத்தைப் பெற்றதோடு தமக்கு மாத்திரமன்றி எமது சமூகத்திற்கும் பெருமை தேடித் தந்தவர்.

பல்கலைக் கழகத்தில் இவர் ஆற்றிய நீண்டகால அரிய கல்விப் பணிகளைப் பாராட்டி யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு ‘வாழ்நாள் பேராசிரியர்’ என்ற அந்தஸ்தை வழங்கியதோடு, ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற கெளரவப் பட்டத்தையும் வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடற்பாலது. இவர் 1991 - 92 ஆம் ஆண்டில் சுவீடன் நாட்டிலுள்ள உப்சலா பல்கலைக் கழகத்தில் எமது பண்பாடு சார்ந்த உயர் நிலை ஆய் வினை மேற்கொண்டதோடு அந்நாட்டிலுள்ள பல்வேறு பல்கலைக் கழகங்களில் எமது பண்பாடு சார்ந்த அதிதி விரிவுரைகள் ஆற்றிய வகையில் பிற நாடுகளில் உள்ளவர்கள் எமது பண்பாட்டின் பெருமையை அறிந்து நயக்க வாய்ப்பேற்பட்டமை குறிப்பிடற்பாலது. இவர் அரிய பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டதோடு ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டவர்.

நமது வாழ்க்கையில் சமயச் சடங்குகள்

நமது வாழ்க்கையில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய கிரியைகள், சடங்குகள் பல இருக்கின்றன. இவை வேதகாலம் தோட்டு வழங்கி வரும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரிய கிரியைகள் சடங்குகள் ஆகும். பெரியேர்கள் கூறிய பிரகாரம் சமூகத்தவர்களால் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றில் சில, வரலாற்றுப் போக்கில் காலம் தோறும் புதிதாக புகுந்த வளர்ச்சி பெற்ற சடங்குகள் ஆசாரங்கள் என்பனவும் உள்ளடங்கியுள்ளன. இவ்வுலகில் பிறந்த ஓவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய கடமைகளை சரியாகச் செய்து பிறருக்கும் இயற்ற வரை உதவி புரிந்து இறை சிந்தனையோடு தர்மத்தின் வழியில் நின்ற ஒழுக்க வாழ்வு வாழ்ந்து ஆன்ம ஸடேற்றும் பெற இந்த இந்துமத நெறிகள் வழிகாட்டியுள்ளன. இத்தகைய நெறி முறையில் பிறருக்கும் வழி காட்டியாக வாழுவேண்டிய அந்தணர்களுக்கு பல கடமைகளும், பொறுப்புக்களும் உள்ளன. ஆகவே நாம் இல்லற தர்மத்தை முறைப்படி நடத்துவது உலகம் முழுமைக்கும் சிறப்புத் தருவதாகும்.

வைதீக தர்ம நெறியில் ஆன்மா பூவுலகில் கருவாக அனுதிலிருந்து இவ்வுலகை நீங்கிச் சென்ற பின்னரும் ஆன்ம விமோசனத்திற்காக நாம் செய்ய வேண்டிய கிரியைகள், கடமைகள் என்பன பல உள்ளன. இக்கிரியைகள், சடங்குகள் யாவும் அவரவர்கள் தமது இயல்புக்கு ஏற்ப செய்கின்றன. நமது சைவசமயம் இவ்வுலகில் பிறந்த சைவமக்கள் அனைவரும் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிமுறைகளை வகுத்து நெறிப்படுத்தி உள்ளது,

தாய் வயிற்றில் கர்ப்பம் எனத் தெரிந்த காலத்திலிருந்து கர்ப்பாதானம், பும்பைவனம், சீமந்தம், ஜாதகர்மா, நாமகரணம், உபந்யனம், விவாகம் என ஆரம்பித்து நாற்பத்தெட்டு சமஸ்காரங்களை விதிமுறையாக வகுத்து அதனால் ஏற்படும் பலாபலன்களையும் விளக்கி நெறிப்படுத்துகிறது.

இவற்றைவிட ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி (மணிவிழா) சதாபிஷேகம் எனப்பல சாந்திக் கிரியைகளும் உள்ளன.

இங்கு கூறப்படுகின்ற சமயச்சடங்குகள் இடத்திற்கிடம், சமூகத்திற்கு இடையே பற்பல மாற்றங்களுடன் காலத்திற்கு ஏற்ப, புதிய புதிய விடயங்கள் என்பன சேர்ந்து இடம்பெறுகின்றன.

விவாகம்

விவாகம் என்பது வாழ்க்கையில் நாம் கைக்கொள்ள வேண்டிய கிரியைகளை காட்டுவது. ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் இணைந்து இல்லற வாழ் வில் பிரவேசிக் கும் போது மேற்கொள்ளப்படும் ஆரம்பக் கிரியைகளுடன் சம்பந்தமான ஆசீர்வாதத்தோடு அக்கறையுடன் செய்யப்படும் விவாக சடங்குகளாகும். வேத மந்திரங்களையும், வேதகாலம் தொட்டு வழங்கி வரும் நம்பிக்கைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட பாரம்பரியக் கிரியைகள் தொடர்பானதாகும். இந்நிகழ்வுகள் யாவும் விவாகத்தின் ஆழமான தத்துவங்களை உணர்த்துகின்றன.

விவாகம் எல்லா மங்களங்களையும் கொண்டிருப்பதால் கல்யாணம் எனப்படுகிறது. தமிழிலே தெய்வத்தன்மை பொருந்திய என்ற கருத்தமைந்த “திரு” எனும் அடைமொழியை “மணம்” என்ற சொல்லோடு சேர்த்து திருமணம் என வழங்குகின்றனர். இல்லறத்தின் ஆரம்பமாகத் திருமணவிழா அமைகிறது. இருமனம் கலக்கும் திருமணம் என்பது ஆண், பெண் இணைவைக் காட்டுகிறது. இன்ப வாழ்க்கையோடு இணைந்த நல்லறமாக இல்லறத்தை உருவாக்குவதே இந்துக்களின் திருமணத் தத்துவமாகும். இத்தனை சிறப்பு வாய்ந்த இல்லறத்தை இனிது நடத்துவதற்கான ஆரம்பம் ஏற்றும் மிக்கதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே திருமணச் சடங்குகள் காலங்காலமாக நடத்தப்படுகின்றன.

தெய்வீக சக்தியும், பெரியவர்களின் ஆசீர்வாதமும் நல்வாழ்க்கை என்ற நல்ல பயிர் விளைச்சலுக்கு அத்தியாவசிய

மாகின்றன. விவாகம் தம்பதிவுகளின் வாழ்க்கை முழுவதற்கும் மங்கலத்தை தருவது, அது மந்திரங்களின் சக்தியாலேப்படுகின்றது. கருத்துணர்ந்து சிரத்தையுடன் செய்யப்படும் கிரியைகள் மிகவும் வலிமையுடையனவாகின்றன. சம்பிரதாய பூர்வமான சடங்குகளுடன், கலையழகும், களிப்பும், கொண்டாட்டமும் கூடிய கல்யாண நிகழ்வாக விவாகம் இன்று பெண்களால் செய்யப்படும் ஏனைய சம்பிரதாய பூர்வமான சடங்குகளுடன் இடம் பெறுகின்றது. இவ்வகையில் தமிழரின் திருமண நடைமுறைகள் படிப்படியான மாற்றங்களுடன் பிரதேச நிதியான சில வேறுபாடுகளையும் கொண்டனவாக நடை பெறுகின்றன.

தமிழ் மக்களுடைய திருமண நடைமுறைகள் பொதுவாக இரண்டு பிரிவாக உள்ளன.

1. பிராமணர்களால் கைக்கொள்ளப்படும் வைதிக மரபு.
2. ஏனையோர்களால் கைக்கொள்ளப்படும் ஆகம மரபு

இவற்றில் பிரமணர்களால் கையாளப்படும் வைதிக மரபு திருமணக்கிரியை சடங்குகள் பற்றி இங்கு கவனிப்போம்.

பெற்றோர்களால் நிச்சயிக்கப்படும் திருமணம்

இதில் பெண்ணை தேர்ந்தெடுத்தல், பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல், ஜாதகப் பொருத்தம் பார்த்தல், நிச்சயதார்த்தம் செய்தல் என்பன இடம் பெறுகின்றன.

நிச்சயதார்த்தம்

இருதரப்பினருக்குமிடையில் ஒரு நிச்சயத்தை ஏற்படுத்தும் அதே நேரத்தில் சமூகத்திற்கு இவ் விவாகச் செய்தியை அறியத் தருவதற்கும் இக்கிரியை பயன்படுகிறது. இந்நிகழ்ச்சியில் விக்கினேஸ்வரர் பூஜை மட்டுமே கிரியை. சந்தனம் பன்னீர் முதலியவற்றால் சம்பந்திகள் ஒருவரையொருவர் உபசரித்த பின்னார் இருதரப்பினருடைய கோத்திரம், பெயர்கள் என்பன கூறி அடுத்துவரும் முகர்த்தத்தில் விவாகத்தை நடத்துவோம் என்று நிச்சயித்துத் தாம்புலத் தட்டு மாற்றிக் கொள்வதே முக்கிய அம்சமாகும். அதில் சம்பந்திகளிருவரும் பரஸ்பரம்

மணமக்களுக்கான வஸ்திரங்களை அன்பளிப்பாக வழங்குவதும் இடம்பெறுகிறது. மணமக்கள் அங்கு பிரசன்னமாக இருக்கலாம் அல்லது தேவையில்லாதும் இருக்கலாம். திருமணப்பதிவு அங்கு இடம்பெறுவதும் உண்டு.

பொன்னுருக்கு வைபவம்

மாங்கல்யம் செய்வதற்கு ஒரு முழுப்பவுன் பயன்படுத்தப் படுகின்றது. ஆசார சீலரான பொற்கொல்லர் புனிதமாக சுபநேரத்தில் பொன்னை உருக்கி எடுப்பதே இந்நிகழ்வு. இது மணமகன் வீட்டில் திருமண தினத்திற்கு முன் நடைபெறும். பொன்னுருக்கிய பின்னரே உறவினர்களைத் திருமணத்துக்கு அழைக்க செல்வார். பத்திரிகையும் படிப்பார்.

பொன்னுருக்கு நிகழ்ந்தவுடன் மணமகன் வீட்டில் கல்யாணப் பந்தலுக்குரிய கண்ணிக்காலாக நாட்கால் நடுதல் நடைபெறும். அலங்கரிக்கப்பட்ட முள் முருக்கம் தடியை சசான மூலையில் நட்டு சுமங்கலிப் பெண்கள் பாலிகையிடுதலும் நடைபெறும். உடனேயே பெண் வீட்டுக்குச் சென்று அங்கும் கன்னிக் கால் நாட்டிய பின்னர் இருதரப் பினருமாக உறவினர்களுக்கு விவாக அழைப்பு விடுப்பார்.

ஜானவாசம் என்னும் மாப்பிள்ளை அழைப்பு சிறப்பாக சில இடங்களில் நிகழும். திருமண நாளன்று காலை மணமகன் வீட்டில் சமாவர்த்தனம் நடைபெறும். சமாவர்த்தனம் என்பது திரும்பி வருதல் எனப்பொருள்படும். சமாவர்த்தனத்தின் போது அதுவரை பிரமசாரியாக இருந்த முறைக்கு மாறுாக இரு புணூல் தரித்து, சந்தனம், குங்குமம் என்பன அணிவர்.

காசியாத்திரை

மணமகன் காசி யாத்திரை புறப்படுவதும் அப்போது பெண்ணின் தகப்பனார் வந்து இன்ன கோத்திரத்தில் பிறந்த இன்னாரின் புதல்வியாகிய இன்ன பெயருடைய கண்ணிகையை விவாகம் செய்து தருகிறோம் என்று கூறி வஸ்திரம் முதலியன வழங்குவதும் சமாவர்த்தனத்தை அடுத்து சம்பிரதாய பூர்வமாக நடைபெறுகிறது.

இதன் பிறகு சமங்கலிப் பெண்களைக் கொண்டு பாலிகை இடுவித்து அங்குரார்ப்பணம் செய்தபின் மணமகனுக்கும், ரட்சாபந்தனம் (நூல் கட்டுதல்) செய்யப்படும். இதன் பிறகு ஆசீர்வாதம் செய்து ஆரத்தி காட்டிய பின் மணமகன் வீட்டுக்குப் புறப்படுவர். மண்டபம் எனில் அங்கு செல்வர். கன்னிகாதானம், கன்யாவரணம், பாணிக்கிரகணம், சப்தபதி என்பன விவாகத்தின் முக்கிய அம்சங்களாகும். அடுத்தது சம்பிரதாய பூர்வமான மாங்கல்யதாரணம் இடம்பெறும்.

மாலை மாற்றுதல்

மணமகள் இல்லத்துக்கு மணமகன் வந்ததும் மணமகளின் சகோதரன் மணமகனது பாதங்களை நீரால் கழுவதலும், அதற்கு மணமகன் மைத்துனருக்கு மோதிரம் அணிவித்தலும் இடம்பெறும். இது நிகழ்ந்தபின் மணமகள் சர்வாலங்காரமாக கையில் ஒரு மாலையுடன் வருவாள். அவள் தனது கரத்திலிட்டதும் அவன் தான் முதலில் அணிந்திருந்த மாலையை கழற்றி மணமகனுக்கு இடுவான்.

மணமகன் அங்கு வருமுன்னரே மணமகளின் தந்தையார் சங்கல்ப பூர்வமாக விக்கிணேஸ்வர பூஜை புண்யாகவாசனம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து ரட்சாபந்தனம் கட்டிவிட்டிருப்பார். மாலை மாற்றுதல் மூன்று முறை நிகழும்.

கன்னியூஞ்சல்

இந் நிகழ்வு மிகவும் முக்கியமானதாகவும், கலகலப்பூட்டும் நிகழ்வாகவும் திகழ்கிறது.

ஊஞ்சலில் மணமக்கள் இருக்கும்போது மங்கலப் பொருட்கள் சிலவற்றினால் சமங்கலிப் பெண்கள் திருஷ்டி சுற்றிப் போடுவதன் மூலம் தோழங்கள் நீக்கப்பட்டு காவலிடப்படுகிறது.

இந்நிகழ்வின் போது நாதஸ்வர இசையுடன் சம்பிரதாய பூர்வமான ஊஞ்சல் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. மிகவும் மகிழ்ச் சியான நிகழ்வாக இவை இடம்பெறுகின்றன. இருவீட்டாரிடமிருந்து தெரிய செய்யப்பட்ட ஜந்து, அல்லது

ஏழு, ஒன்பது சுமங்கலிகள் வரிசைக் கிரமமாக மங்கலப் பொருட்களை கொண்டு வந்து ஊஞ்சலை மூன்று முறை சுற்றிய பின்னர் வரிசையாக முன்னே வைப்பார்.

மங்கலப் பொருட்களாவன

01. ஜூலைாத்திரம் (கெண்டி)
02. பூர்ணகும்பம்
03. தீபம் (அகல் விளக்கு)
04. நிறை நாழி
05. இரு தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம்
06. பட்டினால் மூடிய பாற்கிண்ணம்
07. மஞ்சள் சண்ணாம்பு பூசிய 22 அன்ன உருண்டைகள்

முதலாவதாக ஜூலைாத்திரம் கொண்டு வருபவர் நீரை துளிகளாக சிந்தி வருவார்.

ஊஞ்சலின் முன்னே பொருட்கள் வைக்கப்பட்டதும் மணமகளின் தாயார் வெற்றிலை, பாக்கு, தேங்காய் ஆகியவற்றை இருவர் கரங்களிலும் கொடுத்த பின்னர் பாற்கிண்ணத்தை எடுத்து கைவிரல்களால் பாலைத் தொட்டு மணமக்களின் பாதங்களைக் கழுவி பட்டினால் துடைப்பார். ஏனைய சுமங்கலிப் பெண்களும் இவ்வாறு செய்வார்.

பின்னர் ஐந்து சுமங்கலிப் பெண்களை நிறைநாழியை ஒவ்வொருவராக எடுத்து மணமக்களது தலையைச் சுற்றிவிட்டு வைப்பார். பின்னர் ஐந்து சுமங்கலிப் பெண்கள் ஒவ்வொருவராய் அன்ன உருண்டைத் தட்டினை எடுத்து ஒவ்வொரு உருண்டைகளையும், இருவர் சிரிசையும் சுற்றியிபின் கிழுக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு நான்கு திசைகளில் போடுவார். பின்னர் ஆழத்தி எடுப்பார்.

ஊஞ்சல் நிறைவுற்ற பின்னர் மணமக்கள் மணவறை சென்று அமர்வார். மணமகள் கிழுக்கு முகமாக தந்தையின் மடியில் இருக்க அவளது இரு கரங்களையும் சேர்த்து அதில்

தாம்புலம், எவுமிச்சம் பழம், பொன் அல்லது நாணயம் என்பன வைத்து தந்தை தனது இடது கையைக் கீழேயும் வலது கையை மேலுமாகப் பற்றிக் கொண்டு தனது கோத்திரம் மூன்று தலைமுறை என்பவற்றையும் கூறி இந்தக் கண்ணிகையை உமக்குத் தருகிறேன் என்று கூற மனமகளின் தாயார் அங்கரங்களில் நீர்த்தம் விட மனமகன் ஏழுந்து மேற்கு முகமாக நின்று இருகரங்களினாலும் ஏற்றுக் கொள்வார். இதுவே தத்தம் செய்தல், தாரை வார்த்துக் கொடுத்தல் எனக் கூறப்படுகிறது.

மாங்கல்யதாரணம்

தாலி கூறை முதலிய மங்கலப் பொருட்களைப் பூஜித்து பெரியோர்களிடம் காட்டி ஆசிபெற்றபின் மனமகன் கூறைப் புடவையைப் பொடுக்க மனமகள் பெற்றதும் உள்ளே அழைத்துச் சென்று அதனை அணிவித்து மீண்டும் அழைத்து வந்ததும் மாங்கல்யதாரணம் நிகழும். மஞ்சள் நூலோடு கோர்க்கப்பட்ட மாங்கல்யத்தை மனமகன் கட்டுவான். முதல் முடிச்சை மனமகன் இட்டதும் மற்றும் இரு முடிச்சுக்களை மனமகனின் சகோதரிகள் முடிவார்கள்.

நான் சிரஞ்ஜீவியாக இருப்பதற்குக் காரணமான இந்த மாங்கல்யத்தை உன் கழுத்தில் கட்டுகிறேன். பாக்கியவதியே, நீயும் நூறாண்டு வாழ்வாயாக என்ற கருத்தமைந்த,

மாங்கல்யம் தந்துநானேன மமஜீவன ஹேதுனா,
கண்டே பத்னாமி சுபகே தவம் ஜீவ சரதஸ் சதம்”
என்ற மந்திரம் தாலிகட்டும் போது கூறப்படுகிறது.

பாணிக்கிரகணம்

கைப்பிடித்தல் என்பது இதன் பொருள். முதன் முதலில் மந்திர சகிதமாக மனமகளின் கரங்களை மனமகன் பற்றுவது.

சப்தபதி

விவாகத்தின் மிக முக்கிய கிரியை இது. ஏழ அடி ஒன்றாக நடப்பார். பாணிக்கரணம் செய்தபடி மனமகன் இடது

கையினால் பற்றி அக்கினிக்கு வடக்கே நெல்லினால் போடப்பட்டிருக்கும் ஏழு அடிகளில் அடியெடுத்து வைக்க வேண்டும். சப்தபதி முடிந்தபின் கணவன் மனைவியாக இருவரும் சேர்ந்து விவாக ஹோமத்தை நடத்துவர்.

அம்மி மிதித்தல்

மனமக்கள் பாணிக்கிரகணம் செய்தபடி சென்று மனமகன் தனது இடது கையால் மனமகளின் வலது கால் பெருவிரலைப் பற்றி அம்மி மீது எடுத்து வைக்கவேண்டும். அப்பொழுது மெட்டி அணிவித்தல் இடம்பெறும். பின் திரும்பி பழைய இடம் வந்து அக்கினியின் பொரியிடல் நிகழ்த்துவர். பின்னர் அக்கினியை வலம் வந்து அம்மி வரை சென்று மறுபடியும் அம்மியில் ஏறி நின்று இடது காலில் மெட்டி அணிந்து பொரியிடல் நிகழும். இதன் பின் ஜயாதி ஹோமம் செய்து ஆசர்வாதத்துடன் நிறைவு செய்து மனமக்கள் வீடு சென்று பிரவேச ஹோமம் இடம்பெறும். மாலையில் மனமகனது இல்லம் சென்று அங்கு ஹோமங்கள் செய்வதும் ஆசர்வாதம் மங்கள ஆரத்தி என்பனவற்றுடன் விவாகம் இனிது நிறைவேறுகிறது. விவாகக் கிரியைகளின் போது பெரியோர்களின் ஆசிகள் பெறுவது அடிக்கடி நிகழும். நாந்திசிராத்தம் என்று பிதிர்களின் ஆசி பெறும் நிகழ்வும் உண்டு. தம்பதி பூஜை செய்தல், நவக்ரஹப் பிரீதிக்கான தானங்கள் செய்யப்படும். இவற்றின் முடிவில் விருந்துபசாரம் நிகழும். மாலையில் மனமகன் இல்லத்தில் நலங்கு என்னும் சம்பிரதாயமான வேடிக்கை நிகழ்வு சிறப்பாக நடைபெறுகிறது.

நலங்கு

இது ஓர் மகிழ்ச்சியான விளையாட்டுச் சடங்கு. தம்பதிகள் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளவும் மகிழ்ச்சியிடன் போட்டி போட்டு விளையாடவும், விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மையை உருவாக்கவும் உதவுகின்றது. மனமகள் மனமகனை நோக்கி “நலங்கு விளையாட வாருங்கள்.” என்று கேட்பான். மனமகனும் சம்மதித்ததும் இருவருமாக மனப்பந்தலில் எதிரும் புதிருமாக சுமார் நான்கடி இடைவெளியில் உட்காருவர்.

“நலங்கிட வாருமையா” முதலிய பாடல்களை பெண்கள் பாடுவார்கள். இருவரையும் சூழ்ந்து வட்டமாக சிறியோரும் பெரியோரும் ஆவலுடன் கூடி நிற்பார்.

மணமகள் முதலில் எழுந்து மணமகனின் பாதங்கள் இரண்டையும் சுற்றி நலங்கு மஞ்சள் பூசிவிடுவாள். பின்னர் பன்னீர் தெளித்து சந்தனம் குங்குமம் பூசிவிடுவாள். பவுடர் சீப்பு இவற்றால் அழகுபடுத்தி கண்ணாடி காட்டுவாள். பின்னர் சுட்ட அப்பளங்கள் இரண்டை மணமகன் சிரசின் மேல் நொழுக்கி விட்டு வந்து அமருவாள்.

இதே செயல்களை மணமகன் மணமகனுக்குச் செய்வான். பின் மணமகள் மணமகனைப் பார்த்து “உப்பு தருவேன் பருப்புத் தாருங்கள்” எனக்கேட்பாள்.

மஞ்சள் பூசிய தேங்காய் ஒன்றை சிறிது நேரம் இருவரும் உருட்டி விளையாடுவார். தேங்காயை பிடித்து இருவரும் தம்பக்கம் இழுப்பார். இதன் பின் இருவரும் தாம்பூலம் பரிமாறிக் கொள்வார். மணமகன் மணமகனுக்கு ஒரு தட்டிலே புடவையும் ஏனைய மங்களைப் பொருட்களையும் வைத்து வழங்குவதுடன் நலங்கு பூர்த்தியாகும். மணமக்களும் ஏனையோரும் மாறி மாறி நலங்கு பாடல்கள், கீர்த்தனைகள் முதலிய இனிய பாடல்களை பாடி மகிழ்விப்பார். இந்நிகழ்வு மிகவும் சந்தோசமானதாக அமையும்.

நலங்குப் பொருட்கள்

1. கிண்ணத்தில் உப்பு
2. துவரம்பருப்பு
3. சந்தனம் - குங்குமம் - பன்னீர் செம்பு
4. நலங்கு மஞ்சள் (கண்ணாம்பு - மஞ்சள்)
5. பவுடர்
6. சீப்பு
7. கண்ணாடி
8. தாம்பூலம்
9. சுட்ட அப்பளம் - 4

- மஞ்சள் பூசிய தேங்காய்
- புடவை மங்கலப்பொருட்கள்

ஸீமந் தோன்நயனம்

இந்திகழ்வானது விவாகமாகி கர்ப்பமுண்டாகி வெது அல்லது 8வது மாதத்தில் பெண் வீட்டாரினால் கர்ப்பமான பெண்ணுக்குச் செய்யும் மங்களச் சடங்கு. கர்ப்பமான பெண்ணை அலங்காரம் செய்து பன்றிமுள் தர்ப்பை, அத்திக்கொப்பு இலைகளால் பெண்ணின் தலைமுடியை வகுத்துப் பிரிக்கும் கிரியை ஸீமந்தோன்நயனம் எனப்படும். இந்திகழ்வில் அம்மியில் ஆலம்மொட்டினை வைத்து இருபெண் குழந்தைகள் அரைத்து எடுப்பர். பின்னர் அந்த அரைத்த ஆலம்மொட்டு விழுதை பெண் உடுத்தியுள்ள சேலை நூனியில் கட்டி அதனை பெண்ணின் முக்கு துவாரத்தில் சொட்டுவார்கள். இந்திகழ்வின்போது மெல்லிய இசை கீதங்கள் இசைப்பார்கள். இவை பிறக்கும் குழந்தையின் நலம் வேண்டிச் செய்யப்படுவதாகும்.

வளைகாப்பு – பூச்சுகுட்டல்

கர்ப்பமான பெண்ணை உட்கார்த்தி அவளுக்கு பூச்சுகுட்டி மஞ்சள், சந்தனம் பூசி தர்ப்பையில் செய்த காப்பும் வெள்ளிக் காப்பு, ஏனைய வர்ண வளையல்கள் விதம் விதமாக அணிவர். சுமங்கலிப் பெண்கள் யாவரும் வளையல்கள் அணிவார்கள். பெண்ணும் அந்த சுமங்கலிகளுக்கு வளையல்கள் அணிவாள். இவையும் மிக அலங்காரமாக நிகழும்.

குழந்தை பிறந்த பின்னர் ஜாதகர்மம் செய்வர். இவை நல்ல பல்ளைக் கொடுக்கும். பிறந்த குழந்தைக்கு நல்ல நேரத்தில் அவனது நட்சத்திரத்திற்கு பொருத்தமான பெயரைச் சூட்டுவது நாமகரணம் எனப்படும்.

குழந்தையின் வலது காதிலே பதினொருமுறை பெயரைக்கூறி அழைப்பர். இதுவே நாமகரணம் எனப்படும்.

ஆயுஷ் ஹோமம்

குழந்தையின் ஆயுளை உத்தேசித்து சுகதேகியாக வாழ்வதற்கு செய்யப்படுவதாகும். இதில் ஆசீர்வாதம் கூறப்படும்.

குழந்தையைத் தொட்டிலில் இடும் நிகழ்வு

தொட்டில் பல அலங்காரமாக சூடப்பட்டு குழந்தை படுத்து உறங்கும் வகையில் சொகுசாக படுக்க வைத்து ஆட்டி பாடுவார்கள்.

குழந்தை பிறந்து ஆறாவது மாதத்தில் அன்னப்ராசனம் செய்யப்படும். வேதம் ஒதி விதிப்படி குழந்தைக்கு அன்னம் ஊட்டும் கிரியை அன்னப்ராசனம் எனப்படும். இதனை பால் பருக்குதல் என்று கூறுவர்.

உபநயனம்

பிராமணனாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதி முக்கியமான கர்மா உபநயனம் ஆகும். அன்று முதல் அவன் இன்னுமொரு பிறப்பு எடுக்கிறான். அன்றைய தினமே அவனுக்குப் பிர்மோபதேசம் நடைபெறுகிறது. அது முதல் அவனுக்கு பல கட்டுப்பாடுகள் சந்தியாவந்தனம், சமிதாதானம், காயத்திரி ஜபம் போன்ற நியமங்களை விதிப்படி கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ‘பவதி பிக்ஷாம் தேஹி’ என யாசகம் செய்து வாழுவேண்டும் என்பது நியதி.

பூப்புனித நீராட்டு விழா

இந்நிகழ்வு பெண்பிள்ளை பருவம் எய்திய காலத்தில் நிகழும் சடங்காகும். நல்ல முகர்த்த வேளையில் உற்றார் உறவினர்கள் கூடி முறைப்படி விக்கினேஸ்வர பூஜை செய்து பால் அறுகு வைத்து அவளை நீராட்டி பின்னர் அலங்கரித்து சபையோர் முன் கூட்டி வந்து மங்கலப் பொருட்கள் சிலவற்றினால் சுமங்கலிப் பெண்கள் திருஷ்டி சுற்றிப் போடுவார்கள். இவை தோஷாங்கள் நீக்கப்படுவதற்காக செய்யப்படுகின்றன. இந் நிகழ்வின் போதும் அழகாக நல்ல பாடல்கள் பாடுவார்கள். இவை தற்காலத்தில் மிகவும் விமர்சசையாக பெரிய அளவில்

சில இடங்களில் நிகழ்கின்றன. இதன்போது ஆசீர்வாதங்கள் கூறி மங்கள ஆராத்தி எடுத்து யாவரும் அட்சதை போட்டு சிறப்பிப்பார்கள்.

ஷஷ்டியப்த பூர்த்திவிழா

அந்தணப் பெருமக்களுடைய வாழ்வில் 59, 60, 70, 80 வயதுகள் முக்கியமானவை. இக் காலங்களில் நல் வாழ்க்கைக்காகவும், தோழங்கள் நீங்குவதற்கும் சாந்திகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி சாந்தி விழாவில் தானம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. அந்தண சிரேஷ்டர்கள் பலரை அழைத்து அவர்களுக்கு தட்சிணை தாம்புலத்துடன் கூடிய தானம் வழங்கி விருந்துபசாரம் செய்து அனுப்புவது மிக முக்கியதமானதாகும். ஷஷ்டியப்த பூர்த்திவிழா கக்தேகியாக நீண்ட ஆயுஞ்சன் வாழ்வதற்கு செய்யப்படும் அறுபதாம் கல்யாணம் எனப்படும் விழாவாகும். இதில் கணபதி ஹோமம், நவக்கிரக ஹோமம், ஏகாதச ருத்ர ஹோமம் என்பன இடம்பெறும். சதாபிஷேகம், பீராதசாந்தி, கனகாபிஷேகம் என நமது சமயம் இவ் உலகில் பிறந்த சைவமக்கள் அனைவரும் வாழ்வாங்கு வாழும் வழிமுறைகளை வகுத்து நெறிப்படுத்தி உள்ளது.

ஒங்காரம் ஓம் சக்தி

“உய்யும் நெறி காட்டி வித்திட்டு
ஒங்காரத்து உட்பொருளை
ஜயன் எனக் கருளியவாறு
ஆர்பெறுவார் அச்சோலே” – மாணிக்கவாசகர்

எல்லாப் பொருளுக்கும் எல்லா உயிர்களுக்கும் முதலாய் நிற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை வழிபடும் முறைகளைக் கண்டுணர்ந்த நம் பண்டைப் பெருமுன்னோர்கள். இறைவனை வழிபடுவதற்குரிய மந்திரங்களுள் ஒன்றாகவும், தலை சிறந்ததாகவும் ஒங்காரம் என்பதனைக் கண்டறிந்தார்கள். எல்லா ஏழத்தின் ஒசைகட்கும் முதலாய் இயல்பாகத் தோன்றி ஒவிசெய்து கொண்டிருக்கும் “ஓ” என்னும் ஒவியே ஒங்காரம் எனப்படும். இவ்வியற்கை முதலோசை வடமொழியிற் “ப்ரணவம்” என்று வழங்கப்படுகின்றது. “ப்ரண்” என்னும் சொல் “பழைய” எனும் பொருளைத்தரும். எனவே “ஓ” என்னும் ஒசை ஏனைய எல்லா ஒசைகட்கும் முற்பட்டதாய் இயற்கையாக தோன்றி இயங்கும். பழமையுடையதால் ஒங்காரம் “பிரணவம்” எனப் பெயர் பெற்றது.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் களையும் நிகழ்த்தவல்லதாகத் திகழ்தல் பற்றியே ஒங்காரம் மிகச் சிறப்புடைய பெருமந்திரம் என மதிக்கப் பெறுகின்றது. ஓம் எனும் பிரணவத்துடன் கூடிய வழியே எல்லா மந்திரங்களும் ஆற்றலுடையன ஆகும். ஒங்காரமே இவ் உலகத்தின் தோற்றத்திற்கும் ஒடுக்கத்திற்கும் மூலகாரணமாக அமைகின்றது. என நமது வேதாகமங்கள் விளக்கி உரைக்கின்றன. அண்டங்களை எல்லாம் இயக்குவிக்கும் ஒங்கார ஒவியே, பிண்டம் எனப்படும். இதுவே நமது உடலையும் இயங்கி வருகின்றது. நமது உடம்பின் அகத்துள் உள்ள சிறந்த உறுப்புக்கள் அனைத்தும் ஒங்கார வடிவிலே அமைந்துள்ளன. நமது உடம்பின் வளர்ச்சிக்கும், நிலைபேற்றிற்கும் மிகமிக இன்றியமையாத

கருவியாகிய நெஞ்சப்பையின் வடிவே மனது. தாமரை மொக்கு அல்லது சங்கு போன்ற ஓங்கார வடிவமாய் அமைகின்றது. நெஞ்சப்பை மட்டுமேயன்றி நமது அறிவு விளக்கத்திற்கு நிலைக்களனாய் விளங்கும் முளையும் நாம் உண்ட உணவை ஏற்று உடம்பிற்கு வேண்டும் சாரத்தை அதனின்று பிரித்துத் தரும் உணவுப் பையும் உணவுப் பையினின்று பிரித்துக் கழிக்கப்படுவனவற்றைக் கழித்து வெளிப்படுத்தும் மலக்குதலும், சிறு நீர்ப்பையும் ஓங்கார வடிவமாக அமைந்துள்ளன. கருப்பையினுள் வளரும் கருவும், முதுமை நிலையில் ஏற்படும் கூனும் ஓங்கார வடிவமாகவே உள்ளன. ஓலிகளைக் கேட்பதற்குரிய நமது காதுகளும் ஓங்கார வடிவிலேயே. அமைந்திருக்கின்றன. நமது உடலின் முழு அமைப்பை ஓங்கார வடிவமாக அமைந்திருப்பதை ஞானிகள் தம் அனுபவ உணர்வால் கண்டறிந்து உணர்த்தியுள்ளனர்.

யானையின் முகம், நல்ல பாம்பின் படம், மயிலின் தோகை, சங்கின் அமைப்பு முதலிய பல இயற்கைப் பொருட்களும் கூட ஓங்கார வடிவம் பெற்றுத் திகழ்தலைக் காணலாம். அதனாலேயே விநாயகப் பெருமான் யானைமுகம் உடையவராகவும், முருகப்பெருமான் மயிலூர்தி உடையவராகவும் போற்றப் படுகின்றனர். சிவபெருமான் பாம்பை அணிந்திருப்பதாகவும், திருமால் பாம்பணையில் பள்ளி கொண்டிருப்பதாகவும், சமய நூல்கள் கூறுகின்றன. ஓங்கார வடிவம் பெற்றுத் திகழ்தலி னாலேயே சங்கானது மனித வாழ்வில் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரையில் பல வகையில் தொடர்புடையதாய் பயன்படுத்தப் பெற்று வருகிறது.

வேதங்கள் ஸ்லாம் ஓம் என்னும் மொழியின் பொருளேயாம் என்பதனை அறிவிக்கின்றன என அறிஞர்கள் கூறுவர். இங்ஙனம் தமிழ் மறைகளாகிய சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் கூட ஓங்காரத்தின் உட்பொருளாதல் யாவரும் இனிதறிந்தது. சைவத் திருமுறைகள் “தோடுடைய செவியன்” என ஓங்காரத்தில் தொடங்கி “நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெல்லாம்” என

மகரவொற்றில் முடிவதால் திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் ஒங்காரத்தின் விரிவாதலை உணரலாம் என்று பெரியோர்கள் கூறுவர்.

ஒங்காரமானது அ , உ , ம என்னும் முக்கூறு உடையதாக அமைந்து எத்தனையோ பல முத்திரைப் போருள்களை உணர்த்திக் கொண்டுள்ளது. ஒங்கார மந்திரமானது அருளாளர்கள் அனைவராலும் பெரிதும் மதித்து மிகவும் போற்றப்படுகின்றது. இந்திய தத்துவ சிந்தனைகளில் ஒங்காரம் மிக உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது.

காயத்ரி மந்திரம்

மந்திரங்களுக்கெல்லாம் தாய் போன்றது காயத்ரி மந்திரம். தூயபக்தியோடு காயத்ரி மந்திரத்தை ஜெபித்தால் போதும். வேறு மந்திரங்களை ஜெபிக்க வேண்டியதில்லை. “காயத்ரி” என்பது இந்தியங்களால் அறியப்படும் உணர்வுகள். காயத்ரி, சாவித்ரி, சரஸ்வதி என்று குறிப்பிட்ட மூன்றும் ஒரு மனிதனின் சிந்தனை, செயல், வாக்கு ஆகிய மூன்றையும் குறிக்கின்றது. இந்த மூன்றும் தூய்மையாகவும், சக்தியமாகவும் இருப்பதையே திரிகரண சுத்தி என்று கூறுகின்றோம். காயத்ரி மந்திரத்தை திரிகரண சுத்தியுடன் கூறினால் தான் அதன் பயன்கிட்டும்.

உலகத்திலே சிறந்த கடவுள் வாழ்த்து காயத்ரி மந்திரம். காயத்ரி மந்திரத்தின் சப்த அலைகள் ஆன்ம சக்தியை அதிகப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தது. காயத்ரி என்றால் என்ன? “காய” என்பது உயிருட்டும் சக்தி. ‘த்ரி’ என்றால் அது செய்யும் மூன்று வேலை. அதாவது பாதுகாக்கிறது. புனிதப்படுகிறது. பரமனிடம் கொண்டு சேர்க்கிறது.

காயத்ரி தேவிக்கு ஐந்து முகங்கள் இருக்கின்ற படியால் அவளை பஞ்சமுகி என்கிறோம். அவளது ஐந்து முகங்கள் வருமாறு,

ஓம் எனும் முதல் முகம் பிரணவ வடிவம் -

பிரணவத்தின் தத்துவம் அஷ்ட ஜஸ்வரியங்கள் என்பதும் எட்டுவகை செல்வங்களை அது குறிக்கிறது.

இரண்டாவது முகம்	-	பூர்புவ ஸவ:
மூன்றாவது முகம்	-	தத் - ஸ - விதுர் - வரேண்யம்
நான்காவது முகம்	-	பர்கோ - தேவஸ்ய, தீமஹி
ஐந்தாவது முகம்	-	தியோ - யோ ந - பர்சோதயாத்

காயத்ரி மந்திரத்தை சொல்லும் போது அதன் அக்ஷரங்களால் எவை, எவை காயத்ரி தேவியின் எந்த முகத்தை குறிக்கின்றது என்பதை மனதில் நிறுத்திக் கொள்ள

வேண்டும். காயத்ரி தேவியின் ஜந்து முகங்களும், நீர், நெருப்பு, காற்று, பூமி, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களையும் குறிக்கும்.

ஓம்	பூர்
புவ	ஸ்வ:
தத்	ஸவிதூர் வரேண்யம்
பர்கோ	தேவஸ்ய தீமஹி
தியோ	யோந் ப்ரசோதயாத்

காயத்ரி மந்திரத்தை ஜெபித்து உடலையும் மனத்தையும், ஆத்மாவையும் பரிசுத்தமாக வைத்துக் கொள்வோம்.

பொருள் :-

“பூ உலகம், மத்திய உலகம், மேல் உலகம் மூன்றுக்கும் சக்தியான அந்தப்பரம ஜோதி சொருபமான சத்தியத்தை நான் தியானிக்கிறேன். அந்தப் பரம சக்தி ஒனி என் அறிவைத் தூண்டி என்னை உண்மையை அறிந்த நிலைக்கு உயர்த்தட்டும்” என்பது தான் காயத்ரி மந்திரத்தின் பொருள்.

மந்திர வழிபாடு

பிரணவ ஒம் ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாக சிறந்து விளங்குவது போல “ஹ்ரீம்” என்பதும் ஓரெழுத்தொரு மொழியாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது. பிரணவ வடிவான தேவியே பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கும் தலைவி ஆவாள். இவளே அகங்காரத் தத்துவத்தில் விளங்கும்போது சதாசிவன், மகேஸ்வரன், உருத்திரன், விஷ்ணு, பிரமன் ஆகியோரைத் தனது அம்சமாக உண்டாக்கிவிட்டு, ஹ்ரீம் என்ற பீடமந்திரத்தில் எழுந்தருளி யுள்ளாள். அதனால் தேவியை வழிபடுவதற்குரிய சிறந்த மந்திரம் ஹ்ரீம் என்பதாகும்.

ஹ்ரீம் என்ற ஓரெழுத்தோரு மொழியை நெஞ்சில் இருத்தி, மனத்தை புறம்போகாது தடுத்து, ஒருமைப்பாடு பெற்றால் முக்காலமும் அறியலாம். அதுமட்டுமல்ல உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போல் தொலைவிலுள்ள பொருளையும் காணலாம்.

ஹ்ரீகாயத்திரி மந்திரம்

காயத்ரி என்ற பெயருக்குத் தன்னை அண்டியவர்களை தன்னை உச்சரிப்பவர்களைப் பெரும் பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவவள் என்று பொருள்.

“ஓம் பூர்புவஸ் ஸவ:
 தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்
 பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி
 தியோ யோந, ப்ரசோதயாத்”

என்ற காயத்திரி மந்திரத்திற்கு,

“உலக இயக்கத்துக்குக் காரணமானதும், உலகம் முழுவதும் விரவி இருக்கின்றதுமான பூரணமான சக்தியே உன்னை நான் போற்றி வணங்குகின்றேன். என் அஞ்ஞானத்தை நீக்கி அருள் சக்தி தருக!” என்பது பொருள்.

தினந்தோறும் மூன்று வேள்ளையும் காயத்ரி ஜபம் செய்து வந்தால் அனைத்துச் செல்வமும் கிடைக்கப் பெறும். காலையில் காயத்ரி என்றும், மதியம் ஸாவித்திரி என்றும் மாலையில் ஸரஸ்வதி என்றும் அழைக்கப்படும் காயத்ரி தேவி குரியனுக்கு சக்தியைத் தந்தருஞும் ஆதிமுதற் பொருளானவஞும் உலக ஜீவராசிகள் அனைத்தும் சுவாசிக்கும் முச்சக்காற்றாக விளங்குபவள். ஸ்ரீகாயத்திரி தேவியை வணங்கி அனுதினமும் அவன் அருள் மந்திரத்தை பக்தியுடன் ஒதுவோம் அவள் அருள் பெறுவோம்.

ஆலயங்கள்

ஆலயம், ஆன்மாக்கள் ஆண்டவனை அடைவதற்கு முன்னோர்கள் செய்து வைத்த மிகச்சிறந்த ஒரு சாதனம். காலத்தால் அழியாமல் நிலைத்து நின்று இன்னும் நமது பழம் பெருமையைப் பறைசாற்றி வருகின்ற ஆலயங்கள் பல உள்ளன.

பெறுதற்கரிய மாணிடப் பிறவியை நாம் பெற்றுள்ளோம். இறைவன் அளித்த இந்த உடலின் பயன் அவனை வணங்குவதே ஆகும். அறிவின் பயன் அவனை அறிவதாகும். இறை வழிபாட்டிற்கு உதவுவது ஆலயங்கள். நமது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு ஆலய வழிபாடு, தியானம், பூஜை, ஜபம் ஆகியவை மிக அவசியம். நம் முன்னோர்கள் அரும்பாடுபட்டுக் கட்டி வைத்த ஆலயங்கள், விலைமதிக்க முடியாத சிலைகள், கற்சிறபங்கள், குளங்கள், தேர்கள் இன்று எமது தேசத்தின் பெருமையை பறைசாற்றி நிற்கின்றன. அக்கோயில்கள் யாவும் எமது பாரம்பரியச் சின்னங்களாகும்.

எல்லாம்வல்ல இறைவனுக்கு பதி, கடவுள், தெய்வம், பகவான், ஆண்டவன், இறைவன் என்றெல்லாம் பல பெயர்கள் உண்டு. எல்லாமே ஒரு பொருளையே உணர்த்துபவை. ஒரு நாமம், ஒர் உருவம் எதுவுமே இறைவனுக்கு இல்லை. அவனுக்குள்ள பொதுப்பெயர்களோ சிறப்புப் பெயர்களோ மக்களால் அன்புடன் இட்டு வழங்கப்படுபவை. “ஒரு நாமம் ஒர் உருவம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தென்னோனம் கொட்டோமோ” என திருவாசகம் கூறுகிறது.

எனவே இறைவன் ஒருவனே என்பதும் பல பெயர்களை இட்டு நாமே சிறப்புடன் அழைகிறோம் என்பதும் தெளிவாக அறியக்கிடைக்கிறது. இறைவனைச் சேர்வதற்கும் இறையுணர்வு பெறுவதற்கும் ஆன்றோர்கள் காட்டிய வழி நல்லொழுக்கமும் நேர்மையும் தூய பக்தியும் ஆகும். “எவரிடத்தும் துவேஷம் காட்டாமல் எல்லோரையும் அன்புடன் நேசித்து, கருணை காட்டி, பரோபகார சிந்னையுடன் வாழ்ந்து ‘நான்’ என்ற அகம்பாவும்

இல்லாமல் சுகதுக்கங்களை சமமாகப் பாவித்து மன்னிக்கும் மனப்பான்மையும் தன்னடக்கமும் கொண்டு வாழும் எந்த மனிதனும் இறைவனை நேரில் காணமுடியும். அவன்ருளுக்குப் பாத்திரமாக முடியும்” என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கீதையில் கூறியுள்ளார். இந்த வாழ்க்கையில் சிரமங்கள் இருந்தாலும் நேர்மையாக வாழ்ந்தால் அடுத்த ஜென்மத்தில் நல்ல வாழ்க்கை அமையும்.

ஆஸயங்களும் அதில் பிரதிஷ்டை செய்யப்படும் விக்கிரகங்களும் உருவமில்லாத இறைவனை ஏதோ ஒரு உருவ வடிவில் மனதில் ஒருமுகப்படுத்துவதற்காக ஏற்பட்டுள்ளன. உண்மையில் நேர்மையில் நல்லொழுக்கமும் தெய்வீக பண்பாடுகளும் நிறைந்த ஒவ்வொரு மனித உள்ளத்திலும் இறைவன் வாசம் செய்கிறான்.

இறைவழிபாடு

பிரார்த்தனை, வழிபாடு என்பது இறைவனிடத்திலும் அவன் படைத்த உயர் சக்திகளிடத்திலும் காட்டுகின்ற தூய்மையான அன்பாகும். இந்த அன்பு இல்லாவிட்டால், நாம் செய்யும் வழிபாடுகளும் வெறும் சடங்காகிவிடும். பொதுவாக ஆலயத்திற்கு வழிபாடு செய்யச் செல்லும்போது நாம் சில சம்பிரதாயங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறோம். குலோகங்கள் பாடித் துதிக்கின்றோம், நமஸ்கரிக்கின்றோம். இவ்வாறு செய்யும்பொழுது நமக்குள் ஒரு தெய்வீக உணர்வு ஏற்படுகிறது. நமது அறிவு புனிதமான வழியில் சிந்திக்கிறது. நம்மைச் சுற்றி தெய்வீகம், தார்மீகம், ஆன்மீகம், எப்பொழும் ஓளி வீசுகின்றது. அதைப்போலவே நாம் பிறருக்காக சேவை செய்யும்பொழுதும் நம் சாதனைகள் தெய்வீகத்தையும், தார்மீகத்தையும், ஆன்மீகத்தையும் பிரதிபலிக்க வேண்டும். சத்தியமே தெய்வம், அன்பே தெய்வம், கடமையே தெய்வம், செய்யும் தொழிலே தெய்வம். இறைவனை வழிபடுவது ஆலயத்திலும், புனிதமான இடங்களிலும் மட்டும் அல்ல. மனிதர்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் இறைவன் வாழ்கிறான். உள்ளத்தின் உள்ளே ஓளிந்திருக்கும் தெய்வத்தை பக்தியால் வெளிப்படுத்தும் போது பக்தர்கள் விரும்பும் வடிவத்தில் அந்த பரம்பொருள் காட்சியளிக்கின்றது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் ஒருவனே என்றாலும் அவனது குணங்களையும், செயல்களையும் வைத்து அவனுக்கு பல வடிவங்களையும், நாமங்களையும் தந்திருக்கிறது நமது இந்து தர்மம். இவ்வுலகில் அதர்மங்கள் அதிகமாகி தர்மங்கள் நசிந்து போகும்போது துஷ்டர்களை அழித்து, நல்லவர்களைக் காத்து தர்மத்தை நிலைநாட்ட நான் எல்லா யுகங்களிலும் அவதாரம் செய்வேன் என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

உலகம் நிலையற்றது. இந்த துன்பங்களிலிருந்து விடுபட ஏதேனும் வழி உண்டா? கவலைச் சமைகளைக் குறைப்பதற்கு

நாம் அளவுக்கதிகமாக ஈடுபடுகிறோம். இதுதான் வாழ்க்கை. உலக வாழ்க்கை என்பது துயரம் நிறைந்தது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. யாரொருவன் ஆனந்த வடிவான கடவுளின் பாதங்களை இறுகப் பிடித்துக் கொள்கிறானோ, அவனால் இவ் உலக துயரங்களால் பாதிக்கப்படாமல் வாழ்முடியும். நம் முன்னோர் தெய்வீகத் தொடர்பில் வாழுந்தனர்.

மந்திரம்

மந்திரம் என்பது இறைவனை வழிபட உதவும் வாசகம். அது வாழ்க்கையின் வழிமுறைகளிலும் பழக்கவழக்கங்களிலும் நம் பண்பாட்டை வளர்க்க உதவும் ஓர் நல்ல சாதனம். அவற்றில் உள்ளத்தின் உணர்ச்சிகளைப் பிரதிபலிக்கும் தன்மைகள் பல நிறைந்துள்ளன. நாம் உயிர் வாழத் தேவையான அன்றாட உணவாக அன்னம் நமக்கு தட்டாது கிடைக்க நம் ஆன்றோர்கள் அற்புதமான மந்திரங்களைச் சொல்லித் தந்திருக்கின்றார்கள். கிடைத்த உணவுக்காக கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லிப் பிரார்த்தனை செய்யும் பழக்கம் உலகெங்கும் எல்லா சமயத்தினரிடமும் நிலவி வருகிறது. இது உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும், ஆன்மாவுக்கும் நன்மை பயக்கும்.

பிறந்தவர் யாவரும் இறப்பது உறுதி. இது நாம் அனுபவத்தில் கண்டுவரும் உண்மை. மனிதன் சாகாமல் வாழ வேண்டுமாயின் அத்தகைய வரத்தினைக் கோரி இறையருளைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும். இறைவனை நினைந்து, உணர்ந்து மனமுருகத் தொழுதால் மட்டுமே இறவாத வரம் பெறலாம்.

நம்பிக்கை

ஒவ்வொரு மனிதனும் உயிர் வாழ்வதற்கு முச்சக்காற்று எவ்வாறு அவசியமோ அது போலவே தெய்வ நம்பிக்கையும், தெய்வ பக்தியும் மிகவும் அவசியம். அவரவர்கள் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கும், கலாச்சாரத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் சதவ, தமோ ராஜோ குணத்திற்கேற்ப தெய்வ வழிபாடுகளைச் செய்கின்றனர். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு தெய்வம் இஷ்ட தெய்வமாக இருக்கலாம். சிலர் பல்வேறு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காகவும் தெய்வங்களை பல்வேறு வாடிவிலும், பரிமாணங்களிலும் வழிபடுகின்றனர்.

பிரார்த்தனை சர்வ வல்லமை மிக்கது. நமக்காக நாம் பிரார்த்தத்துக்கொள்வது நம்மீது கொண்டுள்ள அந்த இறைவனிடம் பிரார்த்திப்பது பரோபகாரசிந்தை. கடவுளின் கருணைமீதும் தியான குணத்தின்மீதும் பூரண அன்பின்மீதும் நாம் வைத்துள்ள நம்பிக்கை.

உலகில் நாம் காணும் ஒவ்வொரு பொருளையும் யாரோ ஒருவன் படைத்திருக்கிறான். பூமி, ஆகாயம், குரியன், சந்திரன், கிரகங்கள் என்னற்ற நட்சத்திரங்கள் கணக்கில் அடங்கா ஜீவ ராசிகள் போன்றவற்றையெல்லாம் படைத்தவன் ஒருவன் இருக்கத் தானே வேண்டும். அவன் தான் சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள்.

நம்பிக்கை ஒன்றுதான் வெற்றியின் ரகசியம். பிறவிகளிலே மானிடப் பிறவியே மிகச்சிறந்தது. அந்த மானிடப்பிறவி கிடைக்கும் பொழுது கடவுளை மூர்த்தி வடிவில் வழிபட்டு மனதை ஒரு நிலைப்படுத்த வேண்டும். எம்மை கடவுளுக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். அதுதான் ஆத்ம நிலேதனம். தூயவாழ்க்கை நடத்த வேண்டும் இவ்வாறு வாழ்ந்து இருக்கும்போது தூய்மையாக இருப்போம். இறக்கும் ஒரு தருணத்தில் எந்த ஆசையும் இருக்கக்கூடாது. எமது இஷ்ட தெய்வத்தின்மீது அப்போது எம் மனதைச் செலுத்த வேண்டும். மனதை ஈசனிடத்தில் ஒருமைப்படுத்தி இருக்கும் போது மரணம் வந்தாலும் மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு அதாவது முத்தி நிச்சயம் உண்டு.

இந்து தர்மம்

இந்துதர்மம் என்பது வெறும் வாழ்க்கைக்குத் தத்துவம் அல்ல, அது ஒரு வாழ்க்கை வழிமுறை. நம் பிக்கை என்பது வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சம். சாஸ்திர விஷயங்களிலும் பெரியோர்கள் விஷயங்களிலும் ஆதாரங்களைத் தேடி வீணாக்கத் தேவையில்லை. ஆயிரம் வருடங்களாகக் கடவுள் நம்பிக்கையுடன் பிரார்த்தனை செய்து தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்துப் பவித்திரமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து, அதனால் சிறப்படைந்து நமக்கு வழிகாட்டி யுள்ளார்கள் நம் முன்னோர்கள். அடுத்த சந்ததியினரும் ஆண்டவன் வழிபாட்டைத் தவறாமல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் ஆலயங்களைக் கட்டினார்கள். தெய்வங்களை பிரதிஷ்டை செய்து ஆராதனை செய்வதற்காக வழிமுறைகளை வகுத்துத் தந்துள்ளார்கள்.

இப்படியெல்லாம் முன்னோர்கள் வகுத்துத் தந்த தர்மத்தில் நம்பிக்கை வைத்து அந்தக் கலாசாரத்தை கடைப்பிடிப்பவர்கள் நல்லவர்கள்.

நமது சனாதன தர்மத்தையும், கலாசாரப் பெருமையையும் எடுத்துக் கூறவே புராண இதிகாசங்களும், சாஸ்திரங்களும், உபநிஷத்துக்களும் உள்ளன. இராமாயணம், மகாபாரதம் புண்ணிய பாரதத்தின் அறிவுப் பொக்கிழங்கள். இராமன் வாழ்ந்து காட்டிய வாழ்க்கையும், கண்ணன் செய்த உபதேசமும் எல்லாக் காலங்களிலும் நமது தர்மமும் கலாசாரமும் அழியாமல் இருக்க வழிகாட்டி வருகின்றன.

உலக வாழ்க்கையில் சமுதாய நீதிக்கும் ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் உட்பட்டு ஒருவன் தன் கடமைகளைச் செய்வது “தர்மம்” எனப்படுகின்றது. வேதம் ஒதுவது, நாட்டைக் காக்கப் போர்ப்புவது, உயிர்கள் உயிர்வாழ விவசாயம் செய்வது, மனிதனின் வாழ்க்கைக்கு தேவையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது போன்ற பல்வேறு காரியங்கள் நிறைவேற அவற்றிற்கென மனிதனைப் படைத்து அந்தக் கர்மத்தையும் இறைவன்

தந்திருக்கிறான். வெற்றி தோல்விகளினால் பாதிக்கப்பட்டு இறைவனால் தரப்பட்டுள்ள கர்மத்தை விடுத்து மனம் போன போக்குப்படி வயிற்றுப் பிழைப்புக்காகப் பணிகளை மாற்றிக் கொண்டே செல்வது உயர்ந்த தர்மம் ஆகாது.

தர்மத்தைக் கடைப்பிடித்து வாழ்கிறவன் கடவுளால் ஆசீவதிக்கப்படுகிறான். அவன் மகிழ்ச்சியோடும் திருப்தியோடும் வாழ்கிறான். தர்மத்தை அழித்துவிட்டு வாழ நினைப்பவர்கள் தங்கள் அழிவைத் தாங்களே தேடிக் கொள்கிறார்கள். தர்மம் என்பது எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருத்தமானது. உண்மை பேச என்பது ஒரு தர்மநெறி. நம் பெரியவர்களால் வழிவகுத்துத் தரப்பட்ட தர்மநெறிகள் காலத்தால் அழியாதவை, மாறுதலை: “எப்பொழுதெல்லாம் தர்மம் வீழ்ச்சி அடைகிறதோ அப்பொழுது தர்மத்தை நிலை நாட்ட நான் அவதாரம் செய்கிறேன்” என்று பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ண கீதையில் உறுதி கூறினார். பல தர்மநெறிகள் பெரியோர்கள் கூறியுள்ளனர். கடவுளை நம்பு. அவர் நாமத்தை சொல். தீயவற்றை சிந்திக்காதே. பரோபகாரம் செய். நான் எனகிற அகங்காரத்தை விட்டுவிடு! என்று எனிமையான வாழ்க்கை முறைகளை கூறியுள்ளனர். இதனால் பேரானந்தமும் நிம்மதியும் கிடைக்கும்.

பக்தி

உண்மையில் கடவுளுக்கு உருவம் கிடையாது. ஆனாலும் வழிபடும் மக்கள் தன்னை அடைவதற்கு அவர்கள் மனத்திற்கு ஒரு பிடிமானம் அளிப்பதற்காகக் கடவுளுக்கு உருவங்கள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பக்தி ஏற்பட வேண்டுமானால் இறைவனின் உருவங்களில் ஏதாவது ஒன்றை நம் மனத்தில் வைத்து வழிபடுதல் நல்லது.

இலை பழம், புதிப்பம், நீர் இதில் எதை அவனுக்கு உள்ளன்புடனும், பக்தியுடனும் சமர்ப்பித்தாலும் அவன் தயையுடன் ஏற்பான். நாம் பூஜை செய்யும்பொழுது, வேறு எந்தவிதமான யோசனையும் குறுக்கிடக்கூடாது. அப்படி குறிக்கிட்டால் பூஜையினால் பலன் கிடையாது.

ஸஸ்வரங்பால் நாம் காட்டும் அன்பே பக்தி எனப்படுகின்றது. பக்தி பல விதம். நவரசங்கள் இருப்பதுபோல் நவவித பக்தியும் உண்டு. பகவானை ஆராதிக்கும்போது சாத்வீகம், ராஜசம், தாமஸம் என்று மூன்று விதமாக பக்தி பாகுபாடு செய்யப்பட்டு வர்ணிக்கப்படுகிறது. பகவானிடம் பூரண நம்பிக்கையுடன், வழிபடுவது சாத்வீக பக்தி எனப்படும். கடவுள் பக்தியும் அதனால் அரும்பும் மெய்ப்பாடுகளும் ஒருவனிடம் இணைந்து நின்றால் விரைவில் அவனுக்கு இறை அருள்கிடைக்கும்.

கலிகாலம் அதன் முடிவான தருணத்தை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் உலகெங்கும் அநீதியாலும் அக்கிரமங்களாலும், இயற்கையின் சீற்றுத்தாலும், நோய்களாலும் அசாந்தி நிறைந்திருக்கின்றது. மாயையின் அசரப்பிடியில் அகப்பட்டு சுயலாபச் சிந்தனைகளில் மூழ்கிய மனிதர்கள், வருங்கால துன்பங்களை நினைந்து ஒவ்வொரு நாளும் பயத்துடன் வாழ்கின்றனர். ஆனால் இவைகளிலிருந்து முடிவான விடுதலைக்கான பாதை ஒன்றேயாகும். அது நாமஜபம். தடைப்பாத இறைநாமத்தால் பிரார்த்தனை செய்வது ஒன்று மட்டும் தான் உயிரைக் கரைசேர்க்கும். அதன்மூலம்தான் உத்தம

பக்தி நம்மிடம் மலரும். அந்த பக்தி முக்திக்கு காரணமாகும். அதனை நல்க வல்லவள் பகவதிதேவி.

பக்க கோடிகளுக்கு சர்வ மங்களங்களை அருளியும் எண்ணிலா அடியவர்க்கு அபயம் அருளியும், துன்பங்களைத் துடைத்தும், கருணை காட்டும் கலிகால ரட்சகியாக நொடிப்பொழுதில் வரமருஞும் கருணையின் நாயகியாக பகவதிதேவி அருள்பாலிக்கிறான். தெய்வ சிந்தனையில் முதலிடம் வகிப்பது அம்மன் பக்தியாகும்.

கடவுள் நம்பிக்கை

கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார். கடவுளிடம் சரணாகதி அடைவதன் தத்துவம் அசைக்க முடியாத ஆணித்தரமான நம்பிக்கைதான். நாம் நம்பிக்கையை கைவிடாமல் இருக்க வேண்டும்.

ஓவ்வொரு தாய் தந்தையரும் தம் குழந்தை நன்கு கல்வி பூரின்று, புத்திசாலியாகவும், சாமார்த்தியமாகவும், அன்பு, பாசம், மரியாதை மற்றும் எல்லா நல்ல குணங்களுடனும் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவார்கள் என்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய வாழ்க்கையில் “குரு” என்று ஒருவரை தேடிச் செல்லும்போது நம்முள் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை இருந்தால்தான் ஒரு நல்வழி காட்டும் குருவிடம் நம்மைக் கொண்டு சேர்க்கும்.

“குருர் பிரம்மா குருவிஷ்ணு:

குரு தேவா மஹேஸ்வர:

குரு சாக்ஷாத் பரப்பிரம்ம

தஸ்மை ஸ்ரீ குருவே நம:

குரு என்பவர் நமக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார் என்பது நம்பிக்கை. கடவுள் ஆகாயத்தையும் படைத்தார். ஆகாயம் தான் நம் உறுதியான எண்ணைம். ஆகாயத்திலிருந்து காற்று உண்டாயிற்று. அது நம் எண்ண சக்தியாகிய பலம். நெருப்புக்குப் பின் நீர் பிறந்தது. நீர் என்பது விள்ளாசத்தின் பிரதிபலப்படு. அது நம் வளர்ச்சியாகும்.

மனிதப் பிறப்பு

உலகத்திலே எழுவகைப் பிறப்பிலே மனிதப் பிறப்பு உயர்ந்தது. மனிதன் ஒருவன் தான் மேல்நோக்கி வளர்கிறான். மனிதனைத் தவிர ஏனைய பிறப்புக்கள் குறுக்கே வளர்கின்றன. அன்றியும் மனிதனைத் தவிர வேறு எந்த பிராணிகளுக்கும் கைகிடையது. யானைக்கு ஒரு கை இறைவன் கொடுத்தான் யானை அத்தும்பிக்கையால் உண்டு உவக்கின்றது. மற்றும் நினைக்கின்ற கருவியாக மனம், மனிதன் ஒருவனுக்கே உண்டு. கானும் கருவி கண், கேட்கும் கருவி காது, பேசும் கருவி வாய், செய்யும் கருவி கை, நடக்கும் கருவி கால், முகரும் கருவி மூக்கு, நினைக்கும் கருவி மனம். இந்த மனமாகிய கருவி மனிதனுக்குத் தவிர மற்றவைகட்டு இல்லை. மனிதன் ஒருவன் தான் சிந்திக்கும் தன்மையுடையவன்.

மனிதன் “நான் யார்?, இந்த உடம்பு எவ்வாறு வந்தது?, ஒருவர் தந்து வந்ததா?, இந்த உடம்பு எதற்காக வந்தது?, உடம்பை ஆக்கிய பயன் யாது?, நான் எங்கிருந்து வந்தேன்?, எங்கேபோக வேண்டும்?, இந்த உடம்பைத் தந்த கருணைக் கடலாகிய பரம்பொருளை அடைகின்ற வழியாது?, இந்த கருணைக் கடலை அடைந்தவர் யார்?, மரணமாகிய விபத்திலிருந்து தப்பியவர் ஒருவருமில்லை, மரணத்தை அடைவதற்குமுன் இறைவனின் சரணத்தை அடைய வேண்டும்” இத்தகைய எண்ணங்களை உடையவன் மனிதன்.

நாம் மரணம் அடையும் பொழுது செல்வம் நம்முடன் வராது. தேடிய, நீடிய பொன்னும் பொருளும் ஓர் இம்மியும் நமக்கு உதவா. நாம் எங்கு சென்றாலும் நம்முடன் தொடர்ந்து நிழல் வரும். அந்த நிழல்போல் இப்பிறப்பில் செய்த நல்வினை, தீவினை மறுபிறப்பில் வந்து சேரும். எனவே புண்ணியபாவும் என்ற இரண்டும் எத்தனை பிறிவி எடுப்பினும் அத்தனை பிறப்புக்களிலும் நம் நிழல்போல் தொடர்ந்து வரும்.

மனிதன் பஞ்சபூதங்களினால் உருவான் ஒரு கூட்டுப் பொருள். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்பவை பஞ்ச பூதங்கள். அவற்றின் தன்மைகளைப் புரிந்துகொண்டால்தான் மனிதனைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். மனிதனும் தன்னைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள முடியும். அதைப் போலவே மனிதனுடைய ஜம்புலன்களும் மனித உடம்போடு ஒட்டியுள்ளது.

ஒவ்வொரு மனிதனின் உடலும் சமுதாயத்தின் ஒரு உறுப்பு. இத்தகைய உறுப்புக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து உருவான் ஒரு மாபெரும் வடிவமே இவ்வுலகம். மனித இனம் உலகின் அல்லது பூமியின் ஒரு அங்கம் எனலாம். ஒவ்வொரு மனிதனின் ஜம்புலன்களும் அந்த அங்கத்தின் சிறிய பாகங்கள். எனவே இந்தப் புலன்களை சரிவரக் கட்டுப்படுத்தி, பயன்படுத்திக் கொள்ள தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஜம்புலன்களையும் கட்டுப்படுத்தினால் ஆசைகள் கட்டுப்படும். ஆசைகள் கட்டுப்பட்டால் பஞ்சபூதங்களும் கட்டுப்படும். அப்பொழுது ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் ஸ்திரமாக அர்த்தத்துடன் வாழுமுடியும்.

மானுட சேவை

மனிதனாகப் பிறப்பது மிகவும் அரிதான் பிறவியாகும் என வேதங்கள் கூறுகின்றன. பிறருக்கு உதவி செய்வதற்காகத் தான் இறைவனால் மனித சர்ரம் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் ‘பரோபகாரம் இதம் சர்ரம்’ என்று ஆன்றோர்கள் கூறினார்கள். தேவைப்படுகின்றவர்களுக்கும் கண்டப்படும் ஏழைகளுக்கும் உடல் ஊனமுற் றவர்களுக்கும் ஒடுக்கப்பட்டவர்க்கும் நாம் சேவை செய்யவேண்டும்.

மானுடஜூன்மம் என்பது அபூர்வமானது. அது உயர்ந்த இலட்சியங்கள் கொண்டது. ஒழுக்கம் நிறைந்தது. இறைவனின் அன்பைப் பெறவேண்டுமானால், மற்றவர்களுக்காகத் தன்னலமற்ற சேவை புரியவேண்டும். இறைவனை அடைவதற்கு எளிமையான மார்க்கம் நாமஸ் மரணை செய் வதுதான். அதாவது இறைவனுடைய பெயரைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்வதுதான். கலியுகத்தில் நாமஸ்மரணை ஒன்றினால்தான் இறைவனை அடையமுடியும். மிகவும் எளிய வழி கடவுளின் நாமத்தைச் சொல்வது ஒன்றுதான்.

மானுட சேவை செய்கின்ற ஒருவன் இறைவனால் பெரிதும் நேசிக்கப்படுவான். இரண்டாவது முக்கிய குணம் உள்ளமும், உடலும் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது குணம் இறைவனிடத்தில் அசையாத நம்பிக்கை கொண்டு, சுயநலம் இல்லாமல் பிறருக்கு செய்யும் சேவையாகும். நான்காவது முக்கிய குணம் தீயவைகளை உதாசீனப்படுத்த வேண்டும்.

ஐந்தாவதாகச் சொல்லப்படும் குணாதிசயம் அகங்காரம் இல்லாமை. ஆறாவது குணம் கவலைகளை ஒழித்தல் என்பதாகும். எல்லாச் செயல்களையும் இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து பணிபுரிய வேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கை மிகவும் அவசியம். மேற்கூறிய சற்குணங்களோடு சத்யம், தர்மம், சாந்தி, பிரேமை ஆகிய நற்குணங்களையும் வாழ்க்கையின் முக்கிய அம்சமாகக் கொண்டால்தான் ஒருவன் தூயபக்தனாக முடியும்.

இறைவனுடைய திருவடியை சரணாகதி அடைவதே தெய்வீக அருளைப் பெறுவதற்கு எனிய மார்க்கமாகும்.

கடவுளின் படைப்பில் மிக உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவன் மனிதன். அவனுடைய உடல் தசைகள், இரத்தம் எலும்புகள், நரம்புகள், போன்ற வஸ்த்துக்களால் ஆக்கப்பட்டதுதான். ஆனால் அந்த உடனுக்குள்தான் “தெய்வம்” எனும் அற்புத சக்தி வாசம் செய்கிறது.

ஒவ்வொரு பிறப்பிற்கும், ஒரு தாயும் தந்தையும் அவசியமாகிறது. மனிதனின் உடலுக்குள் உள்ளுறையும் தெய்வீக சக்தியை “ஆத்மா” என்று வேதங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. எல்லா ஆத்மாக்களிலும் எல்லா உயிர்களிலும் இறைவன் உறைகின்றான்.

மனித உடல் உருவாவது என்பது பஞ்சபூதங்களின் மூலகங்களின் கூட்டுச் சேர்க்கை. நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் இது பிறப்பு ஆகிறது. சிறிது காலம் உலகில் வாழ்ந்த பின் மனிதன் மரணமடைகிறான். அது இறப்பாகும். மனிதனாக உருவாகிய பஞ்சபூதங்கள் என்னும் மூலகங்கள் சிதைந்து மீண்டும் இயற்கையில் வியாபித்துள்ள பஞ்சபூதங்களோடு கலந்து விடுகிறது.

ஆத்மா என்பது பிறவாதது. இறவாதது. தேயாதது. வளராதது. உடல் கொல்லப்படலாம். ஆத்மாவைக் கொல்ல முடியாது. உடலானது பழைய ஆடைகளை நீக்கிவிட்டுப் புதிய ஆடைகளைப் புனைவதுபோல ஆத்மா ஒரு உடலை நீக்கிவிட்டு மற்றொரு உடலை அடைகிறது என கூறுகிறார். ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான்.

மனிதன் பகுத்தறிவு கொண்டவன். பகுத்தறிவை நல்லதை அறியப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உடல் நன்றாக இருக்க வேண்டுமானால் காலையில் எழுந்தவுடன் சூரிய நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். சூரிய ஒளி உடலில் படும்போது உணர்ச்சிகள் நன்றாக வெளிப்படுகின்றன. பிறகு இறைவனைப்

பற்றிய பிரார்த்தனை செய்யவேண்டும். தூங்கும்போது காலையிலிருந்து இரவுவரை செய்த வேலைகளை மனதில் நினைத்து ஆராய வேண்டும். கெடுதல் செய்திருந்தால் அதற்காக மனம் வருந்தி அவைகளை மீண்டும் செய்யாமலிருக்க முயலவேண்டும்.

நல்லவற்றை கடைப்பிடித்தால் இறைவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவான் என்பதில்லை. ஒரு நிலையோடு கூடிய சிந்தனை நமக்கு இருக்கவேண்டும். இந்த மாதிரி இறைவனிடம் பக்தி பண்ணினால் வாழ்க்கையில் நிம்மதி அடையலாம். பகுத்தறிவு என்பது இறைவனை உணர்வதற்கும் முறையோடு வாழ்க்கை நடாத்துவதற்காகவும் நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

மனிதப்பிறவி

உலகத்தில் வாழும் பலகோடி ஜீவராசிகளில் மனிதப்பிறவி மிகவும் உன்னதமானது. மனிதனாக இப்புவியில் பிறப்பது பெரிய பாக்கியம் என்று சொல்ல வேண்டும். கடவுளின் சிருஷ்டியில் மனிதன் ஓர் முக்கியமான அம்சமாகும். இப்புண்ணிய பூமியில் பல பெரிய மகான்கள் தோன்றி நம் எல்லோரையும், வாழ்க்கையின் உன்னத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல உயர்ந்த வட்சியங்களை அடைய வழிகாட்டி இருக்கிறார்கள்.

கடவுளின் சிருஷ்டியில் நமக்கு ஓர் பரிசாக அமைந்துள்ளது நமக்குள்ள பகுத்தறிவு. அதை நாம் நன்கு உபயோகப்படுத்தி நம் வாழ்க்கையை பயனுள்ளதாகவும், வியக்கத்தக்க சாதனை புரிவதற்காகவும் பயன்படுத்த வேண்டும்.

சிந்திக்கும் சக்தி மனிதனுக்கு ஓர் வரப்பிரசாதம். இந்தப் பிறவியில் மனிதர்கள் எல்லோரும் இன்பத்துடன் வாழ்வதற்கு நல்லதொரு இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொண்டு, கடின உழைப்புடன் அவரவர் துறையில் வேகமாக முன்னேறி ஆழ்ந்த மனநிறைவுடன் சர்ப்புடன், சுயநலமில்லாமல் பரோபகாரியாக நீதி தவறாமல், அன்புடன் பாசம், மனிதாபிமானம், ஒழுக்கம் கட்டுப்பாடு, பெரியோரிகளிடம் மரியாதை இவைகளை குறிக்கோளாக ஏற்று வாழ்ந்துகாட்டி மனிதப் பிறப்பு ஓர் மாபெரும் வாய்ப்பு என்பதை நிருபித்துக் காட்ட வேண்டும்.

மனித வாழ்க்கை இன்பமும் துன்பமும் நிறைந்தது. துன்பம் துயரம் கஷ்டம், என்பதெல்லாம் வாழ்க்கையின் ஓர் அம்சம் தான். மனித வாழ்க்கையில் ஏற்படும் துயரங்களிலிருந்து விடுபட இறைவனை பக்தியோடு வழிபாடுவதுதான் வழியாகும்.

மனிதன் உத்தம மனிதனாக வாழ்ந்து தெய்வ நிலைக்கு உயர் வேண்டும். அது தான் மனிதப்பிறவி எடுத்தன் பயன். உடல் ஓர் ஆஸ்யம். நமது இதயம் கடவுள் வீற்றிருக்கும் ஆசனம். நமது எண்ணங்கள் நாம் செய்யும் ஆராதனை.

உடலையும் எண்ணத்தையும் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அசுரத்தனம் அழியும். அப்போது மனிதன் தெய்வமாக மாறிக்கொண்டிருப்பான். எல்லா உணர்வுகளையும் கடவுளுடன் சம்பந்தப்படுத்தி மனிதத்தன்மை மூலம் தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்துத் தே ஆன்மீகம். இவ்வாறு மனித சமூகம் ஆன்மீக வழியில் பக்தியோடு பகவானை வழிபட்டு வணங்குவது மனிதர்களாகப் பிறந்த எமது தலையாய் கடமையாகும்.

மனித மனம்

மனித மனம் என்பது சகல நினைவுகளையும் தோற்றுவிக்கிறது. நினைவே மனதின் ஸ்வரூபம். மனதை கண்ணால் பார்க்க முடியுமா? இது கண்களுக்கு புலப்படாத உறுப்பாகும். மனது உருவாக்கும் சங்கதிகள் எண்ணங்கள், அல்லது சிந்தனைகள் எனப்படுகின்றன. நம் மனதில் உள்ள எண்ணிப் பார்க்கும் சக்தியே நம் உணர்வுகளை உருவாக்கிப் பரிமளிக்கின்றன. இப்படி உணர்வுகளை உருவாக்கும் கருவி தான் மனம் எனப்படுகிறது.

மனம் என்ற இக்கருவியைப் பயன்படுத்தி முன் அனுபவங்களை நினைக்கிறோம். சந்தோஷம், துக்கம் முதலிய விஷயங்களை உணர்கிறோம். உடலுக்கு ஏற்படும் இனப துப்பங்களையும் மனித மனம்தான் கவைக்கிறது. அனுபவிக்கிறது.

மனித உடலில் ரத்த ஓட்டத்திற்கு பயன்படும் உறுப்பு இதயம் ஆகும். இதைப்போலவே எண்ண ஓட்டங்களுக்கு மனம் துணைபோகிறது. இதயமும் மனமும் ஒன்று என்று நினைப்பது தவறு. இதயம் என்பது கண்களுக்கு புலனாகும் ஓர் உறுப்பு. மனம் என்பது எண்ணங்களுக்கு வடிகாலாக அமைந்துள்ளது.

மனித உடலில் இயக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த ஒரு உறுப்பு உள்ளது. அதனை மூளை என்கிறோம். இந்த மூளைதான், மனித உடலை இயக்கும் மையக்கட்டுப்பாட்டு நிலையம். மனதின் எண்ணங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு மூளை தன் இயக்கத்தை தொடர்கிறது.

இந்த இயக்கத்தில் தான், புரிந்து கொள்ளும் சக்தி உள்ளது. இதனைத் தான் புத்தி என்கிறோம்.

புத்தி, அறிவு என்ற இந்த சக்தி நாளடைவில் வளர்ந்து உயர்வடைகிறது. இதை நாம் எப்படி வளர்க்கிறோமோ அப்படி வளர்ந்து உயர்வடைகிறது. புரிந்துகொள்ளும் சக்தி தவிர, காரணங்கள், அறிவு, நினைவுகள், பகுத்தறிந்து நோக்குதல்,

முடிவு செய்தல் போன்ற பல சக்திகளை இது கொண்டுள்ளது. இதைத்தான் நாம் பகுத்தறிவு என்று கூறுகிறோம்.

மிருகங்களுக்கும், மனிதர்களுக்கும் உள்ள ஒரே வித்தியாசம் இந்த பகுத்துணரும் அறிவுதான். இந்த பகுத்தறிவு உள்ளபடியால் மனிதன் உயர்ந்தவன் என்று கூறப்படுகிறான்.

மூன்று மின் அதிர்வுகளின் மூலம் செயலாற்றும் ஓர் உறுப்பாகும். கண்களால் காணும் உணர்வுகள் மின் அதிர்வுகளாக மாற்றப்பட்டு மூன்றுக்குக் கடத்தப்படுகிறது. இப்படி வெளியிலிருந்து வரும் அதிர்வுகள் சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. இதன் விளைவுதான் செயல் களாக வாடவமெடுக்கின்றன.

மகிழ்ச்சியான வாழ்வு

மனிதர்களாக வாழும் நாம் அனைவரும் நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள பல்வேறு செல்வங்களைப் பெற ஆசை கொள்கிறோம். உடுக்க உடை, இருக்க வீடு, உண்ண உணவு என்பவை நியாயமான ஆசை. ஆனால் அனவு கடந்த செல்வம், செல்வாக்கு, மாளிகை போன்ற பல குடியிருப்புக்கள், வாகனங்கள், அடியாட்கள், ஆடம்பரம் பெருமைகள், புகற் என்று பல்வேறு விடயங்களுக்காக நாம் பேராசைப்படுகின்றோம். நாம் விரும்புவது எதுவாகினும் முடிவில் தேடுவது சந்தோஷத்தையும் மன அமைதியையும்தான்.

சௌகரியங்களும் சௌபாக்கியங்களும் எத்தனை இருந்தாலும் மன அமைதியும் அதனால் ஏற்படும் நிம்மதியும் மக்ழ்ச்சியும் இல்லையென்றால் இத்தனை செல்வங்களையும் பெற்றும் எந்தப் பயனும் இருக்காது. எனவே சந்தர்ப்பத்திற்கும் சூழ்நிலைக்கும் அதனால் ஏற்படும் ஆசைகளுக்கும் நாம் அடிமை ஆகக்கூடாது. அப்போதுதான் எமது வாழ்க்கையில் ஆனந்தமும் நிரந்தரமாக ஏற்படும்.

இன்பம், துன்பம், ஸாபம், நஷ்டம் எல்லாமே இறைவனால் தரப்பட்டவை என்று என்னி துக்கத்தையும் சுகத்தையும் சமமாகப் பாவிக்கும் மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். சத்யம், தர்மம், சாந்தி, பிரேம, அகிம்சை என்று ஐந்து தெய்வீக நெறிகளையும் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தால் வெற்றியும் மனநிறைவும் நிச்சயம் கிடைக்கும்.

நல் அறிஞர்கள்

மனிதன் தோன்றியது முதல் எத்தனையோ மகான்கள் தன்னலமற்ற, கலக்கமில்லா உள்ளத்தோடு மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளால் பரிசுத்தமாக வாழ்ந்து நம்பிக்கையோடும் தீவிர வெராக்கியத்தோடும் உயர்ந்த தத்துவங்களுடன் கூடிய உன்னதமான கடமைகளைச் செய்துகொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். மக்கள் வாழ்வை நெறிப்படுத்த வாழ்ந்து வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள்.

தேவாரம், திருவாசகம், நாலாயிரத்தில்ய பிரபந்தங்கள், திருப்புகழ், கந்தபுராணம், திருக்குறள், மனிமேகலை முதலிய பொக்கிஷங்கள், தாயுமானவர், பட்டினத்தார், வள்ளலார், சித்தர்கள் முதலான பெரியோர்கள் இயற்றிய அருட்பாக்கள் பிற மொழிகளில் உள்ள சத்குரு தியாகராஜகவாமிகள் முத்துஸ்வாமி தீக்ஷிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள், புரந்தரதாசர், ரவீந்திரநாத் தாகூர் இவர்களுடைய படைப்புகள் இவை யாவும் நமக்கு உயர்ந்த ஆண்மீகப் புதையல்களாகும்.

அவைகள் நமக்கு அழியாத சொத்துக்கள். நம் இளைய தலைமுறைக்கு நிரந்தரப் பொக்கிஷம். அப்படிப்பட்ட தீர்க்க தர்சிகளான மகான்களையும், அறிஞர்களையும், புலவர்களையும் நாம் வாழ்த்த வயதில்லை. எனவே அவர்களை வணங்கு கின்றோம். ஆதிசங்கரர் ராமானுஜர், மதிப்பிற்குரிய பெரியார்கள். அவர்கள் இந்துமதத்திற்கு மாபெரும் அத்திவாரமாகவும், தூண்களாகவும் இருந்தவர்கள்.

குரூர் பிரம்மா குரூர் விஷ்ணு: குரூர்தேவோ மகேஸ்வர:

குருசாக்ஷாத் பரப்பிரம்மா தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம:..

வாழ்க்கையில் நாம் சந்திக்கும் சவால்களையும், சோதனைகளையும் சோரந்துவிடாமல் தொடர்ந்து போராடி பெருமையின் சிகரமாக இருந்து ஊக்கம், உறுதி, உழைப்பு இவைகளின் மூலம் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை நல்ல முறையில்

பயன்படுத்தி நல்ல முறையில் வெற்றி அடைய நம் முதாதையர்கள், மகாண்கள் கணக்கில் அடங்கா எவ்வளவோ வழிகளை வகுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்

மிருகங்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் பகுத்துணரும் அறிவுதான். மற்ற எல்லா இயல்புகளும் அறிவும் மிருகங்களுக்கும் உண்டு. இந்தப் பகுத்தறிவு உள்ளபடியால்தான் மிருகங்களைவிட மனிதன் உயர்ந்தவன் என்று கூறப்படுகின்றான்.

மெய்ஞ்ஞானத்தைச் சொல்ல வந்த அனைவரும் மனம் பற்றிய அறிவைக் கொண்டுதான் உண்மைகளை உணர்ந்திருக்கின்றனர். மனதில் தெய்வ சிந்தனைகளை நிலை நிறுத்தி உடல் எனும் கருவியை பயிற்சிக்குறிய பொருளாகப் பயன்படுத்தி தாங்கள் பெறவேண்டிய பயன்களை அவர்கள் பெற்றனர்.

உடலிலுள்ள உறுப்புக்களின் வாயிலாக புற உலக இன்ப துன்பங்களைப் பெற்று அதன் விளைவுகளை மனம் அனுபவிக்கிறது. இந்தப் புண்ணிய பூமியில் எத்தனையோ மகாண்களும் முனிவர்களும் ரிஷிகளும் தோன்றி அவர்கள் தாங்கள் உணர்ந்த உண்மைகளையும் அனுபவங்களையும் தத்துவங்களையும் நமக்கு வேதங்களாக விட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

எமது தாய்தந்தை

இந்த உலகம் முழுவதையும் நடத்துகிறவர் பகவான். இதில் மனிதர்கள் இருக்கிறோம். மிருகங்கள் இருக்கின்றன. பட்சிகள், புழு, பூச்சிகள் இருக்கின்றன. மரம், செடி, கொடி, புல், பூண்டு எல்லாம் இருக்கின்றன. இவை எல்லாம் கொண்ட ஒரு பெரிய குடும்பமே உலகம். இந்தக் குடும்பத்தை நடத்துகிறவர் எல்லாம் வல்ல இறைவன்.

நமது சிறிய குடும்பம் ஒவ்வொன்றையும் அம்மா அப்பா என்ற இரண்டு பேர் நடத்துகிறார்கள். அப்பாவும் அம்மாவும் நமக்குச் செய்கின்ற காரியங்களுக்கு எல்லாம் ஆதாரம் ஈஸ்வரனிடமே இருக்கிற மாதிரி இவர்கள் இருவரும் நம்மிடம் காட்டுகிற அன்புக்கு மூலம் ஈஸ்வரன்தான். நமக்கு எப்போதும் நல்லதையே நினைத்துக்கொண்டு நம்முடைய சந்தோஷத்திற்காக எத்தனை கஷ்டத்தையும் தாங்கி கொள்கிற அன்பு நம் அப்பாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இருக்கிறது. நாம் நல்லவர்களாக வேண்டும், புத்திசாலிகளாக வேண்டும், நாம் வாழ்க்கையில் நன்றாக முன்னுக்கு வர வேண்டும் என்பதுதான் நம் பெற்றோரின் ஒரே குறிக்கோளாக இருக்கிறது. இதற்காகவே அவர்கள் நம்மைக் கண்டிக்கிறார்கள், தண்டிக்கிறார்கள். இதைக் கொண்டு நாம் அவர்களிடம் கோபப்படக்கூடாது. நம்முடைய நல்லதை நினைத்துத்தான் அவர்கள் கண்டிக்கிறார்கள் என்று உணர வேண்டும். அவர்கள் கோபித்துக் கொண்டாலும் அதற்குக் கூட காரணம் நம்மிடம் அவர்களுக்குள்ள அன்புதான். இந்த அன்பினால்தான் அவர்கள் நம்மை வளர்த்து, படிக்க வைத்து ஆளாக்குகிறார்கள்.

நமக்கு உடல் நிலைமை சரியில்லாமல் போனால் இரவெல்லாம் கண் விழித்துக் கவனித்து, எல்லாக் காரியங்களும் செய்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட அன்பு அவர்களுக்கு எங்கிருந்து வந்தது என்று பார்த்தால் அது இறைவன் மூலம் தான். எனவே எல்லாம் வல்ல இறைவனை அம்மை அப்பன் என்கிறோம்.

மாதா பிதா குரு தெய்வம் என்ற வரிசையில் தெய்வத்தைப் போலவே எமது தாயார் தகப்பனார் ஆசார்யன் இவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் சொற்படி நடப்பது உயர்ந்த பண்டு. தாயிடம் அன்பு செலுத்துவது என்பது எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் காணலாமானாலும் மனிதர்களிடமே விசேஷமாக காணமுடியும். தாய் தந்தையைத் தெய்வமாகப் போற்றுவதும் முதுமையில் காப்பாற்றுவதும் மறுமையில் பரலோகத்துக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்வதும் அவர்களை நினைத்து வணங்கி வருவதும் நம் இந்து தர்மத்தின் மரபு.

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தாய் தந்தையர்களை அவர்கள் உயிர் உள்ளவரை காப்பாற்ற வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜீவனும் மோட்சம் அடைவதற்கு வழிகாட்டியாயுள்ள இந்தப் பிறவி எடுப்பதற்குக் காரணமாயுள்ளவர்கள் தாய் தந்தையர்களே. எவ்வளவு உயிரினங்கள் இருந்தாலும் மனிதப் பிறவி ஒன்றினால்தான் பிறவியில்லாத பெரும் பேற்றை அடைய முடியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு மனிதப் பிறவியை அளித்த தாய் தந்தையர்களைத் தெய்வமாக நினைத்து அவர்களை ஆயுட்காலம் முழுவதும் காப்பாற்ற வேண்டும்.

இறந்த பிறகும் தாய்தந்தையரின் ஆத்மாக்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதற்கு பிதிர்க்கடன்களை செய்ய வேண்டுமென்று இந்து தர்மம் நெறிமுறைகளை வகுத்துத்தந்துள்ளது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன் வாழ்நாளில் முதலில் அறிந்து கொண்டு வணங்க வேண்டியவர்கள் தாயும் தந்தையுமே.

நாம் குழந்தைகளாக இருந்தபோது நாம் கேளாமலே பெற்றோர்கள் நம்மைக் கவனித்து நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அன்பும் பரிவும் காட்டியதுபோல் பெற்றோர்கள் வயோதிப்பர்களாக இருக்கும்பொழுது அவர்கள் கேளாமலே நாம் அவர்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்து அன்புகாட்டி ஆசி பெற வேண்டும்.

அன்பு

மனிதன் தன் பூரணமான சுதந்திரத்தினை இழந்து புறப்பொருளின் கவர்ச்சியில் அடிமையாகி வருகிறான். இந்நிலை மாற்வேண்டுமென்றால் மனித மனதில் அன்பு எனும் விதை ஊன்றப்பட வேண்டும். அன்பினால் மனித உடல் ஆராதிக்கப்பட வேண்டும். அன்பின் அடையாளச் சின்னமே தாயும் சேயும். தன்னலம் கருதாமல் தாய் தன் சேயிடம் காட்டும் அன்பின் தன் மை புனிதமானது. ஆரவாரமற்ற ஜைக்கியமும் அனுசரணையான சமுதாய சேவையும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். எதனையும் ஆராய்ந்து அறிந்து தெளிந்த பின்னரே முடிவெடுக்கும் பண்பு தோன்ற வேண்டும். மனித நேயம் எழுச்சி பெறும் போது அன்பே இறைவனாய், அன்பே உயிர்களாய், அன்பே அகிலமாய் நிலவியிருப்பதை உள்ளுணர்ந்து பரவசமடைய முடியும்.

நல்லறம்

மனிதனாகப் பிறந்ததே நல்லறங்களைச் செய்வதற்காக. மனிதர்கள் இன்புற்று வாழ்வதற்காகவே ஆடு மாடு போன்ற ஜீவ ஜந்துக்களை இறைவன் படைத்திருக்கிறான். அவை பல்வேறு விதங்களில் மனிதன் உயிர் வாழுத் துணை செய்கின்றன. எனவே அவை உயிர் வாழ்வதற்கு மனிதன் தன்னால் இயன்றவற்றைக் கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும்.

நாம சங்கீர்த்தனம்

எல்லாம் வல்ல இறைவன் இந்த உலகை சிருஷ்டத்தான். நாம் எல்லோரும் மனிதர்களாகப் பிறந்துள்ளோம். நமது வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இதிகாசம் ஆகியவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள நல் உபதேசங்களை நாம் படித்தோ கேட்டோ குரு மூலமாகத் தெரிந்துகொண்டோ ஞானத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். காலத்தை வீணாக்காமல் அதை மதித்துக் கிடைத்த நேரத்தை பரோபகார சேவையிலும் ஆன்மீக சாதனையிலும் தெய்வீக மாகவும் செலவிடவேண்டும்.

காலம் பொன்னானது. கடிகாரத்தின் முள் நகரும் பொழுது கழியும் ஒவ்வொரு வினாடியும் நம் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி கழிந்துவிட்டது என்று அறிவிக்கிறது. காலம் ஒடுவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ஆனால் காலம் வீணாகுவதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியும். பிறப்பிலிருந்து இறப்புக்கு இடையில் உள்ள கால அளவு ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. வாழ்க்கையில் நிச்சயமாக நடக்கக்கூடிய சம்பவங்கள் இரண்டு. ஒன்று மரணம் மற்றது கடவுளின் கருணை. இந்த இரண்டையும் நாம் நம்ப வேண்டும். எமக்குக் கிடைத்துள்ள காலத்தையும் நேரத்தையும் நற்பணிக்கே அரப்பணித்துக் கொள்ள வேண்டும். கலியுகத்தை கலக யுகமாக்காமல் மன அமைதியையும் ஆண்ந்தத்தையும் தரும் யுகமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இந்த யுகத்தில் சுகமும் சுபமும் நிறைந்திருக்கும் காலத்தை வீணாக்காது கடவுள் நம்பிக்கையோடு செய்யும் மானிட சேவையும் ஆன்மீக சாதனையும் எமக்கு சுகத்தையும் சுபத்தையும் கொடுக்கும்.

இந்த உலகில் வாழும் மனிதன் தெய்வ பக்தி, தானம், தவம், நேரமை, சத்தியம், தர்மம், தியாகம், மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்து வாழ்தல் போன்ற தெய்வீக குணங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதால் மட்டுமே மறுஊலகில் நற்கதி

பெற்றுமிடியும். எனவே இவற்றின்மூலம் மனிதன் உலகில் புண்ணிய வாழ்க்கையே வாழ வேண்டும்.

கலியுகத்தில் தெய்வத்தின் அருளைப் பரிபூரணமாகப் பெறவும் புண்ணியங்களைத் தேடிக்கொள்ளவும் நாம சங்கீர்த்தனமே சிறந்த வழிமுறையாகும். இறைவனை இசை ரூபமாகவும் அவரது பலவேறு நாம வடிவமாகவும் வழிபடும் மார்க்கமே நாம சங்கீர்த்தனமாகும்.

இறைவன் நாமத்தை இசையோடு கலந்து நாம சங்கீர்த்தனமாகப் பாடும் பொழுது அந்த நாமத்தை உச்சரிப்பவர் மட்டுமென்றி அதனைக் கேட்கின்ற அனைவரும் தெய்வீக பரவச நிலையை அடைகின்றனர்.

நாம சங்கீர்த்தனம் என்பது பஜைன் எனவும் குறிப்பிடுகினிறோம்.

நாம சங்கீர்த்தனத்திற்கு மற்றொரு தனித்தன்மை உண்டு அது மொழிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. தமிழ் நாமாவளிகள், தெலுங்குக் கீர்த்தனைகள், கன்னட சாகித்தியங்கள், ஹிந்தி பஜைனப் பாடல்கள் எனப் பல மொழிகளில் தெய்வீகப் பாடல்கள் நாமசங்கீர்த்தனத்தில் இடம் பெறுகின்றன. திவ்ய நாம சங்கீர்த்தனம் என பஜைனப் பாடல்களைப் பாடும்போதும் கேட்கும் போதும் அது ஒரு ஆன்மீக சாதனையாக அமையும்.

ஸஸ்வர நாமாவை பஜைன செய்யும் பழக்கம் தொன்று தொட்டு வந்து கொண்டிருக்கிறது. சில நியிடங்களாவது தியானத்தில் இருப்பதன் மூலம் நமக்கு எல்லா சுகங்களையும் அருளியிருக்கும் பரம் பொருளுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். பல பேர்கள் ஓன்றாகக் கூடி நாம சங்கீர்த்தனத்தில் கலந்து கொள்வதால் பஜைன மன்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. ரகுபதி ராகவ ராஜாராம், ஹரே கிருஷ்ண ஹரே கிருஷ்ண கிருஷ்ண கிருஷ்ண ஹரே ஹரே, ஹரே ராம ஹரே ராம ராம ஹரே ஹரே மற்றும் இவை போன்ற இதர நாமாவளிகளும் இன்னிசை

வாத் தியங்களுடன் அவ்விடங்களில் இனிமையாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

நகர் சங்கீர்த்தனம், குடும்ப பஜனை என்பவற்றை மேற்கொள்வது சிரமமான காரியம் அல்ல. நாம் சங்கீர்த்தனம் பாடிக்கொண்டு தன்னை மறந்து பரவச நிலையில் பகவானின் நாமத்தில் திளைத்து அமிர்த பேரின்பத்தை அடையலாம். பல தெய்வீக மகாபுராஷ்ர்கள் நாம தேவர், கபீரதாசர், துளசிதாசர் பூரந்தரதாசர், தியாகராஜ சுவாமிகள் போன்றவர்கள் நாம சங்கீர்த்தனம் மூலம் இறைவனின் தரிசனத்தையும், பேரருளையும் பெற்று அதனை உலகிற்கு அருளினார்கள்.

கருணையே வடிவமாக இருக்கும் கடவுளின் நாமாவைச் சொல்வதில் வெட்கத்திற்கு இடமே இல்லை. இந்தப் பழக்கம் மிகவும் நல்லது. நம்முடைய ஆனந்தத்தையும், சுகத்தையும் இது தரவல்லது. இதை ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்து ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் மாலை வேளைகளில் சில நிமிடங்கள் இறைவனின் நாமாக்களை பஜனை செய்வது என்று வழக்கம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

மகான்கள் உலகிற்கு நன்கொடையாக அளித்த சத்தியம், தர்மம், நீதி, கருணை, அன்பு இவைதான் சனாதன தர்மத்திற்கு அடிப்படை ஜாதி மத இன நிற வேறுபாடின்றி அனைத்துலக மக்களையும் ஒரே தெய்வ விகவாசம் என்கிற மார்க்கத்தில் முன்னோக்கிச் செல்ல வைப்பதுதான் சத்தியம் என்கிற உண்மை. அகண்ட நாமத்தை பிரார்த்தனை வேளைகளில் நாம் உசசரிக்கும்போது எம்மைப் பாதித்துள்ள நோய்களும் துயரங்களும் மனச சுமைகளும் விலகி நிலையான ஆனந்தம் குடியேறும். ஆலயம் போன்ற பொது இடங்களில் பஜனைகள் நாம சங்கீர்த்தனங்கள் என்பன பாடும்பொழுது உலகம் அமைதி பெறும். புண்ணியம் பல வந்து சேரும். ஓற்றுமை ஓங்கும். சகல விருப்பங்களும் நிறைவு பெறும்.

நம் முன்னோர்க்கு செய்யும் நன்றி

மறைந்த உயிர்கள் மோட்சமடைகின்றன, மறு பிறவி எடுக்கின்றன, அல்லது உலாவுகின்றன என்பது நம் இந்து சமயம் கூறும் நம்பிக்கை. எனவே முன்னோர்களின் இறந்த நாட்களை நினைவு கூறந்து தான் தர்மங்கள் செய்வது நம் வாழ்க்கையைச் சிறப்படைய செய்கின்றது. நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்பது வள்ளுவர் வாக்கு

ஸமச்சடங்குகள் எல்லாம் பொருள் செறிந்தவை. முன்னோர்க்குச் செய்யும் கடமையாகும். இறந்த தந்தை வைக்கப்பட்ட சிதையின் முன் மைந்தன் தோளில் நீர் நிறைந்த மண் குடத்தை வைத்துக் கொள்வான். ஸமச்சடங்குகளை செய்விப்பவர் சிதையை சுற்றச் செய்து தண்ணீர்க் குடத்தில் மூன்று ஓட்டைகளைப் போட்டு அப்படியே மண்குடத்தை உடைத்து விட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் போகச் சொல்வார்.

தண்ணீர்க் குடம் என்பது சர்ரம் அதில் நிறைந்த தண்ணீர் ஜீவான்மா. முதலில் போட்ட ஓட்டை பணத்தாசை. இரண்டாவது மணைவி மேல் வைத்த ஆசை. மூன்றாவது மக்கள் மேல் வைத்த ஆசை.

இந்த மூன்று ஆசைகளாகிய ஓட்டைகளின் வழியே சர்ரத்திலிருந்து ஆத்ம உயிர் சிதைந்து விட்டது. இந்த ஆசாபாசத்தைத் திரும்பிப் பாராமல் அறநெறியில் செல்வாயாக என்ற குறிப்பை இவை காட்டுகிறது. நமது முன்னோர்கள் செய்த சடங்குகள் அர்த்தமற்றவை என்று தள்ளாமல் ஆராய்ந்து உணர்வது மதியுடமையாகும்.

இறந்த ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் வழிபாடுகள் அவர் களுக்கு நாம் செய்கின்ற நன்றிக் கடனாகும். இறந்தவர்களைக் குறித்து செய்யும் சடங்குகளைக் கண்டு அந்த ஆன்மாக்கள் மகிழ்ச்சி அடைகின்றன. திருப்தியும் அடைகின்றன. இறந்தவர்கள் பொருட்டு நாம் செய்கின்ற தான் தருமத்தின் பயன் அவர்களைச் சார்ந்து அவர்கள் நன்மை அடைகின்றார்கள்.

முன் வினை

ஆதிபரம் பொருளின் படைப்பில் எத்தனையோ லட்சம் ஜீவராசிகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருவிதமான சர்ரி அமைப்பும் வெவ்வேறு விதமான செயற்பாடுகளும் பல்வேறு விதமான கோரிக்கைகளும் தகுந்த முயற் சிகிஞ்சும் முரண்பாடுகளும் உள்ளன. இந்த ஜீவராசிகளில் தேவர், மனிதர், மிருகங்கள், பறவைகள், கிருமிகள் முதலிய எல்லாம் அடங்குகின்றன. இந்தப் படைப்பு ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு வித்தியாசமாக இருக்கக் காரணம் என்ன? இதற்கு காரணம் அந்த ஜீவாத்மா செய்த முன்வினையே என்பர் நம் பெரியோர்.

மனிதவர்க்கத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு வித்தியாசம்.

ஒருவன் பணக்காரன், இன்னொருவன் ஏழை.

ஒருவன் அறிவாளி, இன்னொருவன் மூடன்.

ஒருவன் சிவப்பு, இன்னொருவன் கறுப்பு.

ஒருவன் நெட்டை, இன்னொருவன் குட்டை.

ஒரே மனிதனின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொண்டால் அவனுக்கு வெவ்வேறு காலங்களில் நேரும் வெவ்வேறு தொழில்களையும் சுகதுக்கங்களையும் பார்க்கிறோம். ஒரு சமயம் தேவையான அனேக வசதிகளுடன் அமோகமாக அவன் வாழ்கிறான். அநேகவிதச் சிறப்புக்களை அடைகிறான். அதே மனிதனுக்கு தன் வாழ் நாளில் மற்றொரு சமயத்தில் சகல செபாக்கியங்களும் மறைந்து விடுகின்றன. செல்வம் அவனை விட்டு அகலுகிறது. அப்பொழுது உலகம் அவனைத் தாழ்ந்தவனாக மதிக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் பூர்வ ஜன்ம கர்மம் என்று சொல்லப்படும் முற்பிறப்பு வினையாகும்.

பூர்வ ஜன்மம் கர்மம் என்பது புண்ணிய ரூபமாகவும் பாவநூபமாகவும் இருக்கும். ஓவ்வொருவருக்கும் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் புண்ணியம் மாத்திரமோ பாவம் மாத்திரமோ தனியாக செய்திருக்க மாட்டான். மிகுந்த புண்ணிய சீலனுங்கூட தனக்கு தெரியாமலே ஏதாவது பாவம் செய்திருப்பான். அவ்வாறே பாவியும் தனக்குத் தெரியாமலே ஏதாவது புண்ணியம் செய்திருப்பான். ஆகையால் ஒருவன் முன் ஜென்மத்தில் செய்த புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அனுபவிப்பதற்காகவே மறுபடியும் ஜன்மம் எடுக்கிறான் என்பது நியதி.

எனவே பூர்வ ஜன்ம வினை காரணமாக உள்ளதால் தன்னாலியன்ற அளவில் நற்காரியங்களை செய்ய முயல வேண்டும். மனம் உருகி மன்றாடிப் பகவானைத் தொழுதால் பகவான் நம் கஷ்டங்களை குறைத்து அருள் புரிகிறார். முற்பிறப்பில் செய்த வினையைப் பற்றித் தெரியாமல் கஷ்டங்களில் உழலும் மக்கள் அவைகள் நீங்களிச் சுகமடைய தம் இஷ்ட தெய்வங்களைப் பிரார்த்தனை செய்வதற்காகவே இராமாயணம், பாரதம், ஸ்தோத்திரங்கள், ஜபம், தபம், ஹோமம், தானம் போன்ற நற்காரியங்களும் முனிவர்களால் மகான்களால் அருளிச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவற்றைச் செய்வதால் மக்கள் துன்பம் நீங்கப் பெற்று இன்பம் பெறுவது திண்ணம். அவர்களுக்கு சகல நற் காரியங்களும் சித்திக்கும்.

பூர்வ கர்மா

நாம் எல்லோரும் பரம் பொருளைப் பற்றிய உண்மையான ஞானத்தைப் பெற முயலவேண்டும். பரம் பொருளைத்தவிர வேறு எதுவுமே இல்லை என்பதை உணர வேண்டும். உலக வாழ்வில் சுகம் வருவது போல இருக்கிறது. ஆனால் அது நித்தியமாக நிலைத்திருப்பதில்லை. வெளியிலிருந்து வருகிற சுகம் நிலைக்காது. உலகத்தின் துன்பங்களுக்கு நடுவில் கொஞ்சம் சுகம் தலையைக் காட்டிவிட்டு ஓடிவிடும். நிரந்தர சுகம் என்பது உலகத்திற்குக் காரணமான ஒன்றை அறிவது தான். உலக வாழ்வில் சகல மனிதர்களுக்கும் அளவில்லாத கல்டங்கள் உண்டாகத்தான் செய்யும். அது அவரவர்கள் கர்ம வினைப்படி ஏற்படுகிறது.

பணக்காரர் மற்றும் பெரிய பதவியில் இருப்பவன் கல்டமில்லாமல் இருப்பதாக மற்றவர்கள் நினைக்கலாம். அப்படி நினைத்து தாங்களும் அவர்களைப் போல பணமும் பதவியும் பெறப் பாடுபடலாம். ஆனால் பணக்காரரணை மற்றும் பதவியில் உள்ளவனைக் கேட்டால் அவனுக்கு எத்தனை கல்டங்கள் என்று நமக்கு தெரிய வரும்.

ஒருவனுக்குப் பணமும் பதவியும் உள்ளபோது உண்டாகிற சிறிது சுகத்தோடு தனது பணம் பதவி போய்விடக்கூடாது என்கிற கவலை அவன் அனுபவிக்கிற சுகத்தை விட அதிகமானதாக இருக்கும். நம் பூர்வ கண்மாவின் பயனாக இந்த துன்பங்களுக்கு நாம் முன்னமேயே விதை போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் கர்மத்தில் ஏற்படும் கல்டத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு சாந்தமாக இருக்க வழியுண்டு அது ஞானமாகும்.

கீதோபதேசம்

இந்து தர்மத்தின் கோட்பாடுகளை விளக்கும் ஆதாரங்கள் வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராண - இதிகாசங்கள், குறிப்பாக ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையும் ஆகும். குருக்ஷேத்திரப் போரில் கலங்கி நின்ற அர்ச்சனனுக்கு தர்மத்தை நிலைநாட்டத் தேவையான தைரியத்தையும் மனோவலிமையையும் உண்டாக்க பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் உபதேசித்த வாசகங்கள் பகவத் கீதையாகிறது.

வாழ்க்கையே ஒரு போராட்டம். ஒவ்வொரு மனித உள்ளமும் ஒரு குருக்ஷேத்திரம். அதில் அன்றாடம் நன்மைக்கும், தீமைக்கும் நடக்கும் போராட்டம் முதலும் முடிவும் இல்லாதது. இதில் நன்மைகள் மேலோங்கி நின்று தீமைகளை வெல்ல அன்றாடம் கீதோபதேசமும் தேவை. எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தக் கூடிய ஒரு தர்மசாஸ்திரம் கீதை.

வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், நீதி நூல்கள், தர்ம சாஸ்திரங்கள் அனைத்திலும் கூறப்பட்ட அத்தனை சாராம்சங்களும் கீதையில் கூறப்பட்டுள்ளன. அது வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் வளமான தர்மசாஸ்திரம்.

மனித உடல் உருவாவது என்பது நீர், நிலம், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களின் மூலகங்களின் கூட்டுச்சேர்க்கை. இது பிறப்பு ஆகிறது. சிறிது காலம் உலகில் வாழ்ந்தபின் மனிதன் மரணமடைகிறான். அது இறப்பு. மரணத்திற்குப் பிறகு மனித உடல் புதைக்கப்பட்டாலோ ஏரிக்கப்பட்டாலோ அது அழிந்து விட்டதாகவே நாம் என்னுகிறோம். ஆனால், உண்மையில் மனிதனாக உருவாகிய பஞ்ச பூதங்கள் என்னும் மூலகங்கள் சிதைந்து மீண்டும் இயற்கையில் வியாபித்துள்ள பஞ்ச பூதங்களோடு கலந்து விடுகிறது. இது விஞ்ஞான அடிப்படையில் ஒதுக்கப்பட்ட பிறப்பு இறப்பு தத்துவம். இதைப் பற்றி கீதை தெளிவாக விளக்குகிறது.

அழியும் உடல் என்று நாம் எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் மனித உடலுக்கு அழிவே இல்லை. வெறும் பரிமாண மாற்றம் தான் இருக்கிறது என்பது உண்மையானால் மனித உடலை இயக்கும் சக்தியாக உள்ளே அமைந்துள்ள ஆன்மாவை எங்ஙனம் அழிக்க முடியும்?

ஆத்மா என்பது பிறவாதது, இறவாதது, தேயாயது, வளராதது. உடல் கொல்லப்படலாம். ஆத்மாவைக் கொல்ல முடியாது என்று விளக்குகிறார் பகவான். ஆத்மா ஒரு உடலை நீக்கிவிட்டு மற்றொரு உடலை அடைகிறது என உபதேசிக்கிறார்.

பரித்ராணாய சாதானாம் வினாசாயச துஷ்கருதாம்
தர்ம சம்ஸ்தாபானார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே.

யாகம்

உலகில் பிறந்த ஓவ்வொரு ஜீவராசியும் உயிர் வாழ இறைவன் இயற்கையைப் படைத்திருக்கிறான். நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகூயம் ஆகியவையின்றி மனிதன் தோன்றவும் முடியாது. வாழவும் முடியாது

யாகம் செய்யும் பொழுது சொல்லப்படும் மந்திரத்தின் சக்தி மனோத்ததுவத் தோடு கூடியிருக்கும் பொழுது அபூர்வமயமாகிறது. உச்சரிக்கும் மந்திரங்கள் மட்டுமே சக்தியாக மாறிவிடாது. அந்த மந்திரங்களுக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் உணர்வுகளே மந்திரசக்தியாக உருவாகிறது. யாகங்கள் செய்யும் பொழுது வளர்க்கப்படுகின்ற தீ யாகத்தில் போடப்படும் திரவியங்கள் அப்போது உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்கள் எல்லாமே ஒன்று சேர்ந்து தரும் பலன்தான் மனித வாழ்க்கையின் குபீக்ஷீம்.

உலக மக்கள் நலமுடன் வாழ ஆன்றோர்கள் சான்றோர்கள் வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் இதிகாச புராணங்களையும் இயற்றித் தந்துள்ளனர். இவற்றைப்படிப்பது அதன் பொருளை அறிவது. படித்ததை பிறருக்கு சொல்வது அதன்படி நடப்பது போன்றவை பிரம்ம யாகம் என்று கூறுவர்.

பரித்ராணாய சாதுனாம் வினாசாயச துஷ்க்ருதாம்

தர்மசம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

பூமாதேவி மகிழமை

அன்னை பூமாதேவி நமக்கெல்லாம் காமதேனுவாகவும் கற்பக விருட்சமாகவும் திகழ்ந்து நம் தேவைகளையெல்லாம் பூர்த்திசெய்கிறாள். பூமி, தண்ணீர், காற்று, ஆகாயம், நெருப்பு ஆகிய பஞ்சபூதங்களில் அன்னை பூமாதேவி காக்கும் சேவையை மனித வர்க்கத்தினருக்கும் மற்றும் இதர ஜீவராசிகளுக்கும் மகிழ்ச்சியிடனும் பெருமித்ததுடனும் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். பிறப்பிலிருந்து இருக்கும் வரை காக்கும் கரங்களாக பூமித்தாயே நமக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறாள்.

மனிதர்களின் தினசரி வாழ்க்கையில் வேண்டிய உணவுக்கான பொருள்கள் தரும் பயிர், செடி, கொடி மரங்களுக்கு பூமி ஆதாரமாக இருக்கிறது. மற்றும் நதிகள், ஏரிகள் யாவும் பூமியில் ஆங்காங்கே தோன்றி நாமும் நம்மைச் சுற்றி இருக்கும் தாவரங்களுக்கும் மற்ற ஜீவராசிகளுக்கும் உயிர் வாழக் காரணமாக இருக்கின்றன. பூமியை நாம் தேவைக்கு பல விதமாக பயன்படுத்துகிறோம். பூமி தன்னைத்தானே சுற்றிக்கொண்டு குரியனையும் சுற்றி வருகிறது. இவ்வாறு பல நன்மைகளை நமக்கு வாரி வழங்கும் கருணைக் கடலான பூமாதேவியை வணங்குவோம்.

இறைவன் படைப்புக்களிளெல்லாம் தெய்வீகத்தன்மை உள்ளுறைந்து இருக்கின்றது. அணுவிலிழும் மிகச் சிறியதான் வஸ்துவிலிருந்து மலை போன்ற பொருட்கள் வரை இறைவன் இல்லாத இடமே இல்லை.

பஞ்ச பூதங்களும் தெய்வீகத்தன்மை அடைகின்றன. பஞ்ச பூதங்களை அறிய மனித உடலில் இறைவனால் உருவாக்கப்பட்ட மெய், வாய், கண், முக்கு, செவி ஆகிய பஞ்ச இந்திரியங்களும் தெய்வீகத்தன்மை உடையவனாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவனுடைய படைப்பு அற்புதமானது. அதை விளக்க முடியாது. ஒரு மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கும்

உயிரற்ற நிலையில் உடலைப் போக்கிக் கொள்வதற்கும் பூமிதான் ஆதாரம்.

மண்ணில் தோன்றுபவை எல்லாம் மண்ணிலே தான் மறைகின்றன. எனவே படைப்பதும் காப்பதும் அழிப்பதும் பூமியின் சக்தியினால் தான். எனவேதான் மனிதன் இந்த பஞ்ச பூதங்களுக்கும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறான். அவை இல்லையேல் மனித வாழ்க்கை இல்லை. மனிதனுடைய ஜம்புலன்களும், உணர்வுகளும் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் கட்டுப்பட்டவை. பஞ்சபூதங்களில் நிறைந்திருப்பவனும் இறைவன் தான். மனிதனுள் உறைந்திருப்பவனும் இறைவன்தான். எனவே எல்லாம் இறைவனே. அவனின்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்ற தத்துவத்தை உணர்ந்து ஒவ்வொரு மனிதனும் பஞ்ச பூதங்களுக்குத் தன் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அதன் மூலம் இறைவன் அருளைப் பெற முயல வேண்டும்.

நிலையான சுகம்

நாம் எல்லோரும் மனிதர்களாகப் பிறந்துள்ளோம். மனிதர்களாகப் பிறந்து விட்டால் சுகம் உண்டாக வேண்டுமென்று நாம் எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். நாம் இன்று வந்து நாளை போய்விடும் சுகத்தை விரும்புவதில்லை. எப்பொழுதும் சுகம் இருந்துவிட்டால் நல்லது என்று நினைக்கின்றோம்.

பழையான கதைகளைப் பார்த்தாலும் மகாத்மாக்களின் சரித்திரங்களைக் கேட்டாலும் நிலையான சுகம் உண்டு. நாம் சாதாரணமாகவே அனுபவிப்பதைக் காட்டிலும் துக்கமே இல்லாத சுகம் உண்டு என்பது நமக்குத் தெரியவரும். அவ்வாறு நமக்குத் தெரியும் போது அப்படிப்பட்ட சுகத்தைத்தான் நாமும் விரும்புவோம், தேடுவோம். ஒருவன் பஞ்ச இந்திரியங்களின் மூலம் காண்கின்ற அறிவினாலும் பெரியவர்கள் கூறும் அறிவுரைகள் மூலமும் அத்தகைய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

சுகம் பெறல்

காலத்தை வீணாக்காமல் அதை மதித்து, கிடைத்த நேரத்தைப் பறோபகார சேவையிலும், ஆன்மீக சாதனையிலும் செலவிடவேண்டும். இறைவன் எல்லாக் காலங்களிலும் எல்லாப் பரிமாணங்களிலும் வியாபித்து இருப்பவன். பிறப்பிலிருந்து இறப்பிற்கு இடையில் உள்ள காலங்களுக்கு ஒவ்வொரு தனிமனிதனுக்கும் வித்தியாசமாக அமைந்துள்ளது. அது எவ்வளவு நாட்கள் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஆகவே அந்தக் காலத்தை வீணாக்க நமக்கு அதிகாரமில்லை. வாழ்க்கையில் நிச்சயமாக நடக்கக்கூடிய சம்பவங்கள் இரண்டு. ஒன்று மரணம். மற்றொன்று கடவுளின் கருணை. இந்த இரண்டையும் நாம் நம்பவேண்டும்.

யுகங்களில் நான்கு யுகங்கள் உண்டு. அவை கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம். ஒவ்வொரு யுகமும் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிழிக்கும். கலியுகம் என்பதற்கு ‘கலக்யுகம்’ என்றும் ஓர் அர்த்தமுண்டு. எனவே கலியுகத்தை கலக யுகமாக்காமல் மன அமைதியும், ஆண்ந்தமும் தரும் யுகமாக மாற்றவேண்டும். இந்த யுகத்தில் சுகமும், சுபமும் இரண்டும் நிறைந்திருக்கும். பண்பலத்தாலோ உடல் பலத்தாலோ சுகத்தையும் சுபத்தையும் பெறமுடியாது. காலத்தை வீணாக்காது கடவுள் நம்பிக்கையோடு செய்யும் மானுட சேவையும் ஆன்மீக சாதனையுமே சுகத்தையும் சுபத்தையும் தரும்.

மரணம்

மரணம் மனித குலத்தில் பெரிய அதிர்ச்சி. கடுமையான பயம். மரணம் இருட்டு போன்ற ஒரு கலவரம். இருட்டில் அடுத்த படியில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியாமல் ஏதேனும் ஆயத்து வருமோ என்ற பயத் தினால் கலவரம் ஏற்படுகின்றது. மரணத்திற்கப்பால் என்ன என்று தெரிந்துவிட்டால் இந்தக்கலவரம் இருக்காது. மரணத்திற்குப் பிறகு என்ன என்று தெரியாததாலேயே மரணம் குறித்த கடுமையான பயம் மனிதர்களிடையே ஆரம்பத்திலிருந்து இன்றுவரை நிலவுகிறது.

மரணத்தை ஞானத்தால் வெல்ல முடியுமே தவிர விஞ்ஞானத்தால் வெல்ல முடிவதில்லை. விஞ்ஞானம் மரணத்தை சிறிதளவு தள்ளி வைக்க முடிந்ததே தவிர வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை. சில இடங்களில் சில சமயங்களில் விஞ்ஞானம் மரணத்தை இழுத்துக் கொண்டு வந்து ஒட்டுமொத்தமாக மனித குலத்தின் தலையில் தள்ளுகிறது. ஸ்டசக்கணக்கில் மனிதர்கள் பூச்சிபோல செத்துப் போவதற்கு விஞ்ஞானம் முயற்சி செய்திருக்கிறது.

ஞானத்தால் மரணத்தை எப்படி வெல்லலாம்? மரணம் என்பது என்ன? என்று முழுநினைவோடு முற்றிலும் தெளிவோடு நேரடியாக மரணத்தை வரவழைத்து அறிந்து கொண்டு மறுபடியும் உயிர்த்தெழுவது மனம் என்பதை உற்றுக் கவனிக்க உயிர், ஆத்மா, ஜீவன் என்பதினுடைய இருப்பு தெரிகிறது. அதனை புரிந்து கொள்ள அது என்ன இலட்சியத்தில் இருக்கிறது என்றும் இறந்தபிறகு என்னவாகும் என்றும் தெரியவரும்.

மரணம் பற்றி மனிதன் அதிகம் சிந்திப்பது உற்றார், உறவினர், நெருங்கிய நண்பர்கள் இவ்வுலகை விட்டு நீங்கும்போது அது அவனை அதிகம் கலவரப்படுத்துகிறது. மரணம் அவனுக்கு அருகில் இருப்பதாக ஒரு நினைப்பு

ஏற்படுகிறது. நேற்றுச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தவர் இப்பொழுது இல்லை என்பது மிகப்பெரிய அதிர்ச்சியாக இருக்கிறது. இனி அவரைப் பார்க்கப்போவதே இல்லை என்பதும் கடும் கவலையைக் கொடுக்கிறது. போர்க்காலங்களிலும் இயற்கைப் பேரழிவிலும் இந்த மரணத்தின் அருகாமையை மிகத் தெளிவாக உணரலாம்.

அது தவிர மரணம் என்பது வலியோடு சம்பந்தப்பட்டது. உயிரை விட்டுவிட உடம்பு சம்மதிக்காது என்றும் எப்படியேனும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் உயிரைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள உடம்பு அவஸ்தைப்படும் என்றும் இரண்டு தனித்தனியான விஷயங்கள் என்பதும் அந்தக் கணம் புரிந்து உடம்பு உயிரை இறுக்கிக்கொள்ள போராடும் என்றும் ஆனால் உயிர் நகர ஆவேசப்படும் என்றும் இந்தப் போராட்டத்தில் உடல் தன்னிலிருந்து வலியைப் பெரிதாகக் கிளாநிவிடும் என்றும் வலியினால் உயிர் போகாதிருக்க மனம் முயற்சி செய்யும் என்றும், ஆனால் தோல்வியறும் என்றும் சொல்வார்கள். மனம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் கலவரப்பட உயிர் வெளியேற அவசரப்பட, உடல் உயிரை போகாதே என்று மறுதலிக்க ஏற்படுத்தி வேதனைப்பட மிகப்பெரிய போராட்டம் நடக்கும். வெகுசிலருக்கே அமைதியான மரணம் கிடைக்கிறது. அவர்களால் மரணத்தை நிதானமாகப் பயமின்றி எங்க முடிகிறது. மனம் கலவரப்படுவது குறைந்தால் உடம்பின் வேதனையும் குறையும் எனவும் கூறப்படுகிறது.

அமைதியும் சாந்தியும்

இன்றைய உலக வாழ்க்கையில் பெரும்பாலான மக்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நடுவே பூர்த்தியாகாத ஆசைகள் பலவற் றுடன் துன் பச் சூழலில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பணக்காரன், ஏழை என்ற பாகுபாடினரி, உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன் என்ற பேதமின்றி, பிரச்சினைகளும் தோல்விகளும் கல்டங்களும் எல்லோர் வாழ்விலும் இன்று பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பிரச்சினையை கவ்டப்பட்டு சமாளிக்கும் பொழுது, மற்றொரு பிரச்சனை உருவாகிவிடுகிறது.

பல சமயங்களில் பிரச்சினைகளால் தன்னம்பிக்கை தளர்ந்து விடுகிறது. இல்லாத பிரச்சினைகளைக் கூட எண்ணி அதை நினைத்து குழம்பிக் கொள்ளும் குழநிலை பலருக்கு உண்டாகியுள்ளது. இவற்றிலிருந்து விடுபடத்தான் எல்லோரும் மன அமைதியையும் சாந்தியையும் தேடி அலைகிறார்கள். பல சமயங்களில் நம்முடைய பிரச்சினைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் நாமே காரணமாகவிடுகிறோம்.

நம்முடைய தேகபலத்தையும் பணப்பலத்தையும் நம்பியே நாம் பிரச்சினைகளை அணுகுகிறோம். ஆனால் நமது ஆத்ம பலத்தையும் தெய்வ பலத்தையும் பரிபூரணமாக நம்பும் பொழுது பல பிரச்சினைகள் தாமாகவே மறைந்துவிடும். நம் ஆத்மாவின் வலிமையால் நமது நோக்கங்களை ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டு மனதை இயக்கி அறிவை கட்டுப்படுத்தி வாழ்க்கை எனும் வண்டியை ஓட்டிச்சென்றால் அமைதியும், சாந்தியும் பெறுவது நிச்சயம்.

அனுபந்தம் 1

கல்யாண ஊஞ்சற் பாடல்கள்

1. மாலை சாற்றினாள்.....

மாலை சாற்றினாள் - கோதை
மாலை மாற்றினாள்
மாலடைந்து மகிழரங்கன்
மாலையவர்தம் மார்பிலே
மையலாள் தையலாள்
மாமலர்க் கரத்தினால் - பூமாலை

ரங்கராஜனை அன்பர் தங்கள் நேசனை
ஆசிகூறி பூசுரர்கள்
பேசி மிக்க வாழ்த்திட
அன்புடன் - இன்பமாய்
ஆண்டாள் கரத்தினால் - பூமாலை

2. கெளரீ கல்யாண வைபோகமே.....

கெளரீ கல்யாண வைபோகமே
லக்ஷ்மீ கல்யாண வைபோகமே

சரணம்

வசதேவ தவபால அசுரகுல காலா
சசிவதன ருக்மிணி சத்யபாமா லோலா..... (லாலி)
ஸத்வகுணகார பக்தர்க்கருள் தீரா
உத்தம சாரங்கா மெத்த ஒய்யாலா .. (லாலி)

3. ஸால் ஸால்..... (பாலாலே காலலம்பி....)

பாலாலே காலலம்பி
பட்டாலே துடைத்து
மணித்தேங்காய் கைகொடுத்து
மஞ்சள் நீராட்டி - ஸாலி

ஸாலி ஸாரங்கேசா ஸாலி ஜெகத்சா
ஸாலி கோமளி வல்லீச் ஸாலஸ ஜெகத்சா - ஸாலி
கங்கா ஜூலம் கொண்டு - அங்கையர்கள் தேவி
மணிவிளக்கைக் கையேந்தி வளையவந்து சுற்று - ஸாலி
கந்தமலர் மீதுறையும் கட்டமுகி சீதை
இந்துமுக சுந்தரி - ராமர் மகிழ்கோதை

4. கன்னுஞ்சல் ஆழியிருந்தாள்

கன்னுஞ்சல் ஆழியிருந்தாள் - காஞ்சனமாலை
மனமகிழ்ந்தாள் (கன்னுஞ்சல்)

பொன்னுஞ்சலில் பூரித்து
பூஷணங்கள் தரித்து
சல்வரணாரிடத்தில்
ஆசைகள் ரொம்ப வைத்து (கன்னுஞ்சல்)

உத்தமி பெற்ற குமாரி
நித்ய சர்வாலங்காரி
பக்தர்கள் பாப சம்ஹாரி
பத்மமுக ஓய்யாரி (கன்னுஞ்சல்)

அசைந்து சங்கிலி ஆட
உசந்து ஊர்வசி பாட
இசைந்து தாளங்கள் போட
மீணாட்சிப் பரியாள் கொண்டாட (கன்னுஞ்சல்)

5. ரத்ன ஊஞ்சலில் ஆடினாள்

ராகம்: சங்கராபரணம்

தாளம்: ஆதி

ரத்ன ஊஞ்சலில் ஆடினாள்
பத்மாசுதனைப் பாடினாள் (ரத்ன)

சரணங்கள்

முத்துச் சரங்கள் அசைந்திட
ரத்ன மாலை குலுங்கிட
சுற்றிலும் சகிகள் விளங்கிட
மெத்தவும் மதுராம்பிகே (ரத்ன)

மதிமுகம் மந்த ஹாசமாய்
மன்னனிடத்தில் நேசமாய்
வதனசுக ப்ரகாசமாய்
பரதேவதை உல்லாசமாய் (ரத்ன)

6. சுத்தகரு ஸ்ரீ தியாகராஜ சுவாமிகளின் உற்சவ சம்பிரதாயக் கீர்த்தனை

1. சீதா கல்யாணம்

ராகம்:- சங்கராபரணம்

தாளம்:- கண்டலரு

சீதா கல்யாண வைபோகமே
ராம கல்யாண வைபோகமே

(சீதா)

- 1) பவனஜை ஸ்துதி பாத்ர பாவன சரித்ர
ரவிசோம வரநேந்ர ரமணீய காத்ர

(சீதா)

- 2) பக்தஜை பரிபால பரிதசர ஜால
புத்தி முக்தித லீல பூதேவ பால

(சீதா)

- 3) பாமரா கரபீம் பரிபூர்ண காம
ஸ்யாம ஜகதபிராம ஸாகேத தாம
(சீதா)
- 4) ஸர்வ லோகாதார ஸமரைகவீர
கர்வ மானஸ தூர கணகாக்தீர
(சீதா)
- 5) நிகமாகம விலுஹார நிருபமசரீர
நகதராக விதார நதலோகாதார
(சீதா)
- 6) பரமேச நுதகீத பவஜலதிபோத
தரணிகுல ஸஞ்ஜாத த்யாகராஜநுத
(சீதா)

7. நலுங்கிட வாருமையா....

நலுங்கிட வாருமையா
நாணயமுள்ள துரையே
நாலுவித வாத்யங்களும்
நாகரிக மாய் ஓலிக்க (நலுங்கிட)

முத்திழைத்த பந்தலிலே
ரத்னக் கோப்பு மாட்டிருக்கு
வந்தஜனம் பார்த்திருக்க
வாருமையா நலுங்கிடவே (நலுங்கிட)

எந்த ஊரு எந்த தேசம்
எங்கிருந்து இங்கு வந்தீர்?
மோகணபுரம் தனிலே
மோகினியைக் காணவந்தேன்! (நலுங்கிட)

8. நலுங்கிட வாராய்....

ராகம்: மத்யமாவதி

தாளம்: ஆதி

வாராய் ருக்மணி தேவி
 நேராய் என் முகத்தைப்
 பாராய் நலுங்கிடப் பாதத்தைத்
 தாராய் மகிழ்வாக

(வாராய்)

வலக்கரத்திலாழி தரித்திருக்கும் வாஸுதேவன்
 திலகப் பொட்டிடுகிறேன் திருநெற்றியில் நேராய்

(வாராய்)

உத்தம பீஷ்மன் பெற்ற ரத்னமான பெண்ணே
 நித்யானந்த ஸாரங்கேசன் சித்தமகிழ் கண்ணே (வாராய்)

9. நலுங்கிடுகிறாள் மீன்லோசனி...

ராகம்: நாதநாமக்கிரியை

தாளம்: ஆதி

நலுங்கிடுகிறாள் மீன் லோசனி
 நாதருடன் சூடி

(நலுங்கிடுகிறாள்)

நாரதரும் நல்ல கானங்களைப் பாட
 நானாவித தாளங்கள் போட நலுங்கிடுகிறாள்)

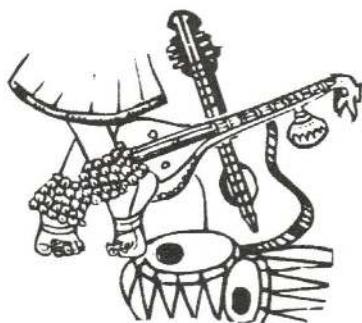
ஸ்வர்ணத் தாம்பாளத்தை ஜோதியாள் எடுத்து
 சுந்தரேசர் கையில் கொடுத்து
 பூபதி பாதத்தில் விழுந்து புஷ்ப
 மாலைகளை அன்புடன் சாத்தி நலுங்கிடுகிறாள்)

வாசனை கந்த பரிமளம் பூசினாள்
 வணங்கிச் சாமரம் வீசினாள்

நலுங்கிடுகிறாள்

அனுபந்தம் 2

பஜனைப் பாடல்கள்

விநாயகர்

ராகம் : நாட்டை தாளம் : சுத்தாங்கம்

ஓம் கஜானனம் பூதகணாதி ஸேவிதம்
கபித்தஜம்பு பல ஸார பக்ஷிதம்
உமாஸுதம் சோக வினாச காரணம்
நமாமி, விக்னேஸ்வர பாத பங்கஜம்

அல்லல் போம், வல்வினை போம்
அன்னைவயிற்றில் பிறந்த
தொல்லை போம் போகாத்
துயரம்போம் - நல்ல
குணமதிகமாம் அருணைக்
கோபுரத்தில் வீற்றிருக்கும்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

ராகம் மோகனம் தாளம் :- ஆதி

ஐந்துகரத்தனை யானை முகத்தனை
இத்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றனரேனே.

ராகம் - பிலஹரி

தாளம் : சுத்தாங்கம்

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
என்னிய பொருள் எல்லாம் எளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாழுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து, போற்றுவோம்

ராகம் : பியாக்

தாளம் : ஆதி

ஜெய் கணேச ஜெய் கணேச ஜெய் கணேச பாஹிமாம்
ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ஸ்ரீ கணேச ரக்ஷி மாம்.

ராகம் :- சங்கராபரணம்

தாளம் : ஆதி

கணபதி கணபதி பாலயமாம்
கெளரீ தனயா பாலயமாம்
கெளரீ நந்தன கஜவதனா கணேச வரதா மாம்பாஹி
கஜமுக கஜமுக கணநாதா கணேச வரதா மாம்பாஹி
கஜானனா ஓம் கஜவதனா கஜமுகவரதா கஜானனா
முஷிகவாகன கஜானனா மோதக ஹஸ்தா கஜானனா
சாமரகர்ண கஜானா விளம்பித ஸுத்ரா கஜானனா
வாமனரூபா கஜானனா மஹேஸ்வர புத்ரா கஜானனா
பக்தஜனப்பிரிய கஜானனா பார்வதிபுத்ரா கஜானனா
பாஹிபாஹி கஜானனா பார்வதி நந்தன கஜானனா

ராகம் : கானடா

தாளம் : சுத்தாங்கம்

உள்ளமெனும் கூடத்தில் ஊக்கமெனுந்
தற்றிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளிய அன்பெனுந் தொடர் பூட்டி
இடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பச்போதக் கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழ்த்தை
நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம்.

ப்ரபோ கணபதே.....

ப்ரபோ கணபதே பரிபூரண வாழ்வருள்வாயே
சார்ந்து வணங்கித் துதிபாடி ஆடி உன்தன்
சன்னிதி சரண் அடைந்தோமே
சாந்த சித்த செளபாக்கியங்கள் யாவையும்
தந்தருள் சற்குரு நீயே - ப்ரபோ கணபதே

ஆதிமுதலே கணநாத கஜானன
அற்புத தவள ஸ்வரூபா
தேவ தேவ ஜெய விநாயகா
சின்மய பரசிவ ஜீவ - ப்ரபோ கணபதே

தேடி தேடி எங்கோ ஒடுகின்றார் உனை
தேடி கண்டு கொள்ளலாமே
கோடி கோடி மதயானைகள் பணிசெய்ய
குன்றென விளங்கும் பெம்மானே பிரபோ கணபதே

விநாயகர் நாமாவளி

சிவசிவ கெஜமுக கணநாதா
சிவ கண வந்தித ருணீதா
கெங்காதர கரஜேகமுக வர்த்தன
மகா கணபதே பாலயமாம்
ஆனந்த ஜங்கர வந்திடுவாய்
அந்தகன் வராமற் காத்தருள்வாய்
வா வா வா நற்பரனே
வந்து நிதம் அருள் தந்திடுவாய்
ஏழைக்கென்றும் அருள் புரிவாய்
ஈஸ்வரி பாலா ஏரம்பா
உமைதரு பாலா குருமணியே
உந்தன் அடைக்கலம் அடியேனே
சத்த சமுத்திர மொத்திடு மும்மத
தந்தித் தொந்தி வயிற்றோனே
ஆகுவாகன அம்பிகை வர்த்தன
மகா கணபதே பாலயமாம்
ஒரு கொம்பிரு செவி மும்மதமோ
டோரோரு நால்வாய் ஜங்கரனே
அனுதின மும்மருள் ஜங்கரனே
ஆதி யணதியோரட்சரமே
பார்வதி பாலா வா வா வா
பரபத மெமக்கே தா தா தா
மங்கள மருஞுக ஜங்கர முதல்வா
அரிதிரு மருகா குருபர நமநம
மகா கணபதே குரு சரணம்
மனம் மகிழ்ந்து வந் தருள் சரணம்

கூ கூ கணபதி கூ கூ என்னக்
 கூ கூ என்ற குன்றே போற்றி
 சரணம் சரணம் தந்தி முருகா
 சரவண பவனுக் குயர்துணைவா

ஜய கணேச ஜய கணேச.....

ஜயகணேச ஜயகணேச ஜயகணேச பாஹிமாம்
 ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ஸ்ரீகணேச ரக்ஷமாம்

கணநாதம் கணநாதம்	
ஸஸ்வர புத்ரம் கணநாதம்	(கண)
விக்ன விநாயக கணநாதம்	
சித்தி விநாயக கணநாதம்	(கண)
பார்வதி புத்ரம் கணநாதம்	
முத்தி பிரதாயக கணநாதம்	(கண)
மூலதிக வாகன கணநாதம்	
மோதக ஹஸ்தா கணநாதம்	(கண)
சிவ சிவ கெஜமுக கணநாதம்	
சிவ கண வந்தித குணநாதா	(கண)
வாவா வாவா அங்குச பாசா	
வந்தரு ஸின்பந் தந்திடு நேசா	(கண)
உ-மை தரு பாலா குருமணியே	
உ-ந்த னடைக்கலம் அடியோமே	(கண)
மகா கணபதே குரு சரணம்	
மனம் மகிழ்ந்து வந்தருள் சரணம்	(கண)
சரணம் சரணம் நந்திமுகா	
சரவண பவனுக் குயர் துணைவா	(கண)

பிள்ளையார் பிள்ளையார்.....

பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
 பிள்ளையார் பிள்ளையார் பெருமை வாய்ந்த பிள்ளையார்
 ஆற்றங்கரை மீதிலே அரசமரத்து நிழலிலே
 வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் வினைகள் தீர்க்கும் பிள்ளையார் (பிள்)
 யானை முகம் கொண்டவர் ஜூந்து கரங்கள் உடையவர்
 பானை வயிறு படைத்தவர் பக்தர் குறை தீர்ப்பவர் (பிள்)

அவல் கடலை சுண்டலும் அரிசிக் கொழுக்கட்டையும்
 கவலையின்றி தின்னுவார் கண்ணை முடித் தூங்குவார் (பிள்)

கல்லினாலே செய்யினும் மண்ணினாலே செய்யினும்
 ஜூந்தெழுத்து மந்திரத்தை நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 (பிள்)

ஓம் நமசிவாய என்ற ஜூந்தெழுத்து மந்திரத்தை
 நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்

ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
 சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய
 ஓம் நமசிவாய சிவாய நம ஓம்
 சிவ சிவ சிவ சிவசிவாய நமஓம்
 ஹர ஹர ஹர ஹராய நம ஓம்
 சிவாய நம ஓம் ஓம் நமசிவாய

ஓம் நமசிவாய என்ற ஜூந்தெழுத்து மந்திரத்தை
 நெஞ்சில் நாட்டும் பிள்ளையார்
 ஆறுமுக வேலனுக்கு அண்ணனான பிள்ளையார்
 நேரும் துன்பம் யாவையும் நீக்கி வைக்கும் பிள்ளையார்
 கலியுகத்தில் எம்மையும் காக்க வேண்டி வரினும்
 எலியின் மீது ஏறியே இஷ்டம் போல கற்றுவார்

ராகம் : நாட்டை

தாளம் : ஆதி

கைத்தல நிறைகணி அப்பமொ டவல்பொரி	
கப்பிய கரிமுகன்	அடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுரைபவர்	
கற்பக மெனவினை	கடிதேகும்
மத்தமும் மதியழும் வைத்திடு மரன்மகன்	
மற்பொரு திரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை	
மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்	
முற்பட வெழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ ஞுறைரதம்	
அச்சது பொடிசெய்த	அதித்ரோ
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்	
அப்புன மதனிடை	இபமாகி
அக்குற மகஞ்டன் அச்சிறு முருகனை	
அக்கண மணமருள்	பெருமாளே

ராகம் : ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ஆதி

உம்பர்தரு கேனுமணிக்	கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதக்	துணர்வூறி
இன்பரசத் தேபருகிப்	பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற்	றருள்வாயே.
தம்பிதனக் காகவனத்	தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருஷ்கைக்	கனியோனே
அன்பர்தமக் கானநிலைப்	பொருளோனே
ஜந்து கரத் தானைமுகப்	பெருமாளே.

முருகன்

ராகம் : ஆனந்தபைரவி

தாளம் : ஆதி

சுப்ரமண்யம் சுப்ரமண்யம்
 வெண்முகநாத சுப்ரமண்யம்
 சுப்ரமண்யம் சுப்ரமண்யம்
 வெண்முகநாத சுப்ரமண்யம்
 சிவ சிவ சிவ சிவ சுப்ரமண்யம்
 ஹர ஹர ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
 சிவ சிவ ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
 ஹர ஹர சிவ சிவ சுப்ரமண்யம்
 சிவசரவணபச சுப்ரமண்யம்
 ஹர சரவணபவ சுப்ரமண்யம்
 சிவ சிவ ஹர ஹர சுப்ரமண்யம்
 ஹர ஹர சிவ சிவ சுப்ரமண்யம்

ராகம் : ஸ்ரீரங்கனி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பரம கிருபா கரணே - குகனே
 பவவினை தீர்த்தருள் சிவனருள் குமரனே (பரம)

அனுபல்லவி

கருணையில்லையோ கந்தனே என்மேல்
 கடைக்கண் பார் உந்தன் அடைக்கலமானேன் (பரம)
 சரணம்

அலைகடல் தூரும்புபோல் அலைகுதென் மனமே
 அருட்பெருஞ் சோதியே அடைந்தேன் சரணமே
 கவலையின்றி களிப்புற தினமே
 கனகமயில் வந்து அருள்வாய் வரமே (பரம)

ராகம் :- காபி

தாளம் :- ஆதி

அதிருங் கழல்ப ணிந்துன் அடியேனுன்
 அபயம் புகுவதென்று நிலைகாண
 இதயந் தனிலி ருந்து க்ருபையாகி
 இடர்சங் கைகள் கலங்க அநுள்வாயே
 எதிரங்கொருவ ரின்றி நடமாடும்
 இறைவன் தனது பங்கில் உமைபாலா
 பதியெங் கிலுமி ருந்து விளையாடிப்
 பலகுன் றிலும மர்ந்த பெருமாளே

ராகம் :- சிந்துபைரவி

தாளம் :- ஆதி

கார்த்திகேயா கலியுகவரதா - கந்தா முருகா
 கருணகரனே கார்த்திகேயா
 கந்தா முருகா கருணகரனே

ராகம் :- பந்துவராளி

தாளம் :- ஆதி

ஆடும் பரிவேல் அணிசே வல்ளனப்
 பாடும் பணியே பணியா யருள்வாய்
 தேடும் கயமா முகனைச் செநுவில்
 சாடும் தனியானைச்கோ தரனே

ராகம் :- மாண்டு

தாளம் :- ஆதி

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க
 அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
 கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
 குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்

ஏறிய மஞ்சை வாழ்க
 யானை தன் அணங்கு வாழ்க
 மாறிலா வள்ளி வாழ்க
 வாழ்க சீரடியார் எல்லாம்

ராகம் :- தோடி

தாளம் :- அடதானம்

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
 உத்தமர்தம் உறவுவேண்டும்
 உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று
 பேசுவார் உறவுகலவாமை வேண்டும்
 பெருமைபெறு நினதுபுகழ் பேசுவேண்டும்
 பொய்ம்மை பேசாதிருக்க வேண்டும்
 பெருநெறி பிடித்தொழுக வேண்டும்
 மதமானபேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்
 மருவுபெண்ணாசையை மறக்கவே வேண்டும்
 உனைமறவா திருக்க வேண்டும்.
 மதிவேண்டும் நின்கருணை நிதிவேண்டும்.
 நோயற்ற வாழ்வில் நான் வாழுவேண்டும்
 தருமமிகு சென்னையில் கந்தகோட்டத்துள்ளளர்
 தலமோங்கு கந்தவேளே
 தன்முகத் துய்யமனி உண்முகச் சைவமனி
 சண்முகத் தெய்வமனியே

இன்னும் பற்பல நாளிருந் தாலும்
 இக்க ணந்தனி லேயிறந் தாலும்
 துன்னும் வான்கதிக் கேபுகுந் தாலும்
 சோர்ந்து மாநர கத்துழன் றாலும்
 என்ன மேலுமிங் கெனக்குவந் தாலும்
 எம்பிரா னெனக்கு யாது செய்தாலும்
 நன்னர் நெஞ்சகம் நாடினின் ரேங்கும்
 நமசிவாயத்தை நான்மறவேனே

ப்ரம்ம முராரி.....

ப்ரஹ்ம முராரி ஸரார்ச்சித லிங்கம்
 நிர்மல பாஷித சோபித லிங்கம்
 ஜன்மஜ துக்க விநாசக லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவமுனி ப்ரவராச்சித லிங்கம்
 காமதஹம் கருணா கரலிங்கம்
 ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வ ஸகந்தி ஸலேபித லிங்கம்
 புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
 ஸித்த ஸராஸர வந்தித லிங்கம்
 தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

கனக மஹாமணி பூஷித லிங்கம்
பணிபதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
துக்ஷி ஸாயக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கஜ ஹார ஸாசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாப விநாசன லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணார்ச்சித ஸேவித லிங்கம்
பாவைர் பக்திபி ரேவச லிங்கம்
தினகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

அஷ்ட தளோபரி வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்ட தரித்ர விநாசித லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸரகுரு ஸரவர பூஜித லிங்கம்
ஸரவண புஷ்ப ஸதார்ச்சித லிங்கம்
பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத் ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம்

ராகம் :- காப்பி

பற்வதராஜகுமாரி பவானி
பஞ்ஜய க்ருபயா மம துரிதானி
தீன தயாரபரி பூரணகட்டாஷி
த்ரிபுர ஸந்தரி தேவி மீனாக்ஷி

ஆரணி நாரணி காரணி நீலி
பூரணி யோக புராதனி சீலி
சங்கர நாயகி சாந்த மஹேஸ்வரி
ஸந்தரி வேத விசக்ஷணி கெளரி

அம்ப சிதம்பர நாத நடேஸ்வரி
அம்பண காதலி தேவி ஸர்வேஸ்வரி
சம்பு மோஹினி சாந்த தயாமணி
துக்கபேதினி சோக நிவாரணி

பஞ்சதசாக்ஷர பஞ்ஜர வாஸினி
குஞ்சிதபாத மஹேச விலாஸினி
கஞ்சி காமாக்ஷி காசி விசாலாக்ஷி
காருண்ய லாவண்ய அகிலாண்டேஸ்வரி

ராகம் :- நோட்டு

தாளம் :- ஏக தாளம்

ஜெய் பவானி ஜெய் பவானி
ஜெய் ஜகத்ம்பா ஜெய்பவானி
ஜெய் பவானி ஜெய்பவானி
ஓம் ஜகத்ம்பா ஜெய் பவானி

ராகம் :- செஞ்சுருட்டி

தாளம் :- தில்ரங்கம்

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் - பராசக்தி

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி - ஓம் சக்தி

ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம்

கணபதி ராயன் - அவனிரு

காலைப் பிடித்திடுவோம்

குணமுயர்ந்திடவே - விடுதலை

கூடி மகிழ்ந்திடவே (ஓம் சக்தி)

சொல்லுக் கடங்காவே - பராசக்தி

குரத்தனங்க ளெல்லாம்

வல்லமை தந்திடுவாள் - பராசக்தி

வாழியென்றே துதிப்போம் (ஓம் சக்தி)

வெற்றி வடிவேலன் - அவனுடை

வீரத்தினைப் புகழ்வோம்

சுற்றி நில்லாதே போ - பகையே!

துள்ளி வருகுது வேல் (ஓம் சக்தி)

தாமரைப் பூவினிலே - சுருதியைத்

தனியிருந் துரைப்பாள்

பூமணி தாளினையே - கண்ணிலொற்றிப்

புண்ணிய மெய்திடுவோம் (ஓம் சக்தி)

ராகம் :- வரானி

தாளம் :- ஆதி

யாதுமாகி நின்றய் - காளி, எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
 தீது நன்மையாவும் உந்தன் தெய்வலீலையன்றோ?
 பூதமைந்து மானய் - காளி, பொறிகளைந்து மானய்
 போதமாகி நின்றய் - காளி, பொறியை விஞ்சிநின்றாய்

ஸ்ரஸ்வதி

யாகுந்தேந்து துஷார ஹாரதவளா
 யாஸப்ர வஸ்த்ராவ்ருதா
 யா வீணா வரதன்ட மன்றிதகரா
 யாஸ்வேத பத்மாஸனா
 யா ப்ரஹ்மாச்யுத சங்கரை ப்ரப்ருதிபி
 தேவை ஸதா பூஜிதா
 ஸா மாம் பாது ஸ்ரஸ்வதீ பகவதீ
 நிஸ்சேஷ ஜாட்யாபஹா

ராகம் :- தோடி

தாளம் :- ஆதி

வெண்டாமரைக் கன்றி நின்பதம் தாங்க
 என் வெள்ளை யுள்ளத்
 தண்டாமறைக்குத் தகாது கொலோ
 சகமேழுமளித்(து)
 உண்டான் உறங்க ஒழித்தான் பித்தாகு
 உண்டாக்கும் வண்ணம்
 கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
 சகலகலா வல்லியே

ராகம் :- ஆபேரி

தாளம் :- ஆதி

வெள்ளைத் தாமரைப் பூவில் இருப்பாள்
 வீணை செய்யும் ஒலியில் இருப்பாள்
 கொள்ளை யின்பம் குலவு கவிதை
 கூறு பாவலர் உள்ளத் திருப்பாள்
 உள்ள தாம்பொருள் தேடி யுணர்ந்தே
 ஒதும் வேதத்தின் உள்ளின் றெளிர்வாள்
 கள்ள மற்ற முனிவர்கள் கூறும்
 கருணை வாசகத் துட்பொருளாவாள்

ராகம் :- சண்முகப்ரியா

தாளம் :- ஆதி

வெள்ளைக் கமலத்திலே – அவள்
 வீற்றிருப்பாள், புகழேற்றிருப்பாள்
 கொள்ளைக் கனியிசை தான் - நன்கு
 கொட்டுநல் யாழினைக் கொண்டிருப்பாள்
 கள்ளைக் கடலமுதை – நிகர்
 கண்டதோர் பூந்தமிழ்க் கவிசொலவே
 பிள்ளைப் பருவத் திலே – எனைப்
 பேணவந் தாளருள் பூணவந் தாள்

ராகம் :- கேதாரம்

தாளம் :- ஆதி

பல்லவி

சகல கலாவாணியே - சரணம் தாயே

சங்கீத வீணாபாணியே

(சகல)

அனுபல்லவி

இகழும் பரமும் நல்ல சகமனிக்கும் கல்வியை

எங்களுக்கருள்வாய் மங்களச் செல்வியே (சகல)

சரணம்

அறம் பொருள் இன்பமும் ஆற்றலும் ஆயுனும்

ஆத்மஞானமும் பூத்துப் புகழ் சிறக்க

திறம்பெற்ற தீராயத் திருவுடை வீரராயத்

தேசநலம் புரியும் திவ்யவரம் அருள்வாய் (சகல)

ராகம் :- காண்டா

தாளம் :- சுத்தாங்கம்

தூக்கும்பனுவற்றுறை தோய்ந்த கல்வியுஞ்

சொற்கவை தோய்

வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள்வாய்

வடநாற்கடலுந்

தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்

தொண்டர் செந்நாலினின்று

காக்குங் கருணைக்கடலே

சகலகலாவல்லியே

ராகம் :- மத்யமாவதி

தாளம் :- ஆதி

கோபாலா கோபாலா - கோகுல நந்தன கோபாலா
நந்த முகுந்த கோபாலா - நவநீத சோர கோபாலா
- கோபால

வேணு விலோல கோபாலா

விஜய கோபாலா கோபாலா - கோபாலா

ராதாக்ருஷ்ண கோபாலா

ரமணீய வேஷ கோபாலா - கோபாலா

காளியமர்த்தன கோபாலா

கெளஸ்துப பூஷண கோபாலா - கோபாலா

முரளிலோல கோபாலா

முசுகுந்தப்ரிய கோபாலா - கோபாலா

ராகம் :- சிந்துபைரவி

தாளம் :- ஆதி

ஸ்ரீவிவாஸ கோவிந்த ஸ்ரீ வெங்கடேச கோவிந்த
பக்தவத்சல கோவிந்த பாகவதப்ரிய கோவிந்த
நித்யநிர்மல கோவிந்த நீலமேகசியாம கோவிந்த
புராணபுருஷ கோவிந்த புண்டர்காஷ கோவிந்த
நந்தமுகுந்த கோவிந்த நவநீதசோர கோவிந்த
கோவிந்தஹரே கோவிந்த கோகுலநந்தன கோவிந்த
துஷ்டஸம்ஹார கோவிந்த தசமுகமர்த்தன கோவிந்த
தசரத நந்தன கோவிந்த தசமுக மர்த்தன கோவிந்த
பக்ஷிவாஹன கோவிந்த பாண்டவ ப்ரிய கோவிந்த
ராமகிருஷ்ண கோவிந்த கிருஷ்ணராம கோவிந்த
வேணுகோபால கோவிந்த வெங்கடவிட்டல கோவிந்த
அனாதரக்ஷக கோவிந்த ஆபத்பாந்தவ கோவிந்த

ராகம் :- தசாக்ஷி

தாளம் :- ஆதி

ரகுபதி ராகவ ராஜாராம் - பதித பாவன சீதாராம்
 ரகுபதி ராகவ ராஜாராம் - பதித பாவன சீதாராம்
 ராமராம ஜெய ராஜாராம் - ராம ராம ஜெய சீதாராம்
 ராமராம ஜெய ராஜாராம் - ராம ராம ஜெய சீதாராம்

அயோத்தியவாஸி - ராம நமோ

கோகுல வாஸி க்ருஷ்ண நமோ

அயோத்திய வாஸி - ராம நமோ

கோகுல வாஸி க்ருஷ்ண நாமோ

ராகம் :- காம்போதி

தாளம் :- ஏகம்

விட்டலா விட்டலா விட்டலா ஜே
 பாண்டுரங்க பண்டரிநாத விட்டலா ஜே
 புராணபுரஞ்சா - விட்டலா ஜே - விட்டலா
 புண்யஸ்லோகா - விட்டலா ஜே - விட்டலா
 பாண்டவர் தூத விட்டலா ஜே
 பாகவதப்ரிய விட்டலா ஜே - விட்டலா
 நந்தமுகுந்த விட்டலா ஜே
 நவநீதசோரா விட்டலா ஜே
 விட்டல விட்டல விட்டல விட்டல விட்டல
 விட்டல விட்டல பாண்டுரங்கா
 ஜெய் ஜெய் விட்டல ஜெய் ஹரி விட்டல
 விட்டல விட்டல ஜெய் ஜெய் விட்டல
 பாண்டுரங்கா பண்டரிநாதா
 ரங்கா ரங்கா ரங்கா ரங்கா - விட்டலா

ராகம் :- ஹரிகாம்போதி

தாளம் :- ஆதி

கோவிந்த ஜெய் ஜெய் - கோபால ஜெய் ஜெய்
ராதா ரமண ஹரி - கோவிந்த ஜெய் ஜெய்

தசரத நந்தன ராம் ராம்

தசமுக மர்த்தன ராம் ராம்

பகபதி ரஞ்ஜன ராம் ராம்

பாப விமாசன ராம் ராம்

மணிமய பூஷண ராம் ராம்

மரகத ச்யாமள ராம் ராம்

பட்டாபி ராமா ராம் ராம்

பரம தயானோ ராம் ராம்

பாகவத ப்ரிய ராம் ராம்

பங்கஜ லோசன ராம் ராம்

கெளஸ்ல்யா ஸத ராம் ராம்

கோதண்டபாணே ராம் ராம்

கமனீ யாங்கா ராம் ராம்

கமலா நாயக ராம் ராம்

கருணஸாகர ராம் ராம்

கஞ்ச விலோசன ராம் ராம் (தசரத நந்தன)

ராகம் :- மத்யமாவதி

தாளம் :- ஆதி

கோபாலா கோபால கோகுல நந்தன கோபாலா
ராதா ரமணு கோபால ராஜீவநேத்ரா கோபாலா
யசோதா பாலா கோபாலா யதுகுல திலகா கோபாலா
நளின விலோசன கோபால கோமளவசனா கோபாலா
புராணபுந்தோ கோபாலா புண்ணியஸ்லோகா கோபாலா
கனகாம்பரதர கோபாலா கெள்துபழுஷா கோபாலா
கஞ்சவிலோசன கோபாலா கஸ்தூரிதிலகா கோபாலா
காளியமர்த்தன கோபாலா கருணமூர்த்தே கோபாலா
- கோபாலா கோபாலா

ராகம் :- நாத நாமக்கிரியை

தாளம் :- ஏகம்

நாராணயனம் பஜே நாராயணம் - லக்ஷ்மீ
நாராயணம் பஜே நாராயணம்
பிருந்தாவன ஸ்திதம் நாராயணம் - தேவ
வருந்த பஹூ ஸ்துதம் நாராயணம்
பங்கஜ விலோசனம் நாராயணம் - பக்த
ஸங்கட விமோசனம் நாராயணம்
அக்ஞான நாசகம் நாராயணம் - பக்த
விக்ஞான பாலகம் நாராயணம்
ஸ்ரீவத்ஸ பூஷணம் நாராயணம் - நந்த
கோ வத்ஸ போஷணம் நாராயணம்
ச்ருங்கார நாயகம் நாராயணம் - பத
கங்கா விதாயகம் நாராயணம்

ராகம் :- பியாக்

தாளம் :- ஆதி

கண்ணன் எங்கள் கண்ணனாம் கார்மேக வண்ணனாம்
வெண்ணெய் உண்ட கண்ணனாம்

மண்ணை உண்ட கண்ணனாம்

குழலினாலே மாடுகள் சூடச்செய்த கண்ணனாம்
சூட்டமாகக் கோபியர் சூட ஆடும் கண்ணனாம்
மழைக்கு நல்ல குடையென மலைபிடித்த கண்ணனாம்
நச்சுப் பாம்பு மீதிலே நடனமாடும் கண்ணனாம்
கொடுமை மிக்க கம்சனைக் கொன்று வென்ற கண்ணனாம்
தூதுசென்று பாண்டவர் துயரம் தீர்த்த கண்ணனாம்

பஜகோவிந்தம்

பஜகோவிந்தம் பஜகோவிந்தம்
பஜகோவிந்தம் மூடமதே
ஸம்ப்ராபதே ஸம்நிலுரிதே காலே
நஹி நஹி ரக்ஷதி டுக்ருஞ்கரணே

நலினீ தலகத ஜலமதி தரலம்
தத்வஜ்ஜலீவித மதிசய சபலம்
வித்தி வ்யாத்யயி மானக்ரஸ்தம்
லோகம் சோகஹதம் ச ஸமஸ்தம்

ஸத் ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம்
நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மோஹத்வம்
நிர்மோ ஹத்வே நிச்சலி தத்வம்
நிச்சலிதத்வே ஜ்வனமுக்தி

யோகரதோ வா போகரதோ வா
ஸங்கரதே வா ஸங்கவிலீ் ந
யஸ்ய பரம்மணி ரமதே சித்தம்
நந்ததி நந்ததி நந்தத் யேவ

புனரபி ஜனனம் புனரபி மரணம்
புனரபி ஜனனீ ஜடரே சயனம்
இஹ ஸம்ஸாரே பஹ் துஸ்தாரே
க்ருபயாபாரே பாஹி முராரே

கேயம் கீதானுமஸஹஸ்ரம்
த்யேயம் ஸ்ரீ பதிருபமஜஸ்ரம்
நேயம் ஸஜ்ஜனஸங்கே சித்தம்
தேயம் தீணஜனய ச வித்தம்

குருசரணம்புஜ நஜர்பரபக்த
ஸம்ஸாரா தசிராத்பவ முக்த
ஸேந்தரிய மானஸ நியமாதேவம்
த்ரஷ்யஸி நிஜஹ்ருதயஸ்தம் தேவம்

குறை ஒன்றுமில்லை.....

குறை ஒன்றுமில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
குறை ஒன்றும் இல்லை கண்ணா
குறை ஒன்றும் இல்லை கோவிந்தா

கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நிற்கின்றாய் கண்ணா
கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நின்றாலும் எனக்கு
குறை ஒன்றுமில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா

வேண்டியதைத் தந்திட வேங்கடேசன் நின்றிருக்க
வேண்டியது வேறில்லை மறைமூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கோவிந்தா

திரையின்பின் நிற்கின்றாய் கண்ணா - உன்னை
மறையோதும் ஞானியர் மட்டும்தான் காண்பார்
என்றாலும் குறையொன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா
என்றாலும் குறையொன்றும் எனக்கில்லை கண்ணா

குன்றின்மேல் கல்லாகி நிற்கின்ற வரதா
குறை ஒன்றுமில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
குறை ஒன்றுமில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா

கவிநாளுக்கிரங்கி கல்லிலே இறங்கி
நிலையாகக் கோயிலில் நிற்கின்றாய் கேசவா
குறை ஒன்றுமில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
யாதும் மறுக்காத மலையப்பா
யாதும் மறுக்காத மலையப்பா

ஏதும் தர நிற்கும் கருணைக் கடல்
என்றும் இருந்திட ஏது குறை எனக்கு
ஒன்றும் குறையில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
ஒன்றும் குறையில்லை மறை மூர்த்தி கண்ணா
மணிவண்ணா மலையப்பா கோவிந்தா கண்ணா

ஜனனி ஜனனி ஜனனி.....

ஜனனி ஜனனி ஜனனி
ஐகத்தாரணி நாரணி பூரணியே - ஜனனி

கானவினோதினி காமாக்ஷி
கஞ்ச மலர்ப்பதமே பணிந்தேன் அனுதினமே

பாடிப் பாடி உந்தன் பாதம் பணிந்து வந்தேன்
பாரவதியே பரமேஸ்வரியே
கோடி கோடித் துன்பம் ஓடி மறைந்திடுமே
உன் அருள் பார்வையிலே

கடைக்கண் பாராயோ
கருணை பொழிவாயோ
ஐகத்ச பிரிய நாயகியே
அடைக்கலம் அடைந்தேன் காத்தருள் - ஜனனி ஜனனி

விஷமக் காரன் கண்ணன்.....

விஷமக் காரன் கண்ணன் - பொல்லாத
விஷமக் காரன் கண்ணன்
வேடிக்கையாய்ப் பாட்டுப்பாடி
விதவிதமாய் ஆட்டம் ஆடி
நாளுக்கொரு லீலை செய்யும்
நந்தகோபால கிருஷ்ணன்
கோலப் புல்லாங்குழல் ஊதி
கோபிகளைக் கள்ளம் ஆடி
கொஞ்சம் போல வெண்ணெய் தாடி - என்று
கேட்டு ஆட்டம் ஆடும் (விஷமக் காரக் கண்ணன்)

பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணை அழைப்பான்
முகாரி ராகம் பாடச் சொல்லி வம்புக் கிழுப்பான்
எனக்கது தெரியாதென்றால்
நெக்குருகக் கிள்ளிவிட்டு
அவள் விக்கி விக்கி அழும்போது
இதுதாண்டி முகாரி என்பான் (விஷமக் காரக் கண்ணன்)

வெண்ணெய்ப் பானை முடக் கூடாது
இவன் வந்து விழுங்கினாலும்
கேட்கக் கூடாது
இவன் அம்மாகிட்ட சொல்லக் கூடாது
சொல்லிவிட்டால் அட்டகாசம் தாங்கமாட்டாது
சும்மா ஒரு பேச்சுக்கானும் திருடன் என்று சொல்லி விட்டால்
உன் அப்பா அம்மா தாத்தா பாட்டி
அத்தனையும் திருடன் என்பான்
விஷமக் காரன் கண்ணன்

மாடு மேய்க்கும் கண்ணே.....

மாடு மேய்க்கும் கண்ணே நீ
போக வேண்டாம் சொன்னேன்
காய்ச்சின பாலும் தாரேன்
வெய்யிலிலே போக வேண்டாம்
சொன்னேன் கண்மணியே

போக வேண்டும் தாயே
தடை சொல்லாதே நீயே
காய்ச்சின பாலும் வேண்டாம்
கற்கண்டு சீனி வேண்டாம்

உல்லாசமாய் மாடு மேய்த்து
ஒரு நொடியில் திரும்பிடுவேன்
போகவேண்டும் தாயே

யழுனா நதிக்கரையில் எப்பொழுதும்
கள்ளர் பயம்
கள்வர் வந்து உனை அடித்தால்
கலங்கிடுவாய் கண்மணியே
மாடு மேய்க்கும் கண்ணே

கள்ளனுக்கோர் கள்ளனுண்டோ
கண்டதுண்டோ சொல்லுமாம்மா
கள்வன் வந்து எனை அடித்தால்
கண்டதுண்ட மாக்கிடுவேன்

மாடு மேய்க்கும் கண்ணே நீ
போக வேண்டாம் சொன்னேன்

ஜனன் ஜனன் ஜனன் ஜனன்

ஜனன் ஜனன் ஜனன் ஜனன்
 ஜகத் தாரணி நீ பரி பூரணி நீ
 ஜனன் ஜனன் ஜனன் ஜனன்
 ஒரு மான் மழுவும் சிறு பூ விடையும்
 சடை வார் குழலும் விடை வாகனமும்
 கொண்ட நாயகனின் குளிர் தேகத்திலே
 நின்ற நாயகியே இடப் பாகத்திலே
 ஜகன் மோகினி நீ சிம்ம வாஹினி நீ
 சிம்ம வாஹினி நீ ஜனன் ஜனன் ஜனன்

சதுர் வேதங்களும் பஞ்ச பூதங்களும்
 ஷண் மார்க்கங்களும் சப்த கீதங்களும்
 அஷ்ட யோகங்களும் நவ யாகங்களும்
 தொழும் பூங் கழலே
 அலை மாமகளே மலை மா மகளே
 அலை மாமகளே மலை மா மகளே
 ஜனன் ஜனன் ஜனன் ஜனன்

ஸ்வர்ண தேஜஸ்டன் சுயமாகிவந்த
 விங்க ரூபினியே முகாம்பிகையே
 பல தோத்திரங்கள் தர்ம சாஸ்திரங்கள்
 பணிந் தேத்துவதுன் மணி நேத்திரங்கள்
 சக்தி பீடமும் நீ சர்வ மோட்சமும் நீ
 சர்வ மோட்சமும் நீ ஜனன் ஜனன் ஜனன்

போ சம்போ.....

போ சம்போ சிவசம்போ

போ சம்போ ஸ்வயம்போ

போ சம்போ சிவசம்போ ஸ்வயம்போ

கங்காதர சங்கர கருணாகரா

மாமவ பவசாகர தாரக போ சம்போ

நிர்க்குண பரப்பிரம்ம ஸ்வரூப

கமகம பூத ப்ரபஞ்ச ரசித

நிஜகுண லிஜித நிசாந்த அநந்த

ஆனந்த அதிசய அட்சய லிங்க போ சம்போ

திமித திமித கிட திமிதக தோம் தோ

தோம் தோம் தரிகிட தரிகிட கிடதே

மதந்க முனிவர வந்தித ஈசா

சர்வ திகம்பர தேசிக வேஷா

நித்ய நிரந்தர நிர்குண வேஷா

சாசா சர்வேசா சர்வேசா போ சம்போ

பிரம்மார்த்தி குமாரசாஸி சர்மா வண்ணார்பண்ணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கௌண்஠ன்ய கோத்திரத்திலே பிரம்மார்த்தி தி.இரத்தினசுபாபதி குருக்கள் - நீலாம்பிகை அம்மா தம்பதிகளின் மகனாக 1941ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 25ஆம் திங்கி பிறந்தவர். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்தவராகிய வியாகரண சிரோமணி பிரம்மார்த்தி தி.க.சீதாராம சாஸ்திரிகள் ஸ்ரீமதி சீதாலட்சுமி அம்மா தம்பதிகளின் புதல்வி பார்வதியை இல்லறத் துணைவியாகக் கொண்டு மூன்று ஒண் மகவுகளைப் பெற்று அவர்களுக்குக் கல்வியறிவுட்டி உரிய காலத்தில் அவர்களது திருமண வைபவங்களை நிறை வேற்றி மனநிறைவு கொண்ட தம்பதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பிரம்மார்த்தி குமாரசாஸி சர்மா 30 வருட காலம் திட்டமிடல் உதவிப் பணிப் பாளராக யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் நல்ல உயர்பதவி வகித்தவர். இவர்கள் இருவரும் தமது பிள்ளைகளின் விருப்பப்படி ண்டன், கண்டா, பிரான்ஸ், இந்தியா முதலிய இடங்களுக்கு பல தடவைகள் சென்று அங்கு தமது பிள்ளைகளுடன் சில காலம் வாழ்ந்து பின்னர் தமது நாடு திரும்பி வந்து சந்தோஷமாக வாழ்கின்றனர்.

வீர பேராதனை குறிஞ்சிக்குமரன், பகவதி மாரியம்மன் திருக்கோயில், ஸ் ஞானவைவர் திருக்கோயில் வரலாறு, நெஞ்சில் நிறைந்தவை ஆகிய நால் களை வெளியிட்டுள்ளார். அத்தோடு பத்திரிகை பலவற்றில் வீர எழுதிய பல கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவர்களின் துணைவியார் கலை கலாசார விடயங்களில் பல அனுபவம் பெற்று சமயச் சடங்குகள் வைபவங்களை முன்னின்று சிறப்பாக நடத்தி வைக்கின்ற சிறப்பியல்பும் உள்ளது.